

POROČEVALEC

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, marec - april 2012

letnik IXX

št. 42

Mnenja Državnega sveta

- Poročilo o izvajanju Resolucije o nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete za leto 2010, EPA 225-VI
- Poročilo o izvajanju Akcijskega načrta za preprečevanje nasilja v družini za obdobje 2010-2011, EPA 201-VI
- Drugo letno poročilo o izvajanju Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010-2015 v letu 2011, EPA 227-VI
- Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja (ZVPSBNO-B) - skrajšani postopek, EPA 207-VI
- Obravnava predloga Nacionalnega reformnega programa 2012-2013

Sklepi Državnega sveta

- Imenovanje predstavnika Državnega sveta v Statistični svet RS
- Zaključki posveta Vpliv bolečine na družbo

Informacije in predstavitve

- Obvestilo o začetku kazenskega postopka zoper državnega svetnika Borisa Popoviča

Mnenja in poročila komisij Državnega sveta

- Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi skupnih pravil in postopkov za izvajanje instrumentov Unije za zunanje ukrepanje
- Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi (ZDU-1F) – nujni postopek
- Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Enaindvajsetemu poročilu o izvajanju Zakona o ugotavljanju vzajemnosti
- Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg
- Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije
- Mnenje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o posojilu Helenski republiki (ZPHeIR-A) – nujni postopek
- Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o javnih

naročilnih naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštних storitev

- Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito evra pred ponarejanjem (program »Pericles 2020«)
- Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Sveta o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito evra pred ponarejanjem (program »Pericles 2020«) na nesodelujoče države članice
- Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o javnih naročilih
- Mnenje Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k
- Poročilu o delu in finančnem poslovanju FIHO za leto 2010
- Mnenje Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k odgovoru DARS, d.d. na vprašanje Državnega sveta v zvezi s študijo upravičenosti izgradnje odstavnih pasov na avtocestah in hitrih cestah v Republiki Sloveniji
- Mnenje Komisije Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o digitalni radiodifuziji (ZDRad-B) – skrajšani postopek
- Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Predlogu za začetek postopka za spremembo 148. člena Ustave Republike Slovenije z osnutkom Ustavnega zakona (UZ148)
- Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov
- Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (Splošna uredba o varstvu osebnih podatkov)
- Mnenje Komisije Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport k Predlogu zakona o dopolnitvi Zakona o medijih (Zmed-B) – skrajšani postopek
- Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo (razveljavitev Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006, Uredbe Sveta (ES) št. 861/2006 in Uredbe Sveta št. XXX/2011 o celostni pomorski politiki)
- Mnenje Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide in Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport k Poročilu o izvajanju Akcijskega načrta za preprečevanje nasilja v družini za obdobje 2010-2011
- Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci

- Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede posebnih ureditev za davčne zavezanke, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanec
- Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu zakona o ratifikaciji Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji med Kraljevino Belgijo, Republiko Bolgarijo, Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Republiko Estonijo, Irsko, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Italijansko republiko, Republiko Ciper, Republiko Latvijo, Republiko Litvo, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Madžarsko, Malto, Kraljevino Nizozemsko, Republiko Avstrijo, Republiko Poljsko, Portugalsko republiko, Romunijo, Republiko Slovenijo, Slovaško republiko, Republiko Finsko in Kraljevino Švedsko (MPSUUEMU)
- Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu zakona o ratifikaciji Pogodbe o ustanovitvi Evropskega mehanizma za stabilnost med Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Republiko Estonijo, Irsko, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Italijansko republiko, Republiko Ciper, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Malto, Kraljevino Nizozemsko, Republiko Avstrijo, Portugalsko republiko, Republiko Slovenijo, Slovaško republiko in Republiko Finsko (MPUEMS)
- Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o energetske učinkovitosti ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES
- Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o poslancih (ZPos-E) – skrajšani postopek
- Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o policiji (ZPol-I) - skrajšani postopek
- Poročilo Komisije Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport k Predlogu zakona za uravnoteženje javnih financ (ZUJF) – nujni postopek
- Mnenje Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k Predlogu zakona za uravnoteženje javnih financ (ZUJF) – nujni postopek
- Mnenje Komisije Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k Predlogu zakona o spremembah zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka (ZUKD-1A) – skrajšani postopek
- Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Predlogu odloka o letnem načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za leto 2012 (OdRSPD12)
- Poročilo Komisije Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predstavitvi Predloga rebalansa proračuna Ministrstva za kmetijstvo in okolje za leto 2012
- Mnenje Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance k Predlogu zakona za uravnoteženje javnih financ (ZUJF) - nujni postopek
- Mnenje Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance k Predlogu zakona o spremembah Zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-1F) - skrajšani postopek
- Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Predlogu za začetek postopka za spremembe Ustave Republike Slovenije z osnutkom Ustavnega zakona (UZ 90, 91, 93, 96 – 101)

Mnenje k Poročilu o izvajanju Resolucije o Nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete za leto 2010

Državni svet Republike Slovenije je na 45. seji 11. 4. 2012, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04 in 68/06) sprejel naslednje mnenje k Poročilu o izvajanju Resolucije o Nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete za leto 2010.

Državni svet se je seznanil s Poročilom.

Državni svet ugotavlja, da Poročilo o izvajanju resolucije o nacionalnem programu preprečevanja in zatiranju kriminalitete za leto 2010 sledi temeljnemu cilju resolucije, ki je v usmeritvi naporov državnih institucij in civilne družbe v ustvarjanje okoliščin, ki bodo prebivalcev Republike Slovenije zagotovile prebivanje in delo v varnem okolju ter jim omogočile kakovostno življenje. Poročilo odraža aktivnosti v konkretnih strategijah in programih, z določenimi nosilci in sodelujočimi, roki za izvedbo ter določenimi kazalniki za merjenje uspešnosti. Državni svet ugotavlja, da so bili v večini uresničeni cilji in projekti za leto 2010.

V skladu s sistemskimi priporočili Europolu o kriminalistični obveščevalni dejavnosti je bil v letu 2010 ustanovljen Center za kriminalistično obveščevalno dejavnost. Tako so se okrepile kadrovske in tehnične zmogljivosti operativne kriminalistične obveščevalne analitike. Istega leta je bil v okviru Uprave kriminalistične policije ustanovljen Nacionalni preiskovalni urad, ki pomeni odziv na nove zahtevnejše oblike kriminalitete, in sicer s spremembo načina dela za uspešnejše odkrivanje in pregon. Zaradi kakovostne uporabe pridobljenih operativnih informacij ter usklajenega usmerjanja policijskih enot je bilo opravljenih 10 kriminalističnih operacij, več hišnih preiskav in kazenskih ovadb ter 18 preiskav kriminalnih združb.

Z reorganizacijo policije 2010 se je število policijskih uprav v Republiki Sloveniji zmanjšalo iz 11 na 8. Državni svet Republike Slovenije se je na 32. seji 8. 12. 2010 ob obravnavi problematike seznanil s takrat načrtovano ukinitvijo policijskih uprav Slovenj Gradec, Postojna in Krško in sprejel sklepe in stališča, ki so bili posredovani Vladi Republike Slovenije, Ministrstvu za notranje zadeve in Generalni policijski upravi. Ukinitvi policijskih uprav Slovenj Gradec, Postojna in Krško so nasprotovale lokalne skupnosti. V zvezi z ukinitvijo policijskih uprav je bilo zagotovljeno, da se število operativnega kadra na terenu ni zmanjšalo.

Državni svet je izpostavil vlogo lokalnih skupnosti pri zagotavljanju varnosti in predvsem ukrepov v smeri zmanjševanja kriminalitete. Svetovanje in preventivni ukrepi so ključnega pomena za dvig varnosti v lokalnih skupnostih. V tem smislu je sodelovanje policijske uprave z lokalno skupnostjo neprecenljive vrednosti.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi in Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o Vladi Republike Slovenije določata organizacijo ministrstev in državne uprave ter njihovih delovnih področij in pristojnosti. V smislu določb obeh novel zakona kaže v prihodnje opredeliti konkretne probleme, vključno z vzroki in rešitvami ter s konkretno določenimi cilji. V tem smislu kaže nadgraditi področje dela, ki ga opredeljuje Resolucija o Nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

Mnenje k Poročilu o izvajanju Akcijskega načrta za preprečevanje nasilja v družini za obdobje 2010-2011

Državni svet Republike Slovenije je na 45. seji 11. 4. 2012, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04 in 68/06) sprejel naslednje mnenje k Poročilu o izvajanju Akcijskega načrta za preprečevanje nasilja v družini za obdobje 2010-2011.

Državni svet se je seznanil s Poročilom o izvajanju Akcijskega načrta za preprečevanje nasilja v družini za obdobje 2010-2011.

Državni svet na podlagi predstavljenih ukrepov pristojnih državnih organov za izvajanje Akcijskega načrta ugotavlja, da so bili v obdobju 2010-2011 izvedeni skoraj vsi v Akcijskem načrtu predvideni ukrepi na področju preprečevanja nasilja. Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je kot koordinator projekta poročalo zgolj o eni nalogi, ki ni bila realizirana, to je nacionalna raziskava s tega področja. Bo pa slednja, po napovedi omenjenega ministrstva, vključena v pripravljajoči se akcijski načrt za obdobje 2012-2013, ki je že v medresorskem usklajevanju in pri katerem bodo ključni poudarki dani na še bolj usklajenemu delu vseh pristojnih institucij na področju preprečevanja nasilja v družini ter preventivnim ukrepom.

Državni svet je v razpravi največ pozornosti namenil predvsem nasilju, ki se pojavlja v različnih skupinah najšibkejših državljanov: otrok in mladostnikov, invalidov in starejših ter nasilju znotraj družin.

Državni svet preventivne ukrepe označuje kot tiste, ki bodo lahko dolgoročno spremenili obstoječe stanje, ki je zaskrbljujoče zlasti z vidika povečevanja nasilja med mladimi, nad mladoletniki in nad starostniki. Stopnja tolerance do nasilja je v družbi še vedno visoka in se odraža v vseh segmentih družbenega življenja, med drugim tudi v načinu poročanja medijev in kulturi političnega dialoga. Državni svet zato poudarja potrebo po okrepitvi naporov za odpravo vzrokov za nasilje in ne zgolj saniranju zatečenega stanja. Doseči bo potrebno širšo družbeno odgovornost do vseh oblik in ravni nasilja, tudi prikritega, ne samo tistega, o katerem poročajo mediji.

Državni svet se je s tematiko, ki zajema širši kontekst preprečevanja nasilja, ukvarjal tako v zdajšnjem kot prejšnjih mandatih. S posveti, ki jih je organiziral ali soorganiziral na temo varstva otrok, starejših in družine in ki so se veliki meri dotikali tudi problematike nasilja, ter obravnavami posameznih zakonodajnih predlogov in aktov vseskozi skušal aktivno prispevati k iskanju ustreznih rešitev in doseganju cilja ničelne tolerance do nasilja v družbi.

Državni svet intenziviranje pojava nasilja v družini in družbi ocenjuje kot odsev splošnih družbenih razmer, ekonomskega in socialnega položaja njenih posameznikov ter prevlade interesov kapitala. Posamezniki in družine se v zadnjih letih pospešeno srečujejo z izgubami zaposlitve in težkimi finančnimi razmerami, kar se slej ko prej odraža tudi v družinskih odnosih. Prihaja do odvisnosti, težkih duševnih stisk in v končni fazi tudi do nasilja. Na pomembno ločnico med zadovoljnim in nezadovoljnim posameznikom vplivajo tako posameznikovo zdravstveno stanje, možnosti zaposlitve, okolja, v katerem živi in dela itd. Velik del nasilja izhaja prav iz nezadovoljstva posameznika, zato bi morala biti osnovna naloga države, da zagotovi razmere za dostojno življenje ljudi, v prvi vrsti z zagotovitvijo možnosti zaposlitve in posledično občutka smiselnosti, koristnosti in osebnega zadovoljstva. V tem kontekstu bi nas morale že sedaj skrbeti negativne posledice trenutnih in prihodnjih gospodarskih razmer ter napovedanih varčevalnih ukrepov. Pritiski na posameznika in družine se bodo na podlagi zaostrenih razmer za življenje zelo verjetno potencirali.

Državni svet prepoznava pomembno vlogo državnih institucij pri preprečevanju nasilja v družini in velik pomen njihovega usklajenega sodelovanja, ob tem pa opozarja, da je potrebno pri iskanju rešitev izhajati iz vsakega posameznika in ne zgolj prelagati obveze za ureditev razmer na institucije. Večinoma se od policije zahteva, da posega v vse situacije, ki se dotikajo nasilja, brez zavedanja, da so možnosti ukrepanja policije jasne, zakonsko določene in do neke mere omejene, kljub številnim naporom, ki jih vlaga v osveščanje ljudi in sodelovanje z ostalimi državnimi organi. V

proces preprečevanja nasilja se morajo zato intenzivneje vključiti tudi drugi državni organi in civilna družba, preden pride do situacije, ko dejansko mora poseči v razreševanje nastalega položaja policija.

Državni svet prav tako prepoznava pomembno in odgovorno vlogo nevladnih organizacij, ki so s svojim delom v vseh teh letih izjemno pripomogle k razvoju celovitega pristopa k omenjeni problematiki. Pri tem spodbuja okrepitev angažiranja civilnih struktur na lokalni, mestni, občinski oziroma četrtni ravni, po zgledu posebnih prostovoljnih socialnih komisij, ki smo jih poznali v preteklosti in ki so zaradi pristnega stika z ljudmi v določenem okolju lahko evidentirale in obrazložile najbolj akutne socialne probleme, ki so se pojavljali v družinah in pri posameznikih. Na tak način so se težave preko centrov za socialno delo reševale hitreje, na podlagi akcijskega pristopa. Sedaj pa centri za socialno delo težave zaznavajo zgolj posredno, preko občin, neposrednih prijav težav pa ni. S tega vidika bi se morale vzpostaviti ustaljene oblike sodelovanja med civilnimi iniciativami in državnimi organi.

Državni svet izpostavlja krizo vrednot, ki v zadnjih dveh desetletjih skokovito narašča in ki se najbolj očitno zrcali prav skozi družino kot osnovno celico družbe. Vrednote, ki so nekoč bile privzgojene otrokom in mladini, se počasi izgubljajo, pri čemer pa jih ne nadomeščajo nove. Iz družine, kjer se velikokrat nasilje tudi začne, se le-to seli tudi v druge sfere družbe, pri čemer se je toleranca do nasilja in družbeno neprimernega vedenja v zadnjih letih nevarno dvignila, precej pa se je spremenila tudi sama pojavnost nasilja. Na ravni fizičnega nasilja so v normativnem smislu že uvedeni številni ustrezni ukrepi, pri čemer Državni svet vidi temeljno in čedalje bolj kvalitetno vlogo Policije kot izvajalcu ukrepov. Veliko več konkretnih ukrepov pa bi bilo potrebno izvesti na področju preprečevanja psihičnega nasilja, ki je velikokrat bolj prikrito in težje prepoznavno. Določeni rezultati so bili doseženi pri odpravljanju t.i. mobinga, premalo pozornosti pa namenjamo t. i. "zalezovanju" (angl. stalking), ki ima za posameznika prav tako hude psihične in fizične posledice in je v družbi čedalje bolj pogosto. Zato bi bilo tudi v zvezi s preprečevanjem tega potrebno določiti jasne cilje, strategije in nosilce preventivnih ukrepov.

Državni svet opozarja, da je potrebno – poleg nasilja nad otroci, ki je precej izpostavljeno in se ga čedalje bolj zavedamo – več pozornosti nameniti tudi nasilju med partnerji, nad starejšimi in invalidi, ki še vedno ostajajo premalo izpostavljena. Državni svet je s številnimi posveti skušal opozoriti tudi na te segmente nasilja v družini. Državni svet se zavzema, da bi bil čim prej sprejet zakon o dolgotrajni oskrbi starejših.

Kot področje, kjer je ostalo še precej stvari nerazrešenih, Državni svet izpostavlja področje zdravstva, kjer se sicer pri določenih zdravstvenih poklicih, kot so medicinske sestre in babice, izvajajo številna izobraževanja, ki omogočajo odpravljanje nasilja, žal pa ne beležimo povsod enakih uspehov. Tako zakonodaja zdravstvene delavce zavezuje k prijavi nasilja, pri čemer pa ni pripravljenih nobenih protokolov in operativnih nalog, ki bi jim pomagale pravilno reagirati ob vsakodnevnih soočanjih z nasiljem ali sumom nasilja. Državni svet zato poziva Ministrstvo za zdravje, da v čim krajšem času pripravi ustrezne protokole in navodila ter vse zdravstvene delavce usposobi za takšne primere. Medicinske sestre, babice in zdravstveni tehniki so sicer že sami kot poklicna skupina začeli s tovrstnimi izobraževanji in so v veliki meri vključeni tudi v del obveznega izobraževanja za podaljšanje licence, medtem ko v poklicni skupini zdravnikov temu ni tako. Temu primerno bi moralo Ministrstvo za zdravje tudi njih pozvati k aktivnejšemu izobraževanju na tem področju.

Državni svet izpostavlja tudi nasilje nad starejšimi. Pojav fizičnega, psihičnega in ekonomskega nasilja nad starejšimi se povečuje tako v ruralnih kot urbanih okoljih. Na to je Državni svet opozoril že velikokrat, med drugim tudi na podlagi posvetov, ki jih soorganizira z Zvezo društev upokojencev Slovenije. Medtem ko je v institucionaliziranih oblikah varstva starejših že uvedenih veliko kontrolnih mehanizmov in načinov preprečevanja nasilja nad starejšimi in se tam situacija izboljšuje, slednjega ni moč trditi za starejše, ki ostajajo izven omenjenih oblik varstva, npr. v domači oskrbi ali celo sami. Pomemben del rešitve problemov na tem področju Državni svet vidi v sprejemu zakona o dolgotrajni oskrbi in zavarovanju za dolgotrajno oskrbo ter zakona o osebni asistenci, ki se ju pričakuje že celo desetletje.

Ker smo kot družba vpeti v svet, ki spodbuja nasilno komunikacijo in nasilno obnašanje, moramo začeti sistemsko spreminjati naše miselne in vedenjske vzorce. Veliko vlogo pri tem lahko odigra tudi izobraževalni sistem, ki lahko otroke in mladostnike vzgaja s pozitivnimi zgledi in izloča norme, ki dajejo nasilju v družini in v celotni družbi legitimnost ali ga celo povečujejo. Državni svet je bil seznanjen, da je na tem področju bilo v preteklih dveh letih veliko narejenega tako glede osveščanja otrok o nasilju kot glede izobraževanja strokovnih delavcev v šolstvu. Kot zaskrbljujoč pojav je bil izpostavljen porast med-vrstniškega nasilja.

Državni svet kot enega od vzrokov za morebitno nasilno vedenje otrok izpostavlja moderno, t. i. permissivno vzgojo, ki dopušča možnosti za prevrednotenje razmerja med pravicami in odgovornostjo. Pri tem opozarja na neke vrste dvoličnost družbe, ki s svojimi poklicnimi zahtevami usmerja življenje zaposlenih, ki so hkrati tudi starši, po drugi strani pa od njih zahteva upoštevanje načel klasične vzgoje, ki s hitro spreminjajočo se družbo nima veliko skupnega. Tudi na tem področju bi morala družba sprejeti nek zavezujoč dogovor o temeljih delovanja, ki bi omogočil bolj konsistentno vzgojo otrok kot tudi kvalitetnejše družinsko življenje. Državni svet je opozoril tudi na prenormiranost konceptov preprečevanja nasilja in da bo treba spremeniti vrednostno naravnost vzgojnih ukrepov v praksi.

Vloga centrov za socialno delo pri preprečevanju nasilja v družini je pomembna, a pri tem Državni svet opozarja na vedno večje administrativne obremenitve, ki se jim nalagajo, tako da se ne morejo kvalitetno posvečati svojim osnovnim strokovnim nalogam, to je skrbi za družino in posameznika. S tega vidika bi bilo potrebno centre za socialno delo ustrezno razbremeniti.

Državni svet podpira napore vseh pristojnih državnih institucij ter civilne družbe pri zagotavljanju učinkovitega boja proti nasilju tako v družini kot družbi v celoti ter izraža pripravljenost aktivno sodelovati pri oblikovanju prihodnjih normativnih rešitev ter pripravi preventivnih ukrepov.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

Mnenje k Drugemu letnemu poročilu o izvajanju Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010-2015 v letu 2011

Državni svet Republike Slovenije je na 45. seji 11. 4. 2012, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04 in 68/06) sprejel mnenje k Drugemu letnemu poročilu o izvajanju Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010-2015 v letu 2011.

Državni svet se je seznanil z Drugim letnim poročilom o izvajanju Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010-2015 v letu 2011, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada na podlagi 13. člena Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010 - 2015. Po mnenju Državnega sveta je letno poročilo dobro in korektno pripravljeno.

Državni svet ugotavlja, da se je na območju izvajanja zakona (Pomurska statistična regija in UE Ormož) brezposelnost v obdobju od decembra 2010 do konca 2011 zmanjšala za 6,9%, vendar je stopnja registrirane brezposelnosti še zmeraj 18,1%. Po razpoložljivih podatkih registra AJPEŠ za leto 2010 prihodki na zaposlenega še vedno zaostajajo za slovenskim povprečjem za 32%, dodana vrednost na zaposlenega za 28% in bruto plača na zaposlenega v gospodarskih družbah za 16 %. V Pomurski regiji narašča število samostojnih podjetnikov, število gospodarskih družb pa stagnira.

Na podlagi predstavljenega stanja v Pomurski regiji Državni svet poudarja, da je obdobje dveh let izvajanja zakona prekratko obdobje za izkazovanje velikih pozitivnih učinkov izvedenih ukrepov. Po mnenju Državnega sveta zakon tudi ne more rešiti vseh razvojnih problemov Pomurja.

Državni svet ugotavlja, da finančna realizacija Programa spodbujanja konkurenčnosti Pomurske regije 2010-2015 v prvih dveh letih izvajanja Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010 – 2015 zaostaja za zastavljenimi cilji in je 60%, medtem ko je finančna realizacija nekaterih drugih ukrepov nekoliko boljša. V povezavi s tem podatkom Državni svet pozdravlja odločitev Vlade, da sprejme spremembo Programa spodbujanja konkurenčnosti Pomurske regije v obdobju 2010–2015 in preusmeri sredstva v programe, ki dajejo največji možni učinek. Državni svet podpira potrjene spremembe, s katerimi se povečujejo sredstva za spodbujanje začetnih investicij podjetij in ustvarjanja novih delovnih mest ter za podporo socialnemu podjetništvu v Pomurju, zmanjšujejo pa se sredstva iz naslova svetovalnih pogodb, študij in raziskav, ki se niso izkazala za učinkovit način porabe javnih sredstev.

Državni svet pričakuje, da se bo pospešilo izvajanje ukrepov na področju infrastrukturnih ukrepov, saj je nerazumljivo, da je projekt vodooskrbe Pomurja po dvanajstih letih praktično še zmeraj v fazi pridobivanja dokumentacije.

Državni svet izpostavlja opozorilo RRA Mura, da ima regija oziroma njene institucije še zmeraj nezadovoljivo in premajhno vlogo pri izvajanju Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010 – 2015. Državni svet se pridružuje njihovem pričakovanju, da bi bili instrumenti resornih ministrstev bolj pozorni na projekte, ki prihajajo iz tega okolja.

Po mnenju Državnega sveta bi bilo treba pri izvajanju ukrepov upoštevati primerjalne prednosti in razvojne usmeritve Pomurja in razmišljati o viziji gospodarskega razvoja Pomurja v smeri ciljnega usmerjanja sredstev v posamezne projekte (npr. energetska samozadostna regija, pridelava zdrave prehrane za slovenski trg, ekoturizem, itd.) in prekiniti s sedanjo prakso, ko razpršujemo finančna sredstva na številne projekte, s čimer povzročamo disperziven gospodarski razvoj. Z nepovezanimi ukrepi in brez ustreznih prioriteten usmeritev ne bomo dosegli razvojnega preboja Pomurja.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

Mnenje k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja (ZVPBNO-B) - skrajšani postopek

Državni svet Republike Slovenije je na 45. seji 11. 4. 2012, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04 in 68/06) sprejel mnenje k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja (ZVPBNO-B) - skrajšani postopek

Državni svet predlog zakona podpira.

Državni svet poudarja, da je Zakon o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja, ki se uporablja od 1. 1. 2007, ureja način uresničevanja in varstvo človekovih pravic. S predlogom zakona se dodatno krepí uresničevanje oz. učinkovito varstvo določb Ustave Republike Slovenije o pravici do sojenja brez nepotrebnega odlašanja in zakonsko limitiranim zneskom odškodnine za nepremoženjsko škodo kot dela pravičnega zadoščenja.

Predlagane rešitve sledijo odločbi Ustavnega sodišča U-I207/08, Up-2168/08 z dne 18. 3. 2010, odpravljajo ugotovljeno neskladnost 25. člena ter sledijo Priporočilu Sveta Evrope REC(2010)3 Odbora ministrov držav članic o učinkovitih pravnih sredstvih glede predolgega trajanja postopkov in Vodniku po dobri praksi, ki sta temeljno vodilo državam članicam o tem, kako naj izpolnijo svoje pravno zavezujoče obveznosti po Evropski konvenciji o človekovih pravicah.

Ob podpori predlogu zakona je bil v razpravi izražen naslednji pomislek:

Procesna predpostavka za uveljavljanje odškodnine za škodo, ki je stranki nastala zaradi sojenja v nerazumnem roku, je po ZVPSBNO-B vložitev: - nadzorstvene pritožbe v postopku, v katerem je prišlo do neutemeljeno dolgega sodnega postopka in – vložitev rokavnega predloga, ki morata biti uspešni. Obe pospešitveni sredstvi obravnava organ, ki je povzročil zamudo in v praksi se praviloma, skoraj brez izjem, dogaja, da ti dve sredstvi nista uspešni oziroma jih predsednik sodišča zavrne kot neutemeljeni. Isti organ, torej organ, ki je povzročil zamudo oz. nepotrebno odlašanje odloča o tem, ali je bila zamuda utemeljena ali ne. To pa nakazuje na morebitno sistemsko vrzel. Državni svet predlaga, da se v nadaljevanju zakonodajnega postopka razmisli o morebitni ustreznosti pospešitvenih sredstev na način, da o tem odloča drug organ.

Državni svet soglaša s predlaganimi rešitvami in poudarja, da kaže tudi v prihodnje smotrno pozornost nameniti problematiki učinkovitosti pospešitvenih pravnih sredstev v praksi, tako z vidika preprečevanja zaostankov kot tudi z vidika dostopnosti zahtevka za pravično zadoščenje. Učinkovitost slednjega pa bo v prihodnje zagotovljena le, če bodo postopki za odškodnino vodeni hitro, odškodnine zadostne in izplačane v razumno kratkem času.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

Mnenje k predlogu Nacionalnega reformnega programa 2012-2013

Državni svet Republike Slovenije je na 45. seji 11. 4. 2012, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04 in 68/06) sprejel mnenje k predlogu Nacionalnega reformnega programa 2012-2013.

Državni svet se je seznanil s predlogom Nacionalnega reformnega programa 2012-2013, ki mora v skladu z navodili Evropske komisije med drugim vsebovati takšne ukrepe za znižanje javnofinančnih odhodkov, da bo zagotovljen ciljni javnofinančni primanjkljaj.

Nacionalni reformni program v obliki, kot ga je pripravila Vlada Republike Slovenije, je lahko samo izhodišče za obravnavo predlaganih reformnih ukrepov, ki so predvideni v naslednjem dveletnem obdobju. Dokler se o nacionalnem reformnem programu ne doseže načelno soglasje socialnih partnerjev v okviru Ekonomsko socialnega sveta Republike Slovenije, o njem ni mogoče oblikovati dokončnih stališč, še manj pa o njem sklepati.

Brez načelnega soglasja socialnih partnerjev Vlada Republike Slovenije ne more pričakovati, še manj pa zahtevati podporo in odgovorno usklajeno delovanje vseh delov družbe pri izvajanju ukrepov.

Nacionalni reformni program je dokument, ki bo brez dvoma krojil usodo države in državljanov v naslednjih letih. Izhodišče za pripravo programa so makroekonomski trendi, ki ne kažejo negativne smeri samo v Evropi, temveč tudi v Sloveniji. Nikogar ni, ki bi ne zaznal rahle recesije, s katero se po letu 2009 ponovno soočamo, po drugi strani pa stanje še vedno ni tako dramatično, kot je prikazano v programu. Predvsem pa bi se morali izogibati ugotovitvam in navedkom, da program sprejemamo zato, da bomo realizirali zaveze iz pakta EVRO plus ter cilje EU 2020.

Če govorimo o Nacionalnem reformnem programu, naj bo ta namenjen prebivalcem Slovenije in krepitvi naše gospodarske moči ter s tem države. EU ne more in ne sme biti izgovor za sprejemanje ukrepov.

Ključno za našo prihodnost bo, ali znamo tudi z ukrepi in zakoni vzpostaviti konkurenčno okolje, ki bo stimuliralo domače proizvajalce in ponudnike storitev, kakor tudi privabilo tuj kapital, ali pa bomo še kar naprej govorili o nepotrebnosti industrijskih panog, ki zaposlujejo relativno veliko

število zaposlenih. V drugem primeru bomo dodatno povečali število nezaposlenih industrijskih, gradbenih delavcev in jim zagotavljali socialne transferje z zniževanjem javne porabe, ki bo dodatno zniževala gospodarsko rast. V prid tej trditvi govori tudi dejstvo, da je edina pozitivna številka predvidena za leto 2012 pri izvozu blaga in storitev.

Državni svet opozarja, da nekateri predvideni varčevalni ukrepi ustvarjajo le navidezno varčevanje in konsolidacijo javnih financ, saj izdatke predstavljajo z ene v drugo javno blagajno. Tako na primer zmanjševanje števila zaposlenih v javnem sektorju z upokojevanjem predstavlja enega od takšnih ukrepov, ki izdatke iz državnega proračuna predstavlja v pokojninsko blagajno.

Čeprav je predvideni sistem davčnih spodbud za vlaganja, raziskave, razvoj in podobno dobrodošel, pa bi morali zelo hitro pripraviti ukrepe, s katerimi bi razbremenili strošek dela in to ne z zniževanjem plač zaposlenih, temveč z znižanjem obremenitve stroška dela – konkretno prispevkov na plače.

Državni svet dvomi, da je možno doseči stabilizacijo javnih financ zgolj z varčevanjem pri plačah, materialnih stroških in investicijah v javnem sektorju. Potrebno je poenostaviti upravne postopke in z ukrepi omejevati procesno birokratizacijo. Zavzemati se je treba za povečano učinkovitost služb in dejavnosti v javnem sektorju, razmisli pa naj se tudi o delni privatizaciji nekaterih sektorjev (delno že vključeno v program). V najkrajšem možnem času lahko največ dosežemo z doslednim, kreativnim delom javnega sektorja, še posebej na področju sive ekonomije. Državni svet predlaga, da se v zakonodajni postopek ponovno vložita zakon o malem delu in zakon o preprečevanju dela na črno.

Ustvarjanje vzdušja brezizhodnosti, črno slikanje bodočnosti, velik pesimizem, kar je prisotno v Nacionalnem reformnem programu, v nobenem primeru ne pripomore h gospodarskemu preobratu. Ravno obratno, državljani se bojijo za bodočnost, varčujejo in s tem dodatno prispevajo k nadaljevanju negativnih trendov.

Ob poudarjanju težkih razmer je potrebno jasno pokazati, kako bomo iz njih izšli. Politične stranke so na volitvah ponujale rešitve, sedaj jih morajo izpeljati in to v okolju in z nami, ki v tem okolju živimo. Predvsem pa je pomembno, da ukrepe z argumenti in ne s silo sprejmejo tudi socialni partnerji, ki pa v tem procesu niso brez odgovornosti. Državni svet se strinja z vlado, da sprememb ni moč realizirati na način, da se nič ne spremeni. Zato bodo morali tudi socialni partnerji na marsikateri točki popustiti.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

Sklepi Državnega sveta

Imenovanje predstavnika Državnega sveta v Statistični svet RS

Državni svet Republike Slovenije je na 44. seji 21. 3. 2012, na podlagi drugega odstavka 67. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) sprejel naslednji sklep Na podlagi prvega odstavka 14. člena Zakona o državni statistiki (Ur. l. RS, št. 45/95, 9/01) **Državni svet Republike Slovenije** za svojega predstavnika v Statističnem svetu Republike Slovenije imenuje državnega svetnika Petra Požuna.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

Sklepi s posveta Vpliv bolečine na družbo

Državni svet Republike Slovenije je na 44. seji 21. 3. 2012, na podlagi 29. in 67. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) ter na podlagi posveta z naslovom Vpliv bolečine na družbo, sprejel naslednje sklepe:

Državni svet Republike Slovenije je, na pobudo Slovenskega združenja za zdravljenje bolečine (SZZB), 21. oktobra 2011 so-organiziral posvet z naslovom "Vpliv bolečine na družbo«.

Namen posveta je bil opozoriti na problem kronične bolečine v Sloveniji, ozvestiti javnost o kronični bolečini in njenih posledicah za posameznika in družbo, izmenjati ideje in dobre prakse, ugotoviti kako bi bilo moč izboljšati prepoznavanje, preventivo in zdravljenje kronične bolečine ter prispevati k spremembam, ki se na tem področju v Evropi in po svetu že dogajajo.

Posvet je povezovala Mateja Lopuh iz Slovenskega združenja za zdravljenje bolečine.

Udeležence posveta sta uvodoma nagovorila predsednik Državnega sveta mag. Blaž Kavčič in predsednica Slovenskega združenja za zdravljenje bolečine Slavica Lahajnar Čavlovič. Z referati so na posvetu sodelovali predstavniki Evropske federacije nacionalnih združenj za zdravljenje bolečine (EFIC), ATLAS – globalnega gibanja SZO proti glavobolu, Zavoda za zdravstveno varstvo Slovenije, Ministrstva za zdravje, predstavnik bolnikov, zastopnik pacientovih pravic in prof. dr. Rolf-Detlef Treede z Univerze v Heidelbergu.

Posvet v Državnem svetu je predstavljal del programa dvodnevne srečanja, ki ga je na temo vpliva bolečine na družbo organiziralo Slovensko združenje za zdravljenje bolečine v oktobru 2011.

Na podlagi referatov in razprave na posvetu so bili oblikovani sledeči sklepi:

1. Bolečina, zlasti kronična, predstavlja velik zdravstveni problem, ki zmanjšuje kakovost življenja bolnika in zaradi velikih stroškov za zdravljenje predstavlja veliko breme za zdravstveni sistem, zaradi zmanjšane delovne sposobnosti ljudi s kronično bolečino pa velik problem za gospodarstvo in celotno družbo.

Predlagani ukrepi:

- Snovalci zdravstvenih, socialnovarstvenih in finančnih politik bi morali v prvi fazi priznati, da problem obstaja in pri oblikovanju politik na omenjenih področjih bolj upoštevati dejstvo o velikem bremenu, ki ga kronična bolečina predstavlja za družbo.
- Na nacionalni ravni bi morali čim prej sprejeti akcijski načrt za obvladovanje bolečine, k čemur evropske vlade in inštitucije poziva tudi EFIC (Evropska federacija nacionalnih združenj za zdravljenje bolečine).

- Aktivno sodelovanje v akcijah, ki se oblikujejo na evropskem in svetovnem nivoju (Spremeni bolečino, specialni seminarji in simpoziji, Deklaracija EP o kronični bolečini kot glavnem zdravstvenem problemu in samostojni bolezni).

2. Kronična bolečina je eden od manj prepoznanih in slabo obvladanih medicinskih problemov tega stoletja. Je kompleksen pojav, saj na bolnika nima le biološkega, ampak tudi psihološki in finančni vpliv. Večinoma je obravnavana kot spremljajoči simptom ostalih bolezni, namesto kot samostojna bolezen živčnega sistema, ki jo je potrebno agresivno zdraviti neodvisno od sočasne bolezni. Ker je premalo resno in preveč razdrobljeno obravnavana, ni dovolj dobro zdravljena, prav tako so še vedno precej nedostopne možne poti zdravljenja različnih tipov akutne in kronične bolečine, ki so že znane.

Predlagani ukrepi:

- Doseči, da bi bilo zdravljenje bolečine pravica vsakega državljana, zdravstveno obravnavano skozi organizirano, planirano in strokovno utemeljeno dejavnost.
- Izboljšana zdravstvena obravnava bolečine, kot velik pokazatelj kakovosti zdravstvenega varstva, bi morala postati ena od prioritet zdravstvenega sistema.
- Bolečino obravnavati bolj poenoteno in kot peti vitalni znak. Ne zgolj kot simptom, ampak kot entiteto bolezni, ki zahteva specialistično obravnavo ter rehabilitacijo.
- Kot podlago za celovito obravnavo kronične bolečine pripraviti novo klasifikacijo kroničnih bolečinskih stanj in zagotoviti njihovo ustrezno šifriranje (trenutno je bolečina šifrirana le v dveh primerih - kot kronična neznosna bolečina in kronična neopredeljena bolečina) ter posledično evidentiranje in financiranje obravnavanih primerov.
- Izobraževanje na vseh ravneh, saj bo boljše znanje prispevalo k večji razpoložljivosti in dostopnosti do zdravstvenih uslug.
- Na podlagi izpopolnjenega izobraževalnega programa o bolečini izboljšati vsebino izobraževanja študentov medicine in zdravstvenih delavcev ter vseh, ki so lahko soudeleženi pri multidisciplinarnem zdravljenju bolnika s kronično bolečino.
- Omogočiti specializacijo iz bolečinske medicine.
- Pripraviti priporočila za zdravljenje bolečine in v njih opredeliti najbolj učinkovite postopke zdravljenja.
- Spremeniti odnos med zdravnikom in bolnikom v smislu izboljšanja komunikacije med njima.
- Odločitve za obravnavo bolečine usmeriti na mehanizme bolečine, ne zgolj njeno jakost in uvajati nove postopke zdravljenja bolečine.
- Zagotoviti čimprejšnjo obravnavo bolnika in čim krajše čakalne vrste.
- Primeri dobre prakse iz tujine navajajo na vzpostavitev:
 - referenčnih terciarnih centrov z multi-disciplinarnim pristopom k zdravljenju bolečine in invazivnimi postopki zdravljenja bolečine;
 - bolečinskih timov na sekundarnem nivoju, ki naj poleg specialista za zdravljenje bolečine, specializirane medicinske sestre, bolnišničnega farmacevta vključujejo tudi psihologa in druge potrebne strokovne sodelavce;
 - uvedbo akreditacije bolnišnic z obvladano bolečino;
 - uvedbo raziskovalnih timov;
 - šifriranje postopkov zdravljenja bolečine;
 - vzpostavitev forumov za nadzor nad izvajanjem sprejetih ukrepov;
 - šole za bolnike s kronično bolečino itd.

3. Stroški obravnave bolnikov s kronično bolečino so trenutno raztreseni po različnih resorjih in organizacijskih enotah in so zato nepregledni in nenadzorovani, medtem ko bi ustrezno organizirano zdravljenje bolečine, na podlagi povečanja stroškovne učinkovitosti, lahko v zdravstvenem sistemu po nekaterih ocenah prihranilo celo do 30 % (primer Škotske).

Predlagana ukrepa:

- Vzpostavitev mehanizmov kontrole učinkovitosti in kontrole zdravljenja.
- Več poudarka v okviru zdravstvenega sistema dati preventivi oziroma preprečevanju nastanka kronične bolečine (skrb delodajalcev za zdravje zaposlenih, skrb vsakega posameznika za svoje zdravje).

4. Strokovna specialistična obravnava bolečine navkljub temu, da Zakon o pacientovih pravicah v 5., 7. in 11. členu med pravicami bolnika navaja tudi pravico do obravnave bolečine, bolnikom ni zagotovljena, kar je povezano tudi z dejstvom, da bolečina ni jasno prepoznana kot samostojna bolezen v zdravstvenem sistemu. Obravnava kronične bolečine še zdaleč ni organizirana, sistematična in ekonomsko podprta.

Predlagani ukrepi:

- Določitev kadrovskih normativov.
- Zagotovitev ustreznega specialističnega izobraževanja.
- Ustrezna klasifikacija storitev in organizacija zdravljenja.
- Opredelitev načina financiranja tovrstnega specialističnega zdravljenja.
- Oblikovanje enotnih strokovnih smernic, na podlagi nacionalnega načrta in z ustreznimi regulatornimi mehanizmi.

5. Ključne pripombe in priporočila za celovito ureditev področja zdravljenja bolečine, ki so bila izražena na posvetu, so zajeta v posebni Deklaraciji za obravnavo bolečine, ki so jo, ob podpori Svetovne zdravstvene organizacije, Mednarodnega združenja za preučevanje bolečine (IASP) in Evropske federacije nacionalnih združenj za zdravljenje bolečine (EFIC), sprejeli udeleženci srečanja in ki vse ključne odločevalce poziva, da jo podprejo. Naslovljena je bila na predsednika republike, predsednika vlade, ministra, pristojnega za zdravje, ministra, pristojnega za socialne zadeve, ministra, pristojnega za šolstvo, Zdravstveni svet Ministrstva za zdravje in Vzajemno zdravstveno zavarovalnico. Od pristojnih organov se pričakuje odziv na deklaracijo in čimprejšnje aktivno ukrepanje.

6. Deklaracija za obravnavo bolečine predstavlja dobro osnovo za pripravo nacionalnega načrta za obravnavo bolečine, ki naj vključuje:

- prepoznavanje bolečine kot petega vitalnega znaka;
- zagotovitev pogojev za zdravljenje bolečine po strokovnih smernicah;
- zagotovitev edukacije o bolečini in njenem zdravljenju na vseh nivojih strokovnega medicinskega in zdravstvenega izobraževanja;
- organizacijo akutnih bolečinskih servisov po vseh slovenskih bolnišnicah – opredelitev njihovih nalog ter kadrovskih in časovnih normativov;
- organizacijo multi-disciplinarnih centrov za specialistično zdravljenje kronične bolečine v univerzitetnih bolnišnicah;
- organizacijo enot za zdravljenje kronične bolečine po drugih zdravstvenih ustanovah;
- javno osveščanje o bolečini in možnostih zdravljenja bolečine;
- programe za izvajanje protibolečinske dejavnosti, ki obsegajo finančne in kadrovske normative ter
- programe za nadzor nad izvajanjem protibolečinske dejavnosti in sprotno posodabljanje.

7. Kot ključni akterji za vzpostavitev celovitega sistema za obravnavo bolečine, so prepoznani:

- laična javnost in mediji na področju ozaveščanja;
- strokovnjaki, predvsem člani Slovenskega združenja za zdravljenje bolečine in drugih združenj;
- pristojni državni organi na področju ustreznih zakonodajnih rešitev in priprave nacionalnega programa za obravnavo bolečine;
- ZZZS kot plačnik storitev in
- Zdravniška zbornica, Slovensko zdravniško društvo in medicinski fakulteti na področju izobraževanja in jasnejšega prepoznavanja kronične bolečine kot samostojne bolezni.

8. Za učinkovito izvajanje nacionalnega programa za obravnavo bolečine bi bilo potrebno:

- priznati zdravljenje bolečine kot specialistično medicinsko vedo;
- poskrbeti za boljšo prepoznavo (raziskovalne, klinične in epidemiološke študije, ozaveščanje bolnikov);
- poskrbeti za preventivo in učinkovitejše zdravljenje (ustrezna infrastruktura in pripomočki, potrebna zdravila, izobraževanje in praktično urjenje kadrov).

9. Državni svet poziva Ministrstvo za zdravje, da nemudoma oblikuje strokovno delovno skupino z namenom prioritete priprave Nacionalnega programa za obravnavanje bolečine in celovite strategije na področju obravnave bolečine kot samostojne bolezni.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

Informacije in predstavitve

Obvestilo o začetku kazenskega postopka zoper državnega svetnika Borisa Popoviča

Državni svet Republike Slovenije se je na 45. seji 11. 4. 2012, seznanil z obvestilom Okrožnega sodišča v Kopru o začetku kazenskega postopka zoper državnega svetnika Borisa Popoviča in na podlagi 60. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) in 91. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) sprejel **sklep, da se državnemu svetniku Borisu Popoviču v zvezi z obvestilom Okrožnega sodišča v Kopru (Opr. št. IK 18896/2011) ne prizna imunitete in se postopek lahko nadaljuje.**

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

Mnenja in poročila komisij Državnega sveta

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi skupnih pravil in postopkov za izvajanje instrumentov Unije za zunanje ukrepanje

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo in 95/09 – odl. US) je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve na 27. izredni seji 5. 3. 2012 sprejela naslednje

m M n e n j e

k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi skupnih pravil in postopkov za izvajanje instrumentov Unije za zunanje ukrepanje

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 27. izredni seji 5. 3. 2012 obravnavala Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi skupnih pravil in postopkov za izvajanje instrumentov Unije za zunanje ukrepanje, ki ga je Državnemu zboru na podlagi prvega odstavka 4. člena Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Člani komisije so bili seznanjeni, da je EU največja donatorka pomoči v Evropi in njenem sosedstvu pa tudi v svetovnem merilu. Različnim državam po svetu prispeva v povprečju nekaj več kot 50 % celotne pomoči. Izvajanje svojih politik financira preko različnih instrumentov pomoči.

Izpostavljeno je bilo aktivno delovanje Slovenije v okviru instrumentov pomoči IPA (Instrument za predpristopno pomoč) in ENPI (Evropski instrument sosedstva in partnerstva) v obdobju 2007-2013.

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je soglasno sprejela m n e n j e, da podpira Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi skupnih pravil in postopkov za izvajanje instrumentov Unije za zunanje ukrepanje.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi (ZDU-1F) – nujni postopek

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi (ZDU-1F) – nujni postopek

Komisija za državno ureditev je na 26. izredni seji dne, 6. 3. 2012, obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija podpira predlog zakona.

Predstavnica predlagatelja je v uvodni obrazložitvi poudarila, da je 4. 2. 2012 sprejeti Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o Vladi Republike Slovenije na novo določil ministrico in ministre vlade in v prehodnih določbah naložil uskladitev z Zakonom o državni upravi najkasneje v treh mesecih. Cilj predloga je zagotovitev racionalne organizacije državne uprave. Po predlogu bodo pristojna ministrstva prevzela tudi naloge Urada Vlade Republike Slovenije za enake možnosti, Urada Vlade Republike Slovenije za verske skupnosti, Urada Vlade Republike Slovenije za narodnosti in Službe Vlade Republike Slovenije za podnebne spremembe.

Komisija ugotavlja, da rešitve Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi sledijo uskladitvi z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o Vladi Republike Slovenije, določajo delovna področja ministrstev in urejajo prehod nalog, javnih uslužbencev, opreme, prostorov, dokumentacije in pravic proračunske uporabe. Predlagane rešitve sledijo težnjam po zmanjšanju stroškov in povečanju učinkovitosti in zagotavljanju operativnosti vlade.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Enaindvajsetemu poročilu o izvajanju Zakona o ugotavljanju vzajemnosti

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) in 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) sprejela naslednje

M n e n j e

k Enaindvajsetemu poročilu o izvajanju Zakona o ugotavljanju vzajemnosti

Komisija za državno ureditev je na 26. izredni seji dne, 6. 3. 2012, obravnavala Enaindvajseto poročilo o izvajanju Zakona o ugotavljanju vzajemnosti, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

V uvodni obrazložitvi je predstavnica Ministrstva za pravosodje in javno upravo poudarila, da je poročilo pripravljeno v skladu z določili Zakona o ugotavljanju vzajemnosti in obravnava obdobje od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011 ter vsebuje seznam 23 meritornih izdanih odločb, od tega 17 hrvaškim fizičnim osebam in 6 meritornih odločb o ugotovitvi vzajemnosti makedonskim fizičnim osebam in 1 pravni osebi.

Komisija ugotavlja, da Enaindvajseto poročilo o izvajanju Zakona o ugotavljanju vzajemnosti uresničuje določbe 11. člena Zakona o ugotavljanju vzajemnosti, na podlagi katerih Vlada Republike Slovenije dostavi Državnemu zboru Republike Slovenije dvakrat letno seznam odločb o obstoju vzajemnosti.

Na vprašanje glede postopkov pridobivanja lastninske pravice tujcev v primeru dedovanja je bilo pojasnjeno, da to področje ureja Zakon o dedovanju.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo in 95/09 – odl. US) je na 27. izredni seji 5. 3. 2012 sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 27. izredni seji 5. 3. 2012 obravnavala Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg, ki ga je Državnemu zboru na podlagi

prvega odstavka 4. člena Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Člani komisije so bili seznanjeni s cilji, ki jih zasleduje predlog direktive. Predlog poziva države članice, naj pregledajo področje uporabe za svoje regulirane poklice ter obravnavajo vprašanja javnega interesa glede znanja jezikov in izboljšanja učinkovitega opozarjanja na poklicne nepravilnosti, zlasti v zdravstvenem sektorju. Predlog predvideva posodobitev minimalnih zahtev glede izobraževanja zdravnikov, zobozdravnikov, farmacevtov, medicinskih sester, babic, veterinarjev in arhitektov; uvedbo skupnih izobraževalnih okvirov in skupnih preizkusov znanja ter medsebojno ocenjevanje reguliranih poklicev. Predlagana posodobitev obravnavane direktive je eden od 12 vzvodov za rast iz akta o enotnem trgu.

Člani komisije ugotavljajo, da Republika Slovenija podpira predlog obravnavane direktive, vendar ne uveljavlja nobenega pridržka.

Predstavniki za področje zdravstva v Državnem svetu Peter Požun je izpostavil visoko število reguliranih poklicev v zdravstvenem sektorju in utemeljena pričakovanja za posodobitev veljavne direktive. Z vidika varstva bolnikov je opozoril na dosedanje izkušnje posameznih držav članic, ki zahtevajo spodbujanje stalnega strokovnega nadzora zdravstvenih delavcev in uveljavljanje preverjanja njihovega jezikovnega znanja. Kot ukrep za zagotovitev visoke ravni strokovnosti na zdravstvenem področju bi morali podaljšati usposabljanje babic in medicinskih sester s sedanjih 10 let na 12 let splošne izobrazbe.

Predstavniki obrtnikov v Državnem svetu Alojz Kovšca je izpostavil previdnost pri priznavanju nekaterih kvalifikacij z vidika minimalne zaščite potrošnikov. Opozoril je na stališče Obrtne-podjetniške zbornice Slovenije, ki nasprotuje obsežni deregulaciji poklicev. Utemeljena so opozorila, da je deregulacija poklicev prinesla vrsto anomalij, brez ustrezne izobrazbe tujci pri nas odpirajo obrtne delavnice, opravljajo nekakovostne storitve, predstavljajo nelojalno konkurenco, posledično pa so državljani deležni nižje kakovosti izdelkov in storitev. Pri obravnavi deregulacije poklicev je tako nujna presoja njihovih posledic na gospodarstvo, posebej na mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij.

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je soglasno sprejela mnenje, da:

- podpira Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg;
- podpira zahtevo po 12 letih splošne izobrazbe za medicinske sestre in babice.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo in 95/09 – odl. US) je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve na 27. izredni seji 5. 3. 2012 sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 27. izredni seji 5. 3. 2012 obravnavala Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije, ki ga je Državnemu zboru na podlagi prvega odstavka 4. člena Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Člani komisije so bili seznanjeni, da Slovenija načeloma podpira spremembe kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev EU. Pričakuje, da bo dogovor o spremembi uredbe dosežen čim prej in da bo to vodilo v znižanje stroškov uprave v okviru večletnega finančnega okvira 2014-2020. Slovenija tudi pričakuje, da bo Evropska komisija čim prej predložila natančnejši izračun pozitivnih finančnih posledic predvidenih ukrepov. Stališče Slovenije je, da morajo uradniki in drugi uslužbenci EU deliti usodo ostalih javnih uslužbencev v državah članicah. V razpravi je bila izražena podpora vsem prizadevanjem, ki bi omogočili nadaljnje prihranke, ki so nujni v odzivanju na ekonomske in druge okoliščine.

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je soglasno sprejela m n e n j e, da podpira Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o posojilu Helenski republiki (ZPHeIR-A) – nujni postopek

Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08,73/09 in 101/10) sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o posojilu Helenski republiki (ZPHeIR-A) – nujni postopek

Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je na 54. seji 8. 3. 2012 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o posojilu Helenski republiki, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija predloga zakona ne podpira.

Ekonomski položaj v Grčiji še naprej vzbuja nezaupanje kapitalskih trgov. Dostop do finančnih trgov bi bil po mnenju ministrov, ki so se sestali februarja 2012 na Euroskupini, omogočen le pod pogojem podaljšanja ročnosti posojila Grčiji in nadaljnjega znižanja obrestne mere. Dodatna pomoč držav članic območja evra je potrebna zaradi izpolnjevanja cilja, da se grški dolg v razmerju do BDP zmanjša na 120 % do leta 2020, ki naj bi Grčija dosegla tudi s pozivom zasebnim vlagateljem o dogovoru o prostovoljni zamenjavi obveznic z nominalnim zmanjšanjem dolga

zasebnim vlagateljem za 53,5 %. Sprememba posojilne pogodbe je možna le s potrditvijo vseh posojilodajalcev, da so zaključili vse potrebne notranjepravne postopke, kar pa je tudi pogoj, da Mednarodni denarni sklad podaljša posojilo Grčiji. Drugi dodatek k posojilni pogodbi znižuje obrestno mero na EURIBOR + 150 b.t. za vsa posojila ter podaljšuje ročnost posojila na 15 let z 10-letnim odlogom odplačila glavnice tranš.

Ob novih pogojih bi se prihodki državnega proračuna zmanjšali za 3,4 mio EUR na račun znižane obrestne mere, medtem ko bi učinek podaljšanja ročnosti posojila celotni znesek obresti, brez upoštevanja stroškov zadolžitve Republike Slovenije na finančnem trgu, povečal za 83 mio EUR glede na trenutno krajšo ročnost.

V razpravi, ki je sledila predstavitvi zakonskega predloga, so člani komisije opozorili na nekatera odprta vprašanja, ki zahtevajo temeljit razmislek o dodatnih obveznostih.

Vprašanje, ki se zastavlja je, ali se je sposobna slovenska država za podeljena posojila Grčiji zadolževati na tujih finančnih trgih pod ugodnejšimi pogoji, kot jih z določeno obrestno mero zagotavlja predlagani zakon in ali je možno uveljaviti načelo, po katerem posamezna država - posojilodajalka ne sme utrpeti izgube zaradi višjih obrestnih mer in posledično dražjega zadolževanja na finančnih trgih. S pristajanjem na pogoje, predvsem v zvezi z nepripravljenostjo močnejših partnerjev za nadaljnje subvencioniranje obrestnih mer, se ni moč izogniti občutku o podrejenosti slovenske zunanje politike.

Komisija ugotavlja, da so države članice evrskega območja glede izpostavljenosti grškemu javnemu dolgu v različno težkem položaju, kar se kaže tudi v stopnji pripravljenosti pomagati Grčiji. Nekateri postopki govorijo v prid dejstvu, da gre v procesu dogovarjanja in nujenja pomoči bolj za podporo bančnemu zasebnemu sektorju v nekaterih evropskih državah, ki je nasedel z naložbami v Grčiji, kot pa za finančno pomoč sami Grčiji. Zato je razmisleka vreden tudi predlog o solidarnostni direktni materialni pomoči, ki bi jo bili deležni materialno najbolj občutljivi sloji v Grčiji. Upoštevati je potrebno tudi različne položaje držav posojilodajalk, ki so se same znašle v težkem ekonomskem položaju in jim že financiranje svojih tekočih obveznosti predstavlja hudo obremenitev. Po mnenju komisije je sporočilo, ki izhaja iz dodeljene pomoči napačno, saj se zdi, da je možno rizike, ki izhajajo iz finančnega poslovanja in posledice prekomerne potrošnje, porazdeliti tudi med tiste, ki niso sodelovali pri nerazumnem trošenju sredstev.

Predlagan način reševanja je po mnenju komisije vprašljiv tudi z vidika vse pogostejših domnev, da Grčiji posojila tudi ob spremenjenih pogojih ne bo uspelo vrniti. Evropska politika bi najhitreje morala najti odgovor na vprašanje, ali je Grčija sposobna servisirati dolg in v skladu s tem tudi ravnati.

Alojz Kovšca, l. r.
podpredsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o javnih naročilih naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštnih storitev

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo in 95/09 – odl. US) je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve na 28. izredni seji 13. 3. 2012 sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o javnih naročilih naročnikov v vodnem, energetske in transportnem sektorju ter sektorju poštne storitve

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 28. izredni seji 13. 3. 2012 obravnavala Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o javnih naročilih naročnikov v vodnem, energetske in transportnem sektorju ter sektorju poštne storitve, ki ga je Državnemu zboru na podlagi prvega odstavka 4. člena Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Člani komisije so bili seznanjeni z namenom posodobljene direktive. Poleg bolj prožnega oddajanja naročil in spodbujanja doseganja ciljev drugih politik, je drugi poglobljen cilj predloga direktive povečanje učinkovitosti porabe sredstev za zagotovitev čim boljših rezultatov javnega naročanja v smislu najboljšega razmerja med kakovostjo in ceno. Racionalizirani in učinkovitejši postopki bodo koristili vsem gospodarskim subjektom.

Člani komisije so izrekli podporo ukrepom za spodbujanje drugih politik in predlogom, ki omogočajo predvsem boljši dostop malih in srednjih podjetij do trga. Glede določb o novem postopku partnerstva za inovacije in o imenovanju enotnega nacionalnega organa, ki bo odgovoren za spremljanje, izvajanje in nadzor nad javnimi naročili, pa je po mnenju komisije potrebna nadaljnja poglobljena obravnava, ki bo vključevala tudi finančno dimenzijo vprašanj.

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je soglasno sprejela m n e n j e, da podpira Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o javnih naročilih naročnikov v vodnem, energetske in transportnem sektorju ter sektorju poštne storitve.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito evra pred ponarejanjem (program »Pericles 2020«)

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo in 95/09 – odl. US) je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve na 28. izredni seji 13. 3. 2012 sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito evra pred ponarejanjem (program »Pericles 2020«)

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 28. izredni seji 13. 3. 2012 obravnavala Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito evra pred ponarejanjem (program »Pericles 2020«), ki ga je Državnemu zboru na podlagi prvega odstavka 4. člena Zakona

o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Člani komisije ugotavljajo, da se Republika Slovenija strinja z obravnavanim predlogom uredbe. Ker se je program »Pericles 2020«, ki poteka od leta 2002 dalje, izkazal kot uspešen, je njegovo podaljšanje smiselno. Slovenija podpira širitev na države, ki ne uporabljajo evra kot lastne valute, kot tudi večjo fleksibilnost pri financiranju nekaterih projektov in poenostavitev postopkov. Slovenija nima pripomb na besedilo predloga uredbe.

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je soglasno sprejela m n e n j e, da podpira Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito evra pred ponarejanjem (program »Pericles 2020«).

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Sveta o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito evra pred ponarejanjem (program »Pericles 2020«) na nesodelujoče države članice

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo in 95/09 – odl. US) je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve na 28. izredni seji 13. 3. 2012 sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Sveta o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito evra pred ponarejanjem (program »Pericles 2020«) na nesodelujoče države članice

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 28. izredni seji 13. 3. 2012 obravnavala Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito evra pred ponarejanjem (program »Pericles 2020«) na nesodelujoče države članice, ki ga je Državnemu zboru na podlagi prvega odstavka 4. člena Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Člani komisije ugotavljajo, da se Republika Slovenija z obravnavanim predlogom uredbe, ki se nanaša na podaljšanje izvajanja aktivnosti programa »Pericles 2020« z namenom zaščite evra pred ponarejanjem in sorodnimi goljufijami, na nesodelujoče države članice, strinja. Obravnavani predlog komisije je pripravljen za obdobje 2014-2020, kar pomeni, da je vključen v večletni finančni okvir za isto obdobje. Ker se je program Pericles 2020 že v preteklosti izkazal kot uspešen, je njegovo podaljšanje smiselno. Slovenija nima pripomb na besedilo predloga uredbe.

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je soglasno sprejela m n e n j e, da podpira Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito evra pred ponarejanjem (program »Pericles 2020«) na nesodelujoče države članice.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o javnih naročilih

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo in 95/09 – odl. US) je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve na 28. izredni seji 13. 3. 2012 sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o javnih naročilih

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 28. izredni seji 13. 3. 2012 obravnavala Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o javnih naročilih, ki ga je Državnemu zboru na podlagi prvega odstavka 4. člena Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Člani komisije so bili seznanjeni s cilji predlagane direktive. Poudarjeno je bilo, da imajo javna naročila ključno vlogo pri strategiji Evropa 2020 za trajnostno rast. Namen predloga direktive je bolj prožno oddajanje naročil in spodbujanje doseganja ciljev drugih politik. Drugi poglobljen cilj predloga direktive je povečanje učinkovitosti javne porabe za zagotovitev čim boljših rezultatov javnega naročanja v smislu najboljšega razmerja med kakovostjo in ceno. Racionalizirani in učinkovitejši postopki bodo koristili vsem gospodarskim subjektom ter spodbudili sodelovanje malih in srednjih podjetij, kakor tudi čezmejnih ponudnikov.

Komisija podpira revizijo veljavne ureditve na področju javnih naročil. Po mnenju članov komisije se tudi veljavna slovenska zakonodaja ni izkazala za učinkovito in se v praksi sooča s težavami, ki vplivajo na njeno izvajanje in zahtevajo nove prilagojene rešitve in izboljšanje postopkov javnega naročanja.

Obravnavani predlog direktive predvideva partnerstvo za inovacije, to je nov poseben postopek za razvoj in naročilo novih inovativnih izdelkov, gradenj in storitev, ki bi javnim naročnikom omogočil, da kupujejo oz. naročajo inovativne izdelke in storitve, ki spodbujajo prihodnjo rast ter povečujejo učinkovitost in kakovost javnih storitev. Po mnenju komisije bi bilo potrebno preučiti učinke predlaganega novega postopka na konkurenčnost.

V zvezi z vzpostavitvijo enotnega nacionalnega organa, ki bo odgovoren za spremljanje, izvajanje in nadzor nad javnimi naročili, je bilo izraženo pričakovanje po nadaljnji obravnavi tega vprašanja, zlasti s finančnega vidika.

Komisija podpira ukrepe za odpravo ovir za dostop malih in srednjih podjetij do trga. S ciljem, da bi zagotovili pomoč navedenim podjetjem in jim omogočili boljši dostop do trga, bi morali le-tem dovoliti, da si z medsebojnim sodelovanjem in povezovanjem olajšajo dostop do oddaje javnih naročil. Na ta način bi lažje konkurirali velikim družbam, na drugi strani pa bi to koristilo potrošnikom.

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je soglasno sprejela m n e n j e, da podpira Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o javnih naročilih.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k Poročilu o delu in finančnem poslovanju FIHO za leto 2010

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je, na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10), oblikovala naslednje

M n e n j e

k Poročilu o delu in finančnem poslovanju FIHO za leto 2010

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide se je na 65. seji 12. 3. 2012 seznanila s Poročilom o delu in finančnem poslovanju FIHO za leto 2010, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji (FIHO).

Komisiji sta organizacijo, finančno sliko poslovanja ter delovanje delovnih teles FIHO predstavila v.d. direktorja FIHO Štefan Kušar in član Sveta FIHO Miran Krajnc. Pri tem sta posebej izpostavila dejstvo, da Loterija Slovenije d.d. ostaja poglavitni vir financiranja FIHO in s tem posledično invalidskih in humanitarnih organizacij. V zvezi s tem sta opozorila na negativni trend zadnjih let, to je upadanje tržnega deleža Loterije Slovenije, ki je v veliki meri posledica nezakonitega vdora tujih prirediteljev internetnih iger na srečo, na slovenski trg iger na srečo. Po nekaterih ocenah naj bi iz Slovenije na ta način odteklo od 50 do 60 milijonov evrov finančnih sredstev, ki bi jih sicer v zakonsko dogovorjenem deležu lahko prejel FIHO in s tem še okrepil svoje osnovno poslanstvo – financiranje oziroma sofinanciranje izvajanja programov invalidskih in humanitarnih organizacij, katerih namen je izboljšanje socialnega položaja njihovih članov oziroma uporabnikov, ohranitev njihovega doseženega položaja ter ustvarjanje pogojev za njihovo kakovostno in neodvisno življenje.

Štefan Kušar je pojasnil, da bo FIHO z namenom povečanja transparentnosti ustrezno dopolnil posamezne akte FIHO, predvsem Navodila o uporabi meril pri ocenjevanju finančno ovrednotenih letnih delovnih programov invalidskih in humanitarnih organizacij, tako da bi bilo že za leto 2013 zagotovljeno razdeljevanje sredstev po dopolnjenih merilih. Komisija ob tem opozarja na to, da naj bodo morebitni posegi v obstoječi sistem financiranja invalidskih in humanitarnih organizacij dobro premišljeni in usmerjeni v povečanje zadovoljstva uporabnikov storitev, ki se financirajo s posebej za to namenjenimi sredstvi.

Komisija je bila seznanjena tudi s stališčem Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, ki poudarja, da invalidske in humanitarne organizacije s svojim delom predstavljajo pomembno dopolnitev javne službe, še zlasti v času finančne in gospodarske krize. Fundacijo tako ministrstvo smatra za primerno obliko razporejanja namenskih finančnih sredstev, ki bo v prihodnje nadgrajena z izvedbo prej omenjene dograditve in dopolnitve meril pri ocenjevanju finančno ovrednotenih letnih delovnih programov invalidskih in humanitarnih organizacij.

Ministrstvo ugotavlja, da so se prihodki FIHO v zadnjih letih precej zmanjšali (za 2 milijona evrov v letu 2010, v primerjavi z letom 2009), medtem ko potrebe po omenjenih namenskih sredstvih naraščajo. Kot problematični so bili izpostavljeni tudi vdori tujih prirediteljev iger na srečo na slovenski trg, izražena pa je bila tudi želja po čimprejšnji nadgradnji politike države na tem področju v smeri večje pro-aktivnosti.

Komisija meni, da tako FIHO kot Fundacija za šport (FŠ) predstavljata dobro sistemsko rešitev vprašanja javnega financiranja posameznega segmenta civilnih organizacij. V primerjavi z ostalimi evropskimi državami, kjer se tovrstna namenska sredstva večinoma porabljajo zgolj za omogočanje artikuliranja interesov in načrtnega uveljavljanja posameznih družbenih skupin v družbi, se v Sloveniji prav zaradi ustreznega sistema ta sredstva namenjajo direktno uporabnikom. Hkrati ima uveljavljeni način razdeljevanja namenskih javnih sredstev dodaten pozitiven učinek, saj

se poleg zadovoljevanja socialnih potreb ljudi posredno spodbujata tudi razvoj in aktiviranje dodatnih človeških virov in materialnih sredstev na tem področju.

Komisija je bila že večkrat seznanjena, da se obstoječi sistem financiranja invalidskih, humanitarnih in športnih organizacij sooča z vse več negativnimi trendi. Finančna sredstva so zaradi nižanja tržnega deleža Loterije Slovenije in posledično manjših prihodkov čedalje bolj omejena, število organizacij, ki kandidirajo za finančna sredstva, pa se vztrajno viša. Prav tako se vedno znova zastavlja vprašanje primerne prerazporeditve finančnih sredstev med športne organizacije na eni strani ter invalidske in humanitarne na drugi. V okviru slednjih pa se prav tako nenehno išče ustrezna razmerja, ki bi zagotovila sledenje osnovnih namenov fundacije. Ob tem komisija ugotavlja, da se je iz začetnega razmerja 90 % namenskih sredstev za invalidske organizacije ter 10 % za humanitarne organizacije, to razmerje znižalo na 75 % : 25 %, nato na 65 % : 35 % v škodo invalidskih organizacij, zadnje zakonodajne spremembe pa nakazujejo v smeri vzpostavitve razmerja 50 % : 50 %.

Komisija ugotavlja, da se število humanitarnih organizacij iz leta v leto povečuje, med drugim tudi zaradi drobljenja večjih organizacij v številne manjše. S tem sistem postaja čedalje bolj obremenjen in na tem področju bi kazalo slediti trendu organiziranja invalidskih organizacij, katerih število skozi leta, zaradi ustreznega pristopa k združevanju interesov posameznih skupin invalidov, ostaja številčno ustrezno omejeno. Komisija ne zanika velikega pomena humanitarnih organizacij in vedno večjih potreb njihovih članov, a vendarle opozarja na primarni namen vzpostavitve tovrstnega sistema financiranja. Ni namreč sprejemljivo, da se na račun splošnega slabšega gospodarskega stanja v državi in posledično vedno večjih potreb na strani humanitarnih organizacij, breme zagotavljanja socialne varnosti prebivalstva v čedalje večji meri prenaša na FIHO, namesto da bi tovrstne težave reševal sicer jasno določen segment državnih socialnih politik.

Komisija je zaradi večje preglednosti in pojasnilne moči predlagala vodstvu FIHO, da v naslednjem letnem poročilu bolj podrobno predstavi pomen in učinke programov, ki se financirajo iz sredstev FIHO ter dodatno prikaže namensko porabo finančnih sredstev, ki jih namenja invalidskim in humanitarnim organizacijam. V kolikor je mogoče, komisija predlaga ločen prikaz deleža finančnih sredstev, ki se na eni strani neposredno porabijo za izvajanje programov invalidskih oziroma humanitarnih organizacij, na drugi strani pa namenjajo za delovanje omenjenih organizacij v organizacijskem in tehničnem smislu. Pri tem se komisija zaveda, da je prednost sistema financiranja invalidskih in humanitarnih organizacij preko fundacije prav v tem, da se s takšnim načinom financiranja omogoča obstoj posameznih organizacij, ki je osnovni predpogoj za izvajanje posameznih programov, ki sami po sebi brez ustreznega organizacijskega okvira ne bi mogli biti izvedeni.

Komisija je bila že večkrat seznanjena in je tudi razpravljala o negativnem vplivu nezakonitih vdorov tujih prirediteljev (zlasti internetnih) iger na srečo na slovenski trg iger na srečo. Država bi na tem področju morala bolj aktivno pristopiti k zaščiti domačih prirediteljev iger na srečo, saj na podlagi neplačevanja davščin in koncesijskih dajatev iz države odtekajo velike količine finančnih sredstev, ki bi se lahko namenila za izvajanje posebnih socialnih programov in storitev invalidskih in humanitarnih organizacij. Po drugi strani komisija kot dober in zakonit način povečanja razpoložljivih namenskih sredstev za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij izpostavlja vključevanje nacionalnih loterij v evropske loterijske sklade, ki zagotavljajo večje dobitke in posledično tudi višja vplačila ter večje prihodke iz naslova iger na srečo.

Komisija poziva k zagotovitvi bolj stabilnega vodenja politike na tem področju, saj številni prehitri in pregrobi posegi v zadnjih letih negativno vplivajo na delovanje sicer dobro delujočega sistema. Pri razdeljevanju sredstev naj se sledi načelom transparentnosti in pravičnosti, ob hkratnem upoštevanju dejstva, da bo zaradi narave dejavnosti, ki se jo na takšen način financira, in raznolikosti interesov na tem področju, metodo konsenza težko nadomestila kakršnakoli umetno določena matematična delitvena formula.

Komisija meni, da bi se z namenom ohranitve obstoječega sistema financiranja, ki dobro deluje, na dolgi rok moral vsaj ohraniti, če že ne povečati lastniški delež FIHO v Loteriji Slovenije d.d., prav tako pa ohraniti tudi lastniška deleža KAD in SOD v Loteriji Slovenije kot pomembni strateški naložbi države. Prav tako bi bilo potrebno čim prej pristopiti k oblikovanju celovite strategije razvoja področja iger na srečo, s poudarkom na ustrezni zaščiti nacionalnih interesov in posredno tržnega deleža Loterije Slovenije.

Boris Šuštaršič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k odgovoru DARS, d.d. na vprašanje Državnega sveta v zvezi s študijo upravičenosti izgradnje odstavnih pasov na avtocestah in hitrih cestah v Republiki Sloveniji

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) sprejela naslednje

M n e n j e

k odgovoru DARS, d.d. na vprašanje Državnega sveta v zvezi s študijo upravičenosti izgradnje odstavnih pasov na avtocestah in hitrih cestah v Republiki Sloveniji

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 78. seji 13. marca 2012 obravnavala odgovor DARS, d.d. na vprašanje Državnega sveta v zvezi s študijo upravičenosti izgradnje odstavnih pasov na avtocestah in hitrih cestah v Republiki Sloveniji.

Komisija se je seznanila s pisnim odgovorom DARS, d.d. ter dodatnimi ustnimi pojasnili predstavnikov DARS, d.d., Direkcije Republike Slovenije za ceste in Ministrstva za infrastrukturo in prostor.

Na podlagi odgovora DARS, d.d. z dne 9. 11. 2011 in dodatnih pojasnil komisija ugotavlja, da mora imeti avtocesta v skladu s Pravilnikom o projektiranju cest iz leta 2005 obojestranski odstavni pas, hitra cesta pa lahko odstavno nišo. V primeru gradnje avtocest, za katere se je dokumentacija urejala po letu 2005, je ta zahteva upoštevana, medtem ko je v primeru gradnje zadnjega dela pomurskega avtocestnega kraka potekala faza umeščanja v prostor (izdelava strokovnih podlag in idejnega projekta) pred letom 2005. Vsi avtocestni odseki, ki niso imeli predvidenega odstavnega pasu, so se obravnavali z vidika obsega in strukture prometa.

Avtorji študije o upravičenosti izgradnje odstavnih pasov, preverjene na osnovi rezultatov štirih kriterijev (gradbeno-tehnični, prometni, prometno varnostni in ekonomski) zaključujejo, da izgradnja odstavnih pasov na avtocestah in hitrih cestah po kriteriju prometne propustnosti in prometne varnosti ni potrebna niti ni ekonomsko upravičena. Obenem zagovarjajo stališče, da glede na veljavno zakonodajo odstavne pasove potrebno vseeno dograditi tam, kjer jih sedaj ni.

Komisija je bila seznanjena, da na DARS, d.d. ocenjujejo, da ni razlogov za takojšnjo izgradnjo odstavnih pasov na avtocestnih odsekih, kjer jih ni, bo pa treba o tem razmišljati v prihodnjih letih. DARS, d.d. do leta 2015 ne načrtuje nobenih finančnih sredstev za gradnjo manjkajočih odstavnih pasov. Na DARS, d.d. so v zadnjem času posvetili pozornost ukrepom reševanja v primeru prometnih nesreč, saj izkušnje kažejo, da kultura voznikov ne zagotavlja pravočasnega prispetja intervencijskih vozil na kraj nesreče. To ni posledica pomanjkanja odstavnega pasu, saj le-ta ni namenjen intervencijski poti, ampak je temu namenjen koridor med prehitvalnim in voznim pasom. Podan je tudi predlog po vzoru drugih držav, da se v Pravilniku o prometni signalizaciji določi poseben prometni znak, ki bo voznike opozarjal na pravilno razvrščanje v primeru zastoja.

Člani komisije so se seznanili, da je Evropska investicijska banka za financiranje izgradnje pomurskega avtocestnega kraka postavila ostre pogoje z vidika povprečnega letnega dnevnega prometa, ne glede na velik delež tovornega prometa. Njihov pogoj je bil več kot 20.000 vozil povprečnega letnega dnevnega prometa. Glede na povprečno letno rast prometa 2-3% njihovega pogoja tudi danes ne dosegamo. V povezavi s tem pogojem je Evropska investicijska banka zavrnila financiranje avtocestnega odseka od Murske sobote do meje z Madžarsko. V skladu z Nacionalni programom izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji je bilo na Pomurki predvidena fazna gradnja, na koncu je bil sprejet kompromis o izgradnji štiripasovnice brez odstavnih pasov.

Glede na to, da mora imeti avtocesta v skladu s prvim odstavkom 7. člena Pravilnika o projektiranju cest (Ur. l. RS 91/2005) obojestranski odstavni pas, navedena študija pa ne izkazuje upravičenosti izgradnje odstavnih pasov, komisija meni, da je treba ta razkorak preučiti in ponovno preveriti rešitve v veljavnem Pravilniku o projektiranju cest. V kolikor so odstavni pasovi potrebni, jih je treba dograditi, če niso potrebni, je treba spremeniti veljavne predpise.

Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o digitalni radiodifuziji (ZDRad-B) – skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) pripravila naslednje

M n e n j e

k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o digitalni radiodifuziji (ZDRad-B) – skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na 51. seji 13. 3. 2012 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o digitalni radiodifuziji (ZDRad-B) – skrajšani postopek, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada.

Komisija predloga zakona ne podpira.

Predlagatelj je uvodoma pojasnil, da sta določbi prvega in drugega odstavka 15. člena veljavnega Zakona o digitalni radiodifuziji v praksi postali sporni z vidika prava EU na področju elektronskih komunikacij, zato je zaradi usklajenosti z Direktivo ES iz leta 2009 pripravil novelo tega zakona, ker je vlada prejela že dve poizvedovalni pilotski pismi Evropske komisije.

Komisija je v razpravi ugotovila, da je bistvena sprememba 2. člena novele v tem, da se frekvence, ki so bile dane v rabo javni radioteleviziji za javni interes, tudi res uporabljajo za namene javne službe v skladu z zakonom o RTVS in za namene zagotavljanja prenosa drugih programov posebnega pomena za RS v skladu z zakonom o medijih in ne več odplačno za komercialno konkurenco.

Predstavniki civilne družbe so komisiji pojasnili, da je javna radiotelevizija doslej na svojem omrežju dopuščala tudi komercialno konkurenco po nižjih cenah, kot bi jo nudil ponudnik zasebnega omrežja, ki je zato ostalo skoraj prazno. Komisiji so pojasnili, da sta v Sloveniji dve omrežji za prenos digitalne televizije. Prvo je zgradila RTVS iz sredstev prispevka (multiplex A), za izgradnjo drugega pa je na razpisu zmagalo podjetje Norkring d.o.o., ki pa je za enkrat kot zasebno

omrežje skoraj prazno in je vprašljivo njegovo nadaljnje delovanje. Onemogočena je konkurenca, ker ni zgrajen tudi multiplex C in multiplex D, privatni ponudniki pa tudi nimajo primerne mreže pretvornikov in oddajnikov.

Komisija je ugotovila, da novela omogoča velike zasluge enemu privatnemu ponudniku in da prihaja do navzkrižja interesov med vpletenimi izvajalci. Ker niso bili predloženi konkretni dokumentirani in preverljivi argumenti, ki bi dokazovali utemeljenost trditev posameznih vpletenih strani, bi bilo neodgovorno podpreti novelo predlagatelja, ki se očitno ni uskladił z vsemi interesenti. Zaostritev zapletov lahko privede do tega, da dovršen del prebivalstva ne bo imel zagotovljenega dostopa do digitalnega TV signala.

Po mnenju komisije je zaradi nastale situacije Vlada pripravila novelo, s katero ne dovoljuje več, da bi RTVS lahko s prostimi zmogljivostmi svojega omrežja (multiplex A) razpolagala kot doslej.

Komisija je menila, da mora predlagatelj z novelo zagotoviti precej daljše prehodno obdobje, kot je navedeno sedaj (30 dni). Tako bi se komercialne televizije lahko prilagodile novim pogojem, ki jih postavlja ponudnik zasebnega omrežja, in bi delovali v skladu z zahtevami evropske direktive in omogočili vsem državljanom spremljanje programov v digitalni tehnologiji.

Dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Predlogu za začetek postopka za spremembo 148. člena Ustave Republike Slovenije z osnutkom Ustavnega zakona (UZ148)

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu za začetek postopka za spremembo 148. člena Ustave Republike Slovenije z osnutkom Ustavnega zakona (UZ148)

Komisija za državno ureditev je na 27. izredni seji 20. 3. 2012 obravnavala Predlog za začetek postopka za spremembo 148. člena Ustave Republike Slovenije z osnutkom Ustavnega zakona (UZ148), ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlog podpira.

Komisija ugotavlja, da so se članice evropske pogodbe s sprejeto pogodbo o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji dogovorile, da okrepijo ekonomski steber ekonomske in monetarne unije s sprejetjem sklopa pravil, namenjenih spodbujanju proračunske discipline in pravila za zagotavljanje namena določijo v nacionalnem pravu držav članic na zavezujoč in trajen način.

Okrepitev javnofinančne discipline in umestitev fiskalnega pravila v ustavo je za preprečitev dodatnega poslabšanja položaja Slovenije na mednarodnih finančnih trgih nujno, saj bi neukrepanje pomenilo povečanje stroškov zadolževanja države, posledično pa tudi poslabšanje položaja slovenskih finančnih institucij in gospodarskih subjektov na mednarodnih finančnih trgih.

Slovenija je soočena z velikimi problemi fiskalne konsolidacije, plačilnobilančne ter strukturne narave, ki tudi zaradi odlašanja s finančno konsolidacijo onemogoča okrevanje. Člani komisije so v

razpravi soglašali s cilji: zagotoviti vzdržne javne finance, zagotoviti zakonski okvir za učinkovito upravljanje z javnimi financami, zagotoviti makroekonomsko stabilnost ter trajen in stabilen narodnogospodarski razvoj, oblikovati pravila za večjo fiskalno disciplino. Pomisleki so bili izraženi o najboljši možni poti uresničitve. Ob tem je bilo poudarjeno, da se različne države EU različno lotevajo pravnega urejanja predmetne problematike (zakon, ustava). Ob tem so nekateri člani izpostavili zavezo Zakona o javnih financah iz leta 1999, ki v sedmem odstavku 2. člena določa, da mora biti proračun uravnotežen med prejemki in izdatki.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo in 95/09 – odl. US) je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve na 48. seji 19. 3. 2012 sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 48. seji 19. 3. 2012 obravnavala Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov, ki ga je Državnemu zboru na podlagi prvega odstavka 4. člena Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Člani komisije so bili seznanjeni, da Republika Slovenija pozdravlja prizadevanja Evropske komisije za določeno reformo prava osebnih podatkov na področju policije in kazenskega pravosodja ter izvrševanja kazenskih sankcij, kot ga vsebuje obravnavani predlog direktive. V predlogu direktive so predlagane dokaj pomembne in koristne rešitve s področja varstva človekovih pravic do informacijske zasebnosti glede delovanja policije in kazenskega pravosodja, zasebnosti na splošno, npr. upoštevanje razlik med različnimi vrstami posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, upoštevanje različnih stopenj točnosti in zanesljivosti osebnih podatkov, načelna določitev splošne prepovedi obdelave občutljivih osebnih podatkov, prepoved osebnostnega profiliranja, sledljivosti obdelave osebnih podatkov, dolžnosti, da upravljavec osebnih podatkov v primeru odkrite kršitve zavarovanja osebnih podatkov o tej kršitvi obvesti državni nadzorni organ za varstvo osebnih podatkov ipd. Je pa predlog direktive do neke mere sporen z vidika vpliva na predkazenske in kazenske postopke v Republiki Sloveniji, saj utegne imeti določen vpliv na pridobivanje informacij od občanov, pravice posameznikov v okviru policijskega zaslišanja, tudi na postopke kazenskega pravosodja (državno tožilstvo in kazensko sodstvo) glede vprašanja zakonitosti oz. protipravnosti pridobljenih dokazov.

Člani komisije ugotavljajo, da Republika Slovenija utemeljeno vlaga parlamentarni in preučitveni pridržek, saj v tej fazi, dokler ne pridobi podrobnih pojasnil Evropske komisije v okviru tega zakonodajnega postopka, ter zlasti opredelitve glede vpliva člena 276 Pogodbe o delovanju Evropske unije in glede dodane vrednosti pravnega akta, mora zavarovati javni interes Republike Slovenije, ki vključuje ne samo učinkovito odkrivanje storilcev kaznivih dejanj in kaznivih dejanj samih, temveč tudi učinkoviti pregon storilcev kaznivih dejanj, pa tudi pravice posameznikov do informacijske zasebnosti in celo druge postopkovne pravice posameznikov.

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je soglasno sprejela m n e n j e, da podpira Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (Splošna uredba o varstvu osebnih podatkov)

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo in 95/09 – odl. US) je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve na 48. seji 19. 3. 2012 sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (Splošna uredba o varstvu osebnih podatkov)

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 48. seji 19. 3. 2012 obravnavala Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (Splošna uredba o varstvu osebnih podatkov), ki ga je Državnemu zboru na podlagi prvega odstavka 4. člena Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Člani komisije so bili seznanjeni, da je po oceni Evropske komisije reforma predpisov EU na področju varstva podatkov potrebna zaradi tehnološkega napredka in globalizacije, ki sta po letu 1995, ko je bila sprejeta veljavna zakonodaja, temeljito spremenila način zbiranja osebnih podatkov, dostop do njih in njihovo uporabo. Poleg tega je 27 držav članic EU te predpise različno preneslo v svojo nacionalno zakonodajo, zato jo izvajajo različno.

Člani komisije ugotavljajo, da Republika Slovenija uveljavlja parlamentarni, preučitveni in jezikovni pridržek in menijo, da so utemeljeni. Komisija podpira načelno stališče RS, da je lahko ustrezni pravni akt za celovito urejanje prenove področja varstva osebnih podatkov le direktiva in ne uredba. Uvedba instituta pooblaščenca za varstvo osebnih podatkov ter področje prekrškov in predvidenih glob, lahko predstavljajo pretirano finančno obremenitev tako za gospodarstvo kot za proračun v RS. Komisija se strinja s stališčem, da je potrebno preprečiti pretirane obremenitve za javni in zasebni sektor.

Člani komisije ugotavljajo, da predlog uredbe sicer prinaša mnoge spremembe, ki bodo okrepile varstvo posameznikov pri obdelavi njihovih osebnih podatkov ter novosti za upravljavce osebnih podatkov, ki naj bi pripomogli k njihovi večji odgovornosti. Kot problematična pa so v razpravi izpostavili:

- obveznost imenovanja osebe, zadolžene za varstvo osebnih podatkov, kjer izpostavljajo vplive uvedbe tega instituta v negativni smeri na ostale zaposlene v organizaciji; pri svojih pomislekih so člani komisije izhajali iz primerjave delovanja instituta sindikalnega zaupnika v praksi; poleg tega pa institut pooblaščenca za varstvo osebnih podatkov v določenih državah članicah EU, ki so ga samostojno ustanovile in razvijale, še ni pokazal pozitivnih učinkov,
- globe za prekrške, kjer se izpostavlja njihova višina z vidika sorazmernosti; predlog uredbe predvideva zelo visoko zgornjo mejo, kar bi lahko omogočilo izrekanje nerazumno visokih kazni podjetjem, ki bodo kršila predpise o varstvu podatkov.

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je soglasno sprejela m n e n j e, da podpira Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (Splošna uredba o varstvu osebnih podatkov).

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport k Predlogu zakona o dopolnitvi Zakona o medijih (Zmed-B) – skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) pripravila naslednje

M n e n j e

k Predlogu zakona o dopolnitvi Zakona o medijih (Zmed-B) – skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na 51. seji 13. 3. 2012 obravnavala Predlog zakona o dopolnitvi Zakona o medijih (Zmed-B) – skrajšani postopek, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslancev (prvopodpisani Franc Jurša).

Komisija predlog zakona podpira.

Predstavnik predlagatelja je v uvodu pojasnil, da novela zakona z dopolnitvijo 114.a člena veljavnega zakona omogoča neodplačno koriščenje oddajniške infrastrukture RTV tudi televizijskim programom s statusom posebnega pomena, da le-ti oddajajo digitalno (do zdaj je to veljalo le za analogno oddajanje).

Komisija je v razpravi ugotovila, da je veljavni Zakon o medijih pravico neodplačnega razširjanja izdajateljem televizijskih programov posebnega pomena leta 2006 zaradi zakonske neusklajenosti »ukinil« ob prehodu iz analognega na digitalno oddajanje po novem Zakonu o digitalni radiodifuziji. Poleg tega je veljavni Zakon o medijih uvedel diskriminacijo med radijskimi in televizijskimi programi s statusom posebnega pomena, kar je drugi razlog za predloženo dopolnitev oziroma za odpravo navedenih protislovij.

Dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo (razveljavitev Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006, Uredbe Sveta (ES) št. 861/2006 in Uredbe Sveta št. XXX/2011 o celostni pomorski politiki)

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo in 95/09 – odl. US) je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve na 49. seji 3. 4. 2012 sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo (razveljavitev Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006, Uredbe Sveta (ES) št. 861/2006 in Uredbe Sveta št. XXX/2011 o celostni pomorski politiki)

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 49. seji 3. 4. 2012 obravnavala Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo (razveljavitev Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006, Uredbe Sveta (ES) št. 861/2006 in Uredbe Sveta št. XXX/2011 o celostni pomorski politiki), ki ga je Državnemu zboru na podlagi prvega odstavka 4. člena Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Člani komisije so bili seznanjeni, da Slovenija predlaganemu zakonodajnemu predlogu ne nasprotuje, vendar meni, da ga je treba dopolniti oziroma spremeniti, predvsem z vidika podpore majhnim ribiškimi in ribogojским sektorjem ter sektorjem z velikim deležem malega priobalnega ribolova. Slovenija zagovarja finančno in administrativno racionalnost izvajanja operativnega programa z majhnim proračunom in proporcionalnost sistemskih in vsebinskih zahtev za majhne ribiške sektorje oziroma operativne programe z manjšim proračunom. Poleg tega bi bilo treba v predlagani uredbi zagotoviti več fleksibilnosti za primer nadaljevanja gospodarske krize. Slovenija tudi meni, da je treba v predlog uredbe vključiti že podano slovensko pobudo za možnost spodbujanja ustanovitve in delovanja združenj profesionalnih ribičev in ribogojcev, ki ne bi bila usmerjena zgolj v aktivnost na trgu, temveč bi bila širšega pomena za organiziranje ribištva in ribogojstva. Če to ne bo mogoče, Slovenija podpira možnost, da se v relevantnih ukrepih predvidi kot možne upravičence med drugim tudi združenja ribičev oziroma združenja ribogojcev, ki jih prizna država članica.

Predstavnik kmetov v Državnem svetu je izrazil mnenje, da je obravnavano stališče Republike Slovenije skupaj s preučenim pridržkom primerno, saj ustrezno upošteva interese slovenskega ribištva.

Komisija je opozorila na pomen razvoja ribogojstva in na ovire, ki so na tem področju prisotne v Sloveniji. Izrazila je pričakovanje, da bo Ministrstvo za kmetijstvo in okolje zagotovilo ustrezno koordinacijo in spodbudilo razvoj slovenskih ribogojnic.

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je soglasno sprejela m n e n j e, da podpira Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo (razveljavitev Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006, Uredbe Sveta (ES) št. 861/2006 in Uredbe Sveta št. XXX/2011 o celostni pomorski politiki).

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide in Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport k Poročilu o izvajanju Akcijskega načrta za preprečevanje nasilja v družini za obdobje 2010-2011

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide (*matična komisija*) in Komisija za kulturo, znanost, šolstvo in šport (*zainteresirana komisija*) sta na skupni seji 4. 4. 2012, na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10), oblikovali naslednje

M n e n j e

k Poročilu o izvajanju Akcijskega načrta za preprečevanje nasilja v družini za obdobje 2010-2011

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide se je na svoji 67. seji, Komisija za kulturo, znanost, šolstvo in šport pa na svoji 52. seji **seznanila** s Poročilom o izvajanju Akcijskega načrta za preprečevanje nasilja v družini za obdobje 2010-2011 (v nadaljevanju: Akcijski načrt), ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisiji na podlagi predstavljenih ukrepov pristojnih državnih organov za izvajanje Akcijskega načrta ugotavljata, da so bili v obdobju 2010 – 2011 izvedeni skoraj vsi v Akcijskem načrtu predvideni ukrepi na področju preprečevanja nasilja. Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je kot koordinator projekta poročalo zgolj o eni nalogi, ki ni bila realizirana, to je nacionalna raziskava s tega področja. Bo pa slednja, po napovedi omenjenega ministrstva, vključena v pripravljajoči se akcijski načrt za obdobje 2012-2013, ki je že v medresorskem usklajevanju in pri katerem bodo ključni poudarki dani na še bolj usklajenemu delu vseh pristojnih institucij na področju preprečevanja nasilja v družini ter preventivnim ukrepom.

Komisiji sta največ pozornosti namenili predvsem nasilju, ki se pojavlja v različnih skupinah najšibkejših državljanov: otrok in mladostnikov, invalidov in starejših ter nasilju znotraj družin.

V razpravi sta komisiji prav preventivne ukrepe označili kot tiste, ki bodo lahko dolgoročno spremenili obstoječe stanje, ki je zaskrbljujoče zlasti z vidika povečevanja nasilja med mladimi, nad mladoletniki in nad starostniki. Stopnja tolerance do nasilja je v družbi še vedno visoka in se odraža v vseh segmentih družbenega življenja, med drugim tudi v načinu poročanja medijev in kulturi političnega dialoga. Komisiji zato poudarjata potrebo po okrepitvi naporov za odpravo vzrokov za nasilje in ne zgolj saniranju zatečenega stanja. Doseči bo potrebno širšo družbeno odgovornost do vseh oblik in ravni nasilja, tudi prikritega, ne samo tistega, o katerem poročajo mediji.

Državni svet se je s tematiko, ki zajema širši kontekst preprečevanja nasilja, ukvarjal tako v zdajšnjem kot prejšnjih mandatih. S posveti, ki jih je organiziral ali soorganiziral na temo varstva otrok, starejših in družine in ki so se veliki meri dotikali tudi problematike nasilja, ter obravnavami posameznih zakonodajnih predlogov in aktov, vseskozi skušal aktivno prispevati k iskanju ustreznih rešitev in doseganju cilja ničelne tolerance do nasilja v družbi.

Komisiji intenziviranje pojava nasilja v družini in družbi ocenjujeta kot odsev splošnih družbenih razmer, ekonomskega in socialnega položaja njenih posameznikov ter prevlade interesov kapitala. Posamezniki in družine se v zadnjih letih pospešeno srečujejo z izgubami zaposlitve in težkimi finančnimi razmerami, kar se slej ko prej odraža tudi v družinskih odnosih. Prihaja do odvisnosti, težkih duševnih stisk in v končni fazi tudi do nasilja. Na pomembno ločnico med zadovoljnim in nezadovoljnim posameznikom vplivajo tako posameznikovo zdravstveno stanje, možnosti zaposlitve, okolja, v katerem živi in dela itd. Velik del nasilja izhaja prav iz nezadovoljstva posameznika, zato bi morala biti osnovna naloga države, da zagotovi razmere za dostojno življenje ljudi, v prvi vrsti z zagotovitvijo možnosti zaposlitve in posledično občutka smiselnosti, koristnosti in

osebnega zadovoljstva. V tem kontekstu bi nas morale že sedaj skrbeti negativne posledice trenutnih in prihodnjih gospodarskih razmer ter napovedanih varčevalnih ukrepov. Pritiski na posameznika in družine se bodo na podlagi zaostrenih razmer za življenje zelo verjetno potencirali.

Komisiji prepoznavata pomembno vlogo državnih institucij pri preprečevanju nasilja v družini in velik pomen njihovega usklajenega sodelovanja, ob tem pa opozarjata, da je potrebno pri iskanju rešitev izhajati iz vsakega posameznika in ne zgolj prelagati obveze za ureditev razmer na institucije. Večinoma se od policije zahteva, da posega v vse situacije, ki se dotikajo nasilja, brez zavedanja, da so možnosti ukrepanja policije jasne, zakonsko določene in do neke mere omejene, kljub številnim naporom, ki jih vlaga v osveščanje ljudi in sodelovanje z ostalimi državnimi organi. V proces preprečevanja nasilja se morajo zato intenzivneje vključiti tudi drugi državni organi in civilna družba, preden pride do situacije, ko dejansko mora poseči v razreševanje nastalega položaja policija.

Komisiji prepoznavata pomembno in odgovorno vlogo nevladnih organizacij, ki so s svojim delom v vseh teh letih izjemno pripomogle k razvoju celovitega pristopa k omenjeni problematiki. Pri tem spodbujata okrepitev angažiranje civilnih struktur na lokalni, mestni, občinski oziroma četrtni ravni, po zgledu posebnih prostovoljnih socialnih komisij, ki smo jih poznali v preteklosti in ki so zaradi pristnega stika z ljudmi v določenem okolju lahko evidentirale in obrazložile najbolj akutne socialne probleme, ki so se pojavljali v družinah in pri posameznikih. Na tak način so se težave preko centrov za socialno delo reševale hitreje, na podlagi akcijskega pristopa. Sedaj pa centri za socialno delo težave zaznavajo zgolj posredno, preko občin, neposrednih prijav težav pa ni. S tega vidika bi se morale vzpostaviti ustaljene oblike sodelovanja med civilnimi iniciativami in državnimi organi.

Komisiji izpostavljata krizo vrednot, ki v zadnjih dveh desetletjih skokovito narašča in ki se najbolj očitno zrcali prav skozi družino kot osnovno celico družbe. Vrednote, ki so nekoč bile privzgojene otrokom in mladini, se počasi izgubljajo, pri čemer pa jih ne nadomeščajo nove. Iz družine, kjer se velikokrat nasilje tudi začne, se le-to seli tudi v druge sfere družbe, pri čemer se je toleranca do nasilja in družbeno neprimernega vedenja v zadnjih letih nevarno dvignila, precej pa se je spremenila tudi sama pojavnost nasilja. Medtem ko so na ravni fizičnega nasilja v normativnem smislu že uvedeni številni ustrezni ukrepi, pri čemer komisiji vidita temeljno in čedalje bolj kvalitetno vlogo Policije kot izvajalcu ukrepov. Veliko več konkretnih ukrepov pa bi bilo potrebno izvesti na področju preprečevanja psihičnega nasilja, ki je velikokrat bolj prikrito in težje prepoznavno. Določene rezultate so dosegli pri odpravljanju t.i. mobinga, premalo pozornosti pa namenjamo t. i. "zalezovanju" (angl. stalking), ki ima za posameznika prav tako hude psihične in fizične posledice in je v družbi čedalje bolj pogosto. Zato bi bilo tudi v zvezi s preprečevanjem tega potrebno določiti jasne cilje, strategije in nosilce preventivnih ukrepov.

Komisija opozarja, da je potrebno – poleg nasilja nad otroci, ki je precej izpostavljeno in se ga čedalje bolj zavedamo – več pozornosti nameniti tudi nasilju med partnerji, nad starejšimi in invalidi, ki še vedno ostajajo premalo izpostavljena. Državni svet je s številnimi posveti skušal opozoriti tudi na te segmente nasilja v družini. Državni svet se zavzema, da bi bil čim prej sprejet zakon o dolgotrajni oskrbi starejših.

Kot področje, kjer je ostalo še precej stvari nerazrešenih, komisiji izpostavljata področje zdravstva, kjer se sicer pri določenih zdravstvenih poklicih, kot so medicinske sestre in babice, izvajajo številna izobraževanja, ki omogočajo odpravljanje nasilja, žal pa ne beležimo povsod enakih uspehov. Tako zakonodaja zdravstvene delavce zavezuje k prijavi nasilja, pri čemer pa ni pripravljenih nobenih protokolov in operativnih nalog, ki bi jim pomagale pravilno reagirati ob vsakodnevnih soočanjih z nasiljem ali sumom nasilja. Komisiji zato pozivata Ministrstvo za zdravje, da v čim krajšem času pripravi ustrezne protokole in navodila ter vse zdravstvene delavce usposobi za takšne primere. Medicinske sestre, babice in zdravstveni tehniki so sicer že sami kot poklicna skupina začeli s tovrstnimi izobraževanji in so v veliki meri vključeni tudi v del obveznega izobraževanja za podaljšanje licence, medtem ko v poklicni skupini zdravnikov temu ni tako. Temu primerno bi moralo Ministrstvo za zdravje tudi njih pozvati k aktivnejšemu izobraževanju na tem področju.

Komisija izpostavlja tudi nasilje nad starejšimi. Pojav fizičnega, psihičnega in ekonomskega nasilja nad starejšimi se povečuje tako v ruralnih kot urbanih okoljih. Na to je Državni svet opozoril že velikokrat, med drugim tudi na podlagi posvetov, ki jih soorganizira z Zvezo društev upokojencev Slovenije. Medtem ko je v institucionaliziranih oblikah varstva starejših že uvedenih veliko kontrolnih mehanizmov in načinov preprečevanja nasilja nad starejšimi in se tam situacija izboljšuje, slednjega ni moč trditi za starejše, ki ostajajo izven omenjenih oblik varstva, npr. v domači oskrbi ali celo sami. Pomemben del rešitve problemov na tem področju komisiji vidita v sprejemu zakona o dolgotrajni oskrbi in zavarovanju za dolgotrajno oskrbo ter zakona o osebni asistenci, ki se ju pričakuje že celo desetletje.

Ker smo kot družba vpeti v svet, ki spodbuja nasilno komunikacijo in nasilno obnašanje, moramo začeti sistemsko spreminjati naše miselne in vedenjske vzorce. Veliko vlogo pri tem lahko odigra tudi izobraževalni sistem, ki lahko otroke in mladostnike vzgaja s pozitivnimi zgledi in izloča norme, ki dajejo nasilju v družini in v celotni družbi legitimnost ali ga celo povečujejo. Komisiji sta bili seznanjeni, da je na tem področju bilo v preteklih dveh letih veliko narejenega tako glede osveščanja otrok o nasilju kot glede izobraževanja strokovnih delavcev v šolstvu. Kot zaskrbljujoč pojav je bil izpostavljen porast med-vrstniškega nasilja.

Komisiji kot enega od vzrokov za morebitno nasilno vedenje otrok izpostavljata moderno, t. i. permisivno vzgojo, ki dopušča možnosti za prevrednotenje razmerja med pravicami in odgovornostjo. Pri tem sta opozorili na neke vrste dvoličnost družbe, ki s svojimi poklicnimi zahtevami usmerja življenje zaposlenih, ki so hkrati tudi starši, po drugi strani pa od njih zahteva upoštevanje načel klasične vzgoje, ki s hitro spreminjajočo se družbo nima veliko skupnega. Tudi na tem področju bi morala družba sprejeti nek zavezujoč dogovor o temeljih delovanja, ki bi omogočil bolj konsistentno vzgojo otrok kot tudi kvalitetnejše družinsko življenje. Komisiji sta opozorili tudi na prenормiranost konceptov preprečevanja nasilja in da bo treba spremeniti vrednostno naravnost vzgojnih ukrepov v praksi.

Vloga centrov za socialno delo pri preprečevanju nasilja v družini je pomembna, a pri tem opozarjata na vedno večje administrativne obremenitve, ki se jim nalagajo, tako da se ne morejo kvalitetno posvečati svojim osnovnim strokovnim nalogam, to je skrbi za družino in posameznika. S tega vidika bi bilo potrebno centre za socialno delo ustrezno razbremeniti.

Komisiji podpirata napore vseh pristojnih državnih institucij ter civilne družbe pri zagotavljanju učinkovitega boja proti nasilju tako v družini kot družbi v celoti ter izražata pripravljenost, da Državni svet aktivno sodeluje pri oblikovanju prihodnjih normativnih rešitev ter pripravi preventivnih ukrepov.

Boris Šuštaršič, l. r.

predsednik Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide

Dr. Zoltan Jan, l. r.

predsednik Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo in 95/09 – odl. US) je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve na 49. seji 3. 4. 2012 sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 49. seji 3. 4. 2012 obravnavala Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, ki ga je Državnemu zboru na podlagi prvega odstavka 4. člena Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Člani komisije so bili seznanjeni, da Slovenija podpira prizadevanja Evropske Komisije za čimprejšnje sprejetje Predloga uredbe in se strinja s predlaganimi izhodišči. 1. januarja 2015 bodo zaradi uskladitve pravil s spremembami pravil o kraju opravljanju storitev, ki so posledica sprejema Direktive Sveta 2008/8/ES z dne 12. februarja 2008 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede kraja opravljanja storitev začele veljati številne spremembe Direktive 2006/112/ES, ki se nanašajo na posebno ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci (t.i. »mini sistem opravljanja storitev vse na enem mestu« - mini VEM). V okviru »mini VEM« sistema izvajalec uporablja spletni portal v državi članici, v kateri je identificiran za obračunavanje DDV, ki je dolgovan v drugih državah članicah in sicer od opravljanja takih storitev končnim potrošnikom. Trenutno se omenjena ureditev za podjetja iz tretjih držav uporablja samo za opravljanje elektronskih storitev, po 1. januarju 2015 pa bo uporaba te ureditve razširjena še na telekomunikacijske storitve in storitve oddajanja. Navedene spremembe bodo povzročile znatno povečanje področja uporabe sedanjega »mini VEM« sistema, kar pomeni, da bo znatno večje število davčnih zavezancev imelo možnost uporabljati to posebno ureditev, davčni organi pa bodo morali zaradi tega vzpostaviti prakso in ustrezne sisteme informacijske tehnologije. Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost trenutno ne predvideva nobenega izvedbenega ukrepa v zvezi z zgoraj omenjenimi spremembami Direktive 2006/112/ES, ki bodo začele veljati s 1. januarjem 2015. Zaradi tega je potrebno uredbo prilagoditi tako, da se določijo zavezujoča pravila o uporabi določb Direktive 2006/112/ES. Predlagane spremembe Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 se nanašajo na tiste vidike uporabe »mini VEM« sistema (opredelitve, področje uporabe ureditev, obveznosti poročanja, identifikacija, izključitev, DDV obračuni, valuta, plačila, evidence), za katere je potreben skupen dogovor držav članic, preden le-te začnejo z oblikovanjem sistemov informacijske tehnologije za potrebe uporabe »mini VEM« sistema, da se lahko le s sprejemom jasnih in zavezujočih določb o uporabi Direktive 2006/112/ES zagotovi ustrezno pravno varnost davčnim zavezancem.

Člani komisije podpirajo predlagane spremembe s ciljem, da gospodarskim subjektom, ki delujejo na področjih telekomunikacij, oddajanja in elektronskih storitev, pomenijo precejšnje poenostavitve pri poslovanju v EU. Vzpostavljena naj bodo jasna in konkretna pravila za uporabo te sheme, kar bo davčnim zavezancem brez sedeža omogočilo, da določijo državo članico identifikacije kot edino in enotno točko (»ureditev vse na enem mestu«) za elektronsko ureditev za identifikacijo in predložitev DDV obračuna. Ta poenostavitev bo olajšala poslovanje ponudnikov na področjih telekomunikacij, oddajanja in elektronskih storitev, saj bo poenostavila trenutno zelo kompleksna DDV pravila na tem področju, s tem pa bo omogočen hitrejši razvoj in rast teh podjetij znotraj EU.

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je soglasno sprejela m n e n j e, da podpira Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu zakona o ratifikaciji Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji med Kraljevino Belgijo, Republiko Bolgarijo, Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Republiko Estonijo, Irsko, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Italijansko republiko, Republiko Ciper, Republiko Latvijo, Republiko Litvo, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Madžarsko, Malto, Kraljevino Nizozemsko, Republiko Avstrijo, Republiko Poljsko, Portugalsko republiko, Romunijo, Republiko Slovenijo, Slovaško republiko, Republiko Finsko in Kraljevino Švedsko (MPSUUEMU)

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo in 95/09 – odl. US) je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve na 50. seji 10. 4. 2012 sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu zakona o ratifikaciji Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji med Kraljevino Belgijo, Republiko Bolgarijo, Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Republiko Estonijo, Irsko, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Italijansko republiko, Republiko Ciper, Republiko Latvijo, Republiko Litvo, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Madžarsko, Malto, Kraljevino Nizozemsko, Republiko Avstrijo, Republiko Poljsko, Portugalsko republiko, Romunijo, Republiko Slovenijo, Slovaško republiko, Republiko Finsko in Kraljevino Švedsko (MPSUUEMU)

Komisija je obravnavala Predlog zakona o ratifikaciji Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji med Kraljevino Belgijo, Republiko Bolgarijo, Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Republiko Estonijo, Irsko, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Italijansko republiko, Republiko Ciper, Republiko Latvijo, Republiko Litvo, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Madžarsko, Malto, Kraljevino Nizozemsko, Republiko Avstrijo, Republiko Poljsko, Portugalsko republiko, Romunijo, Republiko Slovenijo, Slovaško republiko, Republiko Finsko in Kraljevino Švedsko, ki ga je Vlada RS posredovala Državnemu zboru v obravnavo in sprejem.

Člani komisije so predlog zakona o ratifikaciji soglasno podprli.

Člani komisije ugotavljajo, da naj bi obravnavana mednarodna pogodba dolgoročno okrepila proračunsko disciplino in pomagala preprečiti krize v prihodnje. Temelj pogodbe je fiskalno pravilo, ki določa, da morajo biti proračuni uravnoteženi ali v presežku. Vlada je na podlagi te mednarodne pogodbe in dogovora političnih strank posredovala v Državni zbor predlog za začetek postopka za spremembo 148. člena Ustave RS, s katerim naj bi RS v ustavo vnesla fiskalno pravilo, po katerem mora biti državni proračun uravnotežen ali v presežku.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu zakona o ratifikaciji Pogodbe o ustanovitvi Evropskega mehanizma za stabilnost med Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Republiko Estonijo, Irsko, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Italijansko republiko, Republiko Ciper, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Malto, Kraljevino Nizozemsko, Republiko Avstrijo, Portugalsko republiko, Republiko Slovenijo, Slovaško republiko in Republiko Finsko (MPUEMS)

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo in 95/09 – odl. US) je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve na 50. seji 10. 4. 2012 sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu zakona o ratifikaciji Pogodbe o ustanovitvi Evropskega mehanizma za stabilnost med Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Republiko Estonijo, Irsko, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Italijansko republiko, Republiko Ciper, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Malto, Kraljevino Nizozemsko, Republiko Avstrijo, Portugalsko republiko, Republiko Slovenijo, Slovaško republiko in Republiko Finsko (MPUEMS)

Komisija je obravnavala Predlog zakona o ratifikaciji Pogodbe o ustanovitvi Evropskega mehanizma za stabilnost med Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Republiko Estonijo, Irsko, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Italijansko republiko, Republiko Ciper, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Malto, Kraljevino Nizozemsko, Republiko Avstrijo, Portugalsko republiko, Republiko Slovenijo, Slovaško republiko in Republiko Finsko, ki ga je Vlada RS posredovala Državnemu zboru v obravnavo in sprejem.

Komisija predlog zakona o ratifikaciji podpira.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o energetske učinkovitosti ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo in 95/09 – odl. US) je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve na 50. seji 10. 4. 2012 sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o energetske učinkovitosti ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 50. seji 10. 4. 2012 obravnavala Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o energetske učinkovitosti ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES, ki ga je Državnemu zboru na podlagi prvega odstavka 4. člena Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Člani komisije so bili seznanjeni, da Republika Slovenija podpira predlog direktive o energetske učinkovitosti in se zavzema za njeno čim prejšnje sprejetje. Člani komisije ugotavljajo, da predlog direktive vsebuje ukrepe za pospešitev prizadevanj držav članic za učinkovitejšo porabo energije na vseh stopnjah energetske verige, od pretvorbe energije prek njene distribucije pa vse do končne porabe. Vse države članice bodo pravno zavezane k oblikovanju načrtov varčevanja z energijo, javni organi bodo morali naročati energetske učinkovite objekte, proizvode in storitve ter postopno zmanjšati porabo energije v svojih prostorih, potrošniki bodo lahko bolje uravnavali svojo porabo energije z enostavnim in brezplačnim dostopom do podatkov o porabi energije v realnem času, malim in srednje velikim podjetjem bodo na voljo spodbude za izvedbo energetskega nadzora in izmenjavo najboljših praks, nacionalni energetske regulativni organi pa bodo morali upoštevati merila energetske učinkovitosti pri svojih odločitvah glede prenosa in distribucije energije.

Eden od petih krovnih ciljev strategije Evropa 2020 je, da bi Unija do leta 2020 za 20 % povečala energetske učinkovitost. V razpravi so bili člani komisije kritični, da bi EU z obstoječimi ukrepi lahko dosegla zastavljene cilje glede zmanjšanja porabe energije. Doseganje ciljev na področju energetske učinkovitosti je tesno povezano z doseganjem 20-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v skupni porabi energije v EU in z izpolnitvijo zaveze Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za 20 %. Države članice bodo morale določiti cilje glede povečanja energetske učinkovitosti, ki bodo vodili k 20-odstotnemu zmanjšanju porabe primarne energije na nacionalnem nivoju do leta 2020. Po mnenju komisije bi moral biti javni sektor za zgled pri zagotavljanju sprejetih ciljev. Z izboljšanjem energetske učinkovitosti se ne zmanjšujejo le emisije toplogrednih plinov, temveč tudi drugih škodljivih snovi ter posredno z njimi povzročene zdravniške škode. V razpravi je bilo opozorjeno na nujnost obravnave energetske učinkovitosti v povezavi z njenim vplivom na zdravje. Glede na to, da je v Sloveniji v teku nekaj sanacij bolnišnic s pomočjo evropskih sredstev, bi lahko uporabili posamezne sanacije kot primere dobre prakse za sprejetje učinkovitih ukrepov pri sanacijah na drugih področjih (šole, občine...).

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je soglasno sprejela mnenje, da podpira Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o energetske učinkovitosti ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o poslancih (ZPos-E) – skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o poslancih (ZPos-E) – skrajšani postopek

Komisija za državno ureditev je na 110. Seji 17. 4. 2012 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o poslancih (ZPos-E) - skrajšani postopek, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo skupina poslancev s prvopodpisanim dr. Gregorjem Virantom.

Komisija podpira predlog zakona.

Člani komisije so bili seznanjeni z mnenjem Vlade Republike Slovenije o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o poslancih. Predstavnica predlagatelja je uvodoma poudarila cilje, načela in poglobitve rešitve predloga, usmerjene v racionalno porabo proračunskih sredstev. Predlog določa omejitev izplačil denarnega nadomestila in omejitev pravic iz 38. člena ZPos. Nadomestila se znižujejo iz 100 na 80 odstotkov plače, ki jo je poslanec prejemal, uvaja se skrajšanje obdobja izplačil, in sicer na največ 6 mesecev, če pa je poslansko funkcijo opravljal manj kot 3 mesece, mu nadomestilo ne pripada. Nadomestilo bo možno podaljšati samo za šest mesecev v primeru čakanja na pokojnino. Ukinja se pravica do regresa in odpravnine ob upokojitvi, upoštevajo pa se tudi plačila za katerokoli drugo delo.

Člani komisije so bili seznanjeni s pisnim mnenjem Vlade Republike Slovenije o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o poslancih. Predstavnica Ministrstva za pravosodje in javno upravo je poudarila, da Vlada Republike Slovenije predlog v celoti podpira. Glede na to, da predlog zakona dopušča možnost, da se pravica do nadomestila izjemoma podaljša še za največ šest mesecev, in sicer do izpolnitve minimalnih pogojev za upokojitev po splošnih predpisih, Vlada predlaga, da v tem času (torej drugih največ šest mesecev) nadomestilo prejema v višini 50 odstotkov plače, ki jo je prejemal, ko je opravljal funkcijo.

Komisija poudarja, da predlog zakona spreminja določbo veljavnega zakona, ki ureja pravico do nadomestila plače, ki jo dobi poslanec, ki mu je prenehal mandat in iz objektivnih razlogov ne more nadaljevati prejšnjega dela ali dobiti druge ustrezne zaposlitve, niti ni izpolnil pogojev za upokojitev po splošnih predpisih. Predlagane spremembe pogojev, pod katerimi se pravica pridobi, so sorazmerno prilagojene tistim, ki veljajo za druge državljane.

Poslancu pripada nadomestilo, če ne dobi redne zaposlitve ali če ne izpolni minimalnih pogojev za upokojitev. Nadomestilo ne pripada poslancu, ki je funkcijo opravljal manj kot šest mesecev. Glede na opredeljen namen nadomestila – čas iskanja zaposlitve, bi morda kazalo razmisliti in opredeliti enako nadomestilo za vse upravičence.

Komisija soglaša s predlogom zakona, ki zagotavlja uresničevanje načel ekonomičnosti in gospodarne ter pregledne rabe javnih sredstev in na teh osnovah ureja pravice, ki pripadajo poslancem po prenehanju opravljanja funkcije. Z realizacijo določb zakona bodo nastali prihranki.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o policiji (ZPol-I) - skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o policiji (ZPol-I) - skrajšani postopek

Komisija za državno ureditev je na 110. Seji 17. 4. 2012 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o policiji (ZPol) - skrajšani postopek, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo skupina poslancev s prvopodpisanim Petrom Vilfanom.

Komisija ne podpira predloga zakona.

Predstavnik predlagatelja je uvodoma poudaril predlagane rešitve. Glavni cilj Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o policiji je posamezniku ali skupini preprečiti prihod na športno prireditev z namenom nasilnega obnašanja. Poglavitni rešitvi, ki stremita k uresničitvi tega cilja, sta uvedbi dveh novih policijskih pooblastil za zagotavljanje varnosti in reda na športnih prireditvah. To sta prepoved udeležbe na športnih prireditvah in prekinitev potovanja na športno prireditev.

Člani komisije so bili seznanjeni z mnenjem Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o policiji.

Predstavnik Ministrstva za notranje zadeve je poudaril, da so bili opravljeni razgovori v okviru poslanske skupine Pozitivna Slovenija. Prevladalo je soglasje v oceni, da predlog sledi dobremu cilju. Ministrstvo za notranje zadeve ima v pripravi celovite sistemske rešitve, ki bodo urejale policijska pooblastila. Predlog zakona o nalogah in pooblastilih policije je v medresorskem usklajevanju.

V razpravi so prisotni izrazili načelno podporo predlogu. Soglašali so v stališču, da je potrebno predlagane rešitve upoštevati v okviru celovitih sistemskih rešitev - novele zakona.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Poročilo Komisije Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport k Predlogu zakona za uravnoteženje javnih financ (ZUJF) – nujni postopek

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je *kot zainteresirana komisija* na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) pripravila naslednje

P o r o č i l o

k Predlogu zakona za uravnoteženje javnih financ (ZUJF) – nujni postopek

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na 53. seji 23. 4. 2012 *kot zainteresirana komisija* obravnavala Predlog zakona za uravnoteženje javnih financ (ZUJF) – nujni postopek, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada.

Komisija predloga zakona ne podpira.

Predstavnica predlagatelja, državna sekretarka na Ministrstvu za izobraževanje, znanost, kulturo in šport, je povzela glavna izhodišča, na katerih temeljijo ukrepi racionalizacije dejavnosti na področju predšolske vzgoje in osnovnošolskega izobraževanja. V zadnjih 20-tih letih naj bi se osnovno šolstvo premalo prilagajalo spremembam, ki sta jih povzročila padec natalitete in s tem povezan zmanjšan vpis v šole. Na drugi strani pa se je zaradi višjih standardov povečalo število oddelkov in učiteljev oziroma podpornega strokovnega osebja; zaradi nesprejetja spodnjega normativa (kar poznajo države EU) je prišlo do nesorazmerne porazdelitve števila učencev po razredih in s tem do neenakopravnosti učiteljev po obremenjenosti. Državna sekretarka je izpostavila nekaj instrumentov varčevanja, ki naj bi še vedno strokovno utemeljeno zadostili ohranjanju kakovosti vzgoje in izobraževanja, in sicer: povečuje se tedenska učna obveznost za eno uro, zmanjšuje se obseg predpisanega podaljšanega bivanja, ure jutranjega varstva pa se premaknejo v redno tedensko obveznost. Zaradi povečane učne obveznosti in povišanja standardov bo prišlo do tehnoloških viškov, ki pa naj bi jih reševali deloma z upokojitvami, deloma s prerazporeditvijo strokovnih delavcev v regije oziroma na šole, ki so glede splošnega učnega uspeha slabše ocenjene. Država želi s tem ukrepom, ki ga bodo finančno podprla evropska sredstva, izboljšati izobrazbeni potencial otrok, ki živijo v neugodnem socialnem in kulturnem okolju. Predlog zakona posega tudi na področje reorganizacije javnih zavodov, za katere predvideva njihovo združevanje na podlagi podobnih nalog, s ciljem zagotoviti sinergijo znanj in kompetenc.

Komisija je posebej opozorila, da varčevanje na področju javnega šolstva, kulture in znanosti pomeni kar 75 odstotkov vseh privarčevanih sredstev in grob poseg v dosedanja koncept javnega šolstva in socialne države. Predlagane rešitve še posebej prizadenejo mlade in nastajajoče družine. Povečevanje učne obveznosti, višanje normativov v osnovnošolskih razredih in oddelkih v vrtcih bo skupaj z znižanjem plač omogočilo poslabšanje pogojev za pedagoško delo in s tem omejilo uresničitev vzgojnih in učnih ciljev. Vlada je namreč v Nacionalni reformni program 2012-2013 zapisala, da osnovno izobraževanje predstavlja temelj za nadaljevanje izobraževanja in za razvoj ustvarjalnih ter podjetnih posameznikov. Koncept predlaganih ukrepov pa ne omogoča zaupanja v uveljavitev tega cilja. Večino ugodnosti, ki se jih sedaj odpravlja je bila uvedena v mandatu 2004 – 2008, ko je bil predsednik Vlade Janez Janša.

Po mednarodnih podatkih je Slovenija v tem trenutku glede na zgornjo mejo števila otrok v predšolskih oddelkih primerljiva z večino držav v EU. Situacija pa je glede na razmerje med vzgojiteljskim kadrom in številom otrok v oddelku manj ugodna. To razmerje že sedaj ni primerljivo z nekaterimi evropskimi državami, še posebno v prvem starostnem obdobju (v Sloveniji je to razmerje 1:6-7 za prvo starostno obdobje, v npr. skandinavskih državah 1:3-4; za višjo starostno skupino do 6 let je v Sloveniji razmerje 1:11-12, v skandinavskih državah 1:6-7 ali celo za obe starostni obdobji 1:4-5). Sočasno povečevanje oziroma izenačevanje najvišjega dovoljenega števila otrok v oddelkih obeh starostnih obdobjih in znižanje števila sočasne prisotnosti vzgojiteljice in pomočnice vzgojiteljice, kot ga predvideva predlog, pomeni negativni trend k zmanjšanju standardov v primerjavi z bolj kakovostnimi evropskimi vrtci. K resnemu razmisleku o razvojnih trendih predšolske vzgoje je treba dodati še neupoštevanje normativa iz Bele knjige iz leta 1995, ki je priporočila tri kvadratne metre igralne površine na otroka.

Predlog zakona predvideva normativno povečanje zgornje meje števila otrok osnovnošolskih razredih z 28 na 30. Po uradnih podatkih Evropske komisije je število 28 v obveznem izobraževanju večinski zgornji normativ. Glede razmerja med strokovnim delavcem in učenci Statistični urad navaja razmerje 1:12,3; evropski trendi pa kažejo na zmanjšanje, in sicer v povprečju od 10 do 15 učencev na strokovnega delavca. Evropska primerjava razmerja med učiteljem in učenci Slovenijo tako uvršča med države z nižjim standardom, še posebej v nižjih razredih (najnižje število učencev na učitelja v EU je bilo v letu 2009 na Malti 9, najvišje v Belgiji,

Nemčiji in Sloveniji 17). Člani komisije ugotavljajo, da bodo napovedani varčevalni ukrepi ta razmerja še poslabšala.

Komisija je posebej poudarila, da je vlaganje v izobraževanje med pomembnejšimi dejavniki za uresničitev zastavljenih ciljev v vzgoji in izobraževanju, za uveljavljanje družbe znanja in zagotavljanje ustreznih podlag za tehnološki in gospodarski razvoj (glede na BDP je bila leta 2008 Slovenija s 5,2 odstotka na 14. mestu v Evropi, posebej za osnovne in srednje šole pa s 3,6 na 13. mestu; evropski odstotek pa je med 5 in 7). Člani komisije so zato prepričani, da bo predvideni finančni rez, ob že tako večletnemu nižanju zaradi inflacije, pomembno negativno vplival na prihodnji razvoj slovenske družbe in ji s tem še bolj omejil konkurenčne sposobnosti.

Člani komisije so izpostavili povezanost plač šolskega učnega osebja z uspehi otrok, ki naj bi bili po študiji PISA medsebojno soodvisni. Glede povečevanja normativa otrok v razredih pa so opozorili na pomen individualnega pristopa in socialne kohezije med učenci in učitelji, ki ju omogočajo manjši razredi.

Glede viškov učiteljev in strokovnega osebja po mnenju komisije napovedi ministrstva glede njihove prezaposelitve niso prepričljivi, saj ob slabih proračunskih napovedih ni mogoče zagotoviti, da bodo predvidena evropska sredstva, za katere se v novi finančni perspektivi napoveduje skrčenje, uspešno pridobljena. Obenem ni povsem jasno, kako in na podlagi katerih meril bo potekala predvidena prerazporeditev presežnih strokovnih delavcev v manj razvite regije oziroma šolske okoliše.

Predstavniki predlagatelja je v uvodu zatrdil, da je zaradi poslabšanja gospodarskih razmer v Sloveniji tudi na področju visokega šolstva treba ukrepati tako, da bodo univerze bolj učinkovito delovale. V skladu z zahtevami bolonjskega procesa iz leta 2004 je bila sprejeta zadnja novela Zakona o visokem šolstvu, ki je Nacionalni agenciji RS za kakovost v visokem šolstvu omogočila sistem ponovnih akreditacij študijskih programov in visokošolskih zavodov, vendar so postopki postali dolgotrajni.

Komisija se glede na povedano strinja s spremembo Zakona o visokem šolstvu v tistem delu, ki univerzam omogoča, da obvezne sestavine študijskih programov sprejemajo same (treba je seznaniti Nacionalno agencijo RS za kakovost v visokem šolstvu), ker bodo postopki hitrejši, s tem pa bo učinkovitejše izvajanje študijske dejavnosti.

V razpravi je komisija **podprla** predloge predstavnice Univerze v Ljubljani, ki je posredovala sklep Univerze v Ljubljani, v katerem je zapisano, da so ukrepi države na področju visokega šolstva in znanosti nesprejemljivi. Iz Predloga rebalansa proračuna RS za leto 2012 izhaja, da naj bi Univerza v Ljubljani za svoje delovanje v letu 2012 prejela bistveno manj sredstev kot leta 2011, s katerimi po njihovih pisnih pojasnilih ne more opraviti z zakoni predpisanih nalog. Kljub razumevanju varčevanja v vsem javnem sektorju pri plačah, materialnih stroških in investicijah, komisija podpira Univerzo v Ljubljani, da ne sprejema dodatnega zmanjševanja javnih sredstev za visoko šolstvo in znanost, ki pomenijo prekinitev transformacije visokošolskega sistema, kar v praksi pomeni, da študentom, ki prvič zaključujejo prvo bolonjsko stopnjo, ne bodo omogočili nadaljevanja študija na drugi stopnji iz javnih sredstev. To pomeni ne le odstop od zakonskih obveznosti univerze, temveč tudi poseg v avtonomijo univerze. Komisija tudi ne podpira varčevalnih ukrepov na področju znanosti s podaljševanjem projektov na daljša obdobja, kar lahko pomeni beg najbolj talentiranih raziskovalcev v tujino.

Komisija nasprotuje nepremišljenemu združevanju različnih javnih zavodov, kar je bilo objavljeno v javnih občilih, ker bi bil s tem inštitut odrezan od svojih raziskovalnih korenin (predstavnica predlagatelja je informacijo zanikala).

Komisija je nasprotovala znižanju sredstev Javni agenciji za knjigo RS, saj je v treh letih obstoja vzpostavila mehanizem sofinanciranja slovenskega znanstvenega tiska in se uveljavila kot močna institucija slovenske knjige in slovenskega jezika. Prav tako je ogroženo uveljavljanje javnega

interesa na področju Slovenskega filmskega centra, ker predlog zakona predvideva, da se sredstva iz državnega proračuna namenijo zgolj izvajanju programa oziroma nalog agencije.

Dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k Predlogu zakona za uravnoteženje javnih financ (ZUJF) – nujni postopek

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je, na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US), oblikovala naslednje

M n e n j e

k Predlogu zakona za uravnoteženje javnih financ (ZUJF) – nujni postopek

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je na 68. seji 24. 4. 2012 *kot zainteresirano delovno telo* obravnavala Predlog zakona za uravnoteženje javnih financ, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada.

Komisija se je seznanila s predlaganimi določbami predloga zakona iz pristojnosti Ministrstva za zdravje ter Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve. Do predloga zakona kot celote se ni opredelila, so pa bile v zvezi z delom predlaganih ukrepov, ki se dotikajo področij v pristojnosti komisije, izražene številne pripombe, ki so povzete v nadaljevanju mnenja.

Komisija v zvezi s predlaganimi spremembami Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (v nadaljevanju: ZZVZZ) izpostavlja neustrezne rešitve glede medicinsko-tehničnih pripomočkov, zniževanja stopnje pokritja posameznih zdravstvenih storitev iz obveznega zdravstvenega zavarovanja, ukinjanja družbenega in regulatornega nadzora nad zavarovalnimi premijami dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja (v nadaljevanju: DZZ) ter glede nadomestil za čas začasne zadržanosti z dela.

Glede na to, da tudi sam predlagatelj v uvodu k predlogu zakona opozarja na višanje deleža financiranja zdravstvenih storitev iz zasebnih sredstev, komisija opozarja na možne in zelo verjetne negativne posledice predlaganih sprememb 62. in 62.a člena ZZVZZ. S tem, ko se bo popolnoma odpravila nadzorna funkcija Ministrstva za zdravje, kar se tiče soglasja za opravljanje zavarovalnih poslov dopolnilnega zavarovanja, ter Agencije za zavarovalni nadzor in pooblaščenega aktuarja zavarovalnice, kar se tiče višine premij dopolnilnih zdravstvenih zavarovanj, bo ponudnikom dopolnilnih zdravstvenih zavarovanj v Sloveniji omogočena prosta pot za dvig premij dopolnilnih zdravstvenih zavarovanj. Obstaja velika nevarnost, da bodo zavarovalnice izkoristile možnost in zavarovalne premije dvignile, po nekaterih ocenah za več kot 25 %. Pri tem bo takšen dvig najbolj prizadel socialno najšibkejše sloje prebivalstva, saj premije dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja ne sledijo načelu solidarnosti z vidika njihove vezave na dohodek zavarovanca, ampak so enake za vse. Če sodimo po izkušnjah drugih držav, lahko to pripelje tudi do tega, da posamezniki ne bodo več zmogli plačila DZZ, s tem pa jim bodo zaprta tudi vrata do koriščenja vseh zdravstvenih storitev.

Komisija se zaveda, da sistem dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja v Sloveniji predstavlja ureditev, ki je v primerjavi z drugimi državami unikatna, zlasti pa problematična z vidika vezanja pravice do celovite zdravstvene storitve na obveznost plačila DZZ. Nobena izmed storitev zdravstvenega zavarovanja namreč ni krita v celoti iz obveznega zdravstvenega zavarovanja, temveč se po novem vsaj 10 % tega zneska pokrije iz sredstev DZZ. Posledično je zaskrbljujoče

tudi predlagano nižanje odstotka pokritja posameznih skupin zdravstvenih storitev iz naslova obveznega zdravstvenega zavarovanja (predlagane spremembe 23. člena).

S predlaganim znižanjem pokritja posameznega sklopa zdravstvenih storitev iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja (23. člen ZZVZZ) se bo še dodatno povečal delež kritja zdravstvenih storitev iz zasebnih sredstev. Posebej je potrebno izpostaviti storitve, ki so sedaj pokrite v višini 95 % in ki so tudi najdražje in najpogostejše. Predlog zakona namreč znižuje njihovo pokritje na 90 %, kar pomeni veliko dodatno obremenitev DZZ, s tem pa posameznika – posredno, če bo imel sklenjeno DZZ, in neposredno, če tega zavarovanja ne bo imel sklenjenega. Do takšnih primerov bo kmalu lahko prišlo, če bodo finančne obremenitve za posameznika zaradi varčevalnih ukrepov na področju socialnega varstva in predvidenega (nenadzorovanega) zvišanja premij DZZ prevelike.

Komisija meni, da je interventno poseganje na področje dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, kot odziv na sodbo Sodišča Evropske unije glede neustreznega in nepopolnega prenosa direktiv Sveta 73/239/EGS in 92/49/EGS, brez ustrezne hkratne celovite prevetritve sistema zdravstvenih zavarovanj v Sloveniji, neutemeljeno. S predlaganimi spremembami se bo strogo birokratsko gledano morebiti res izpolnilo zaveze do EU, vendar pa bo s predlaganimi nepremišljenimi ukrepi že tako neustrezno urejen sistem DZZ postal še bolj netransparenten. Komisija predlaga, da se namesto parcialnih rešitev pripravi poseben predlog sprememb zakona, ki bo bolj celovito posegel na področje DZZ.

Predlagano znižanje osnove za izračun nadomestila za čas začasne zadržanosti od dela zaradi poklicne bolezni, poškodbe pri delu, presaditve živega tkiva in organov v korist druge osebe, posledic dajanja krvi ter izolacije, ki jo odredi zdravnik, s 100 % na 90 % (spremembe 31. člena) po mnenju komisije ruši načelo solidarnosti in humanosti. Tisti posamezniki, ki se iz visokih humanih norm odločijo, da bodo pomagali sočloveku, bodo sedaj kaznovani za to svoje izjemno dejanje. Komisija opozarja, da bo le-to lahko negativno vplivalo na pripravljenost ljudi darovati organe in sodelovati v prostovoljnem darovanju krvi. To lahko zruši sistema prostovoljstva in filantropije, ki sta bila dolga leta skrbno grajena. Posledice, ki bi nastopile, bi bile težko popravljive.

Komisija v zvezi s predlaganim črtanjem prvega odstavka 60. člena ZZVZZ, ki sedaj nekaterim zavezancem za plačilo prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje omogoča zmanjšanje ali izbris dolga, izpostavlja dejstvo, da je identični predlog zakonske spremembe, na pobudo državnega svetnika dr. Andreja Rusa, v zakonodajno proceduro vložil Državni svet januarja 2012. Ob obravnavi omenjenega Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju na 43. redni seji Državnega sveta 25. 1. 2012, sta tako Zavod za zdravstveno varstvo Slovenije kot tudi Ministrstvo za zdravje predlog zakona podprla, ob obravnavi predloga zakona na Odboru za zdravstvo pa je Vlada nepričakovano zavzela drugačno, torej negativno stališče do predlagane spremembe zakona. Predlog zakona naj bi nesistemsko reševal problematiko in bi nomotehnično pomanjkljiv. Posledično je bil na odboru in plenarnem zasedanju Državnega zbora predlog zakona zavrnjen kot neprimeren za nadaljnjo obravnavo. Komisiji se ob tem zastavlja vprašanje utemeljenosti takšne odločitve, če sedaj Vlada sama predlaga identično rešitev.

Komisija prav tako opozarja na posledice predlagane spremembe 63.a člena ZZVZZ, ki določa, da bi se v prihodnje medicinsko-tehnični pripomočki, ki se predpisujejo na naročilnico, nabavljali po Zakonu o javnem naročanju. S takšnim načinom naročanja bi na primer pri paraplegikih in tetraplegikih nastala nepopravljiva škoda, saj so jim zaradi zmanjšanja dodatnih poškodb, deformacij in obolenj predpisani in izdelani medicinsko-tehnični pripomočki po meri, za vsakega posameznika posebej.

Predlagana uporaba postopka javnega naročanja pri medicinsko-tehničnih pripomočkih predstavlja veliko sistemsko spremembo, ki bi terjala tehtnejši razmislek. Trenutno namreč ni na voljo ne kriterijev kvalitete, ne cenovnih standardov in ne cen medicinsko-tehničnih pripomočkov, ki bi omogočali regulacijo tega področja na enak način kot za zdravila. Komisija v zvezi z izpostavljeno

problematiko pričakuje, da bo Ministrstvo za zdravje, v dogovoru z Računskim sodiščem, našlo drugačen način za doseg cilja znižanja stroškov oskrbe z medicinsko-tehničnimi pripomočki.

Uvajanje pojma »medicinski pripomočki« namesto do sedaj dobro uveljavljene dikcije »ortopedski, ortotični, slušni in drugi pripomočki« (predlog sprememb 23. člena ZZVZZ) bi lahko pomenila krčenje pravic v smislu izločanja pravice do nekaterih tehničnih pripomočkov (bela palica za slepe, pes vodič, Brajeva vrstica...), ki sedaj invalidom pripada iz naslova obveznega zdravstvenega zavarovanja. Negativne posledice bi lahko občutili zlasti slepi in slabovidni invalidi, na kar opozarja Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije. Prav tako v zvezi z istim členom komisija izpostavlja predlagano spremembo dikcije »očesni pripomočki za odrasle« v »medicinski pripomočki za odrasle« (23. člen ZZVZZ) opozarja na neprimerno rabo izrazov in s tem povezano morebitno napačno razlago pomena dikcije s strani Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, ko se bo pojavilo vprašanje financiranja medicinskih pripomočkov za otroke. V zvezi z isto dikcijo pa opozarja tudi na možno krčenje pravic slepih in slabovidnih, če bo uporabljen splošen izraz namesto specifičnega.

Predlog sprememb Zakona o zdravstveni dejavnosti (v nadaljevanju: ZZdej) dovoljuje sklepanje podjemnih pogodb z zaposlenimi v drugih javnih zavodih, prepoveduje pa njihovo sklepanje z lastnimi zaposlenimi v javnem zavodu (predlagani novi 53.c člen), navkljub dejstvu, da se do sedaj rednega programa dela marsikaterega javnega zavoda brez podjemnih pogodb z lastnimi zaposlenimi praktično ni dalo izvesti. Na podlagi Uredbe o merilih za sklepanje podjemnih pogodb ali drugih pogodb civilnega prava za opravljanje zdravstvenih storitev v mreži javne zdravstvene službe (Uradni list RS, št. 39/2009) je namreč sklepanje podjemnih pogodb z lastnimi zaposlenimi zdravniki in drugimi zdravstvenimi delavci ali sodelavci trenutno dovoljeno.

Prepoved sklepanja podjemnih pogodb z lastnimi zaposlenimi bi pomenila, da bodo tisti zdravstveni zavodi na sekundarni ravni, ki opravljajo tudi primarno dejavnost, le-to prisiljeni opustiti, saj ne bo več možnosti plačati izvajalcev za to dodatno delo. S tem bodo mnogi državljani in državljanke ostali brez izbranega zdravnika (npr. ginekologa, pediatra, zobozdravnika). Hkrati sta predlagani novi 53.a in 53.b člen vsebinsko v nesoglasju, kar se tiče možnosti dajanja soglasja k sklepanju podjemnih pogodb. Namen sprememb področja podjemnih pogodb naj bi bil zmanjšati administrativne ovire, a je na podlagi določb predloga zakona možno sklepati, da temu ne bo tako. Predvideva se namreč obsežen administrativni in organizacijski postopek v zvezi z dajanjem soglasij, ki bo prav tako povzročil določene stroške.

Komisija opozarja na to, da nekateri predlogi s področja socialne varnosti, zdravstva, trga dela in položaja upokojencev (nižanje denarnih nadomestil za čas brezposelnosti in skrajševanje obdobja njihovega prejetja, nižanje starševskih nadomestil, ukrepi, ki bodo vplivali na zvišanje premije DZZ, nižanje višine otroškega dodatka, ukinjanje ugodnosti za plačilo vrtca za drugega otroka, ukinjanje in zniževanje letnega dodatka za upokojence, različno obravnavanje posameznih kategorij prejemnikov pokojnin, ukinjanje stanovanjskih subvencij za mlade družine, ukinjanje dveh dela prostih dni, zamrznitev osnovnega zneska minimalnega dohodka do 31. 12. 2014 in zamrznitev transferjev posameznikom in gospodinjstvom do 31. 12. 2014 itd.) v preveliki meri posegajo v ekonomski in socialni položaj ljudi.

Ukinitev dveh dela prostih dni v družbi, ki je po intenzivnosti dela v samem vrhu EU, ni smiselna z vidika skrbi za zdravje zaposlenih, še bolj pa z vidika nepotrebnega vnašanja nezadovoljstva med zaposlene in posledičnega negativnega vpliva na produktivnost dela. Primerjave med državami glede števila prazničnih dni niso smiselne, saj ima vsaka država pravico to urejati po svoje, če pa že, bi bilo smiselno v primerjalno analizo vključiti tudi podatke o minimalnem številu dni dopusta v posamezni državi, s čimer bi lahko prišli do drugačnih zaključkov. Prav tako je vprašljiva odločitev, ki je posegla zgolj v t.i. laične praznike, medtem ko so cerkveni prazniki ostali nedotaknjeni.

Na varčevalne ukrepe, ki se dotikajo socialne varnosti ljudi, je potrebno gledati kot na celoto, saj so medsebojno povezani (v okviru gospodinjstva se lahko prekriva mnogo različnih pravic do različnih transferjev, na katere bodo trenutno zastavljeni varčevalni ukrepi lahko imeli potencirano negativni vpliv). Odločitev o neusklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom do leta 2014 ter

predlog za zamrznitev minimalnega dohodka do leta 2014 nista ustrezna, še zlasti zato, ker slednji predstavlja podlago za določanje višine vseh transferjev. Tudi znižanje nadomestil za brezposelnost, ob predpostavki doseganja nižje stopnje brezposelnosti, ne temelji na ustrezni logiki. Zgolj z znižanjem višine nadomestil, brez zagotovitve novih delovnih mest, se cilja nižje brezposelnosti ne more doseči. Prav zato bi bilo segment urejanja trga dela boljše prepustiti socialnemu sporazumu, v katerem naj se slednji celovito uredi. Prav tako bi bilo potrebno tekom zakonodajnega postopka z amandmaji ustrezno omiliti posamezne preveč ostro zastavljene ukrepe na področju socialne varnosti.

Komisija ugotavlja, da kot nasprotna utež ukrepom, ki se nanašajo na zmanjševanje socialnih pravic, manjkajo ustrezne usmeritve glede investicijske politike, zmanjševanja deleža sive ekonomije, črpanja evropskih sredstev (zlasti iz Evropskega strukturnega sklada), konkretnjših predlogov za spodbujanje gospodarstva in ohranjanja ter odpiranja novih delovnih mest in ukrepov, ki bi povečevali učinkovitost delovanja pravne države.

Komisija ugotavlja, da je Zveza društev civilnih invalidov vojn Slovenije opozorila na to, da je predlog ukinitve določenih pravic vojnim veteranom in žrtvam vojnega nasilja v neskladju s 50. členom Ustave, po katerem jim je zagotovljeno posebno varstvo v skladu z zakonom. Tudi ukinitve pravic do klimatskega in zdraviliškega zdravljenja za vojne invalide pomeni omejevanje možnosti za ohranjanje njihovega zdravja. Pa tudi prehod na nov način izplačevanja denarnih prejemkov (za nazaj) bi po njihovi oceni pomenil izgubo ene mesečne invalidnine.

Komisija je bila seznanjena s pripombami Združenja za pravice bolnih otrok, ki opozarja, da Vlada v okviru predlaganih sprememb Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami, predvideva, da se v postopkih usmerjanja otrok s posebnimi potrebami učne pomoči ne bi več določalo. Predlagana sprememba bi grobo posegla v pravice dolgotrajno bolnih otrok in mladostnikov do enakih možnosti za izobraževanje, torej ravno v najbolj ranljivo skupino. Institut učne pomoči je dolgotrajno bolnim otrokom in mladostnikom do sedaj omogočal, da so kljub svoji dolgotrajni bolezni in zahtevnim načinom zdravljenja svoje šolanje v skladu s svojimi sposobnostmi in možnostmi lahko uspešno nadaljevali. Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport je sicer na spletni strani zapisalo, da bo ministrstvo, tako kot doslej, tudi v prihodnje zagotavljalo pravico enakih možnosti do izobraževanja bolnim otrokom in mladostnikom z dodatno strokovno pomočjo ter spremljevalcem, vendar pa nikjer ni jasno opredeljeno kako. Če se nadomestne rešitve resnično predvidevajo, bi morale biti jasno opredeljene že v predlogu obravnavnega zakona ali vsaj definirane v obrazložitvah predlaganih sprememb veljavnih zakonskih določil. Prav tako so finančni učinki tega ukrepa, ki prizadene ravno otroke, nesorazmerno veliki v primerjavi z ukrepi na področju Zakona o verski svobodi.

Izpostavljeno je bilo tudi vprašanje ustreznosti naslova obravnavanega predloga zakona, saj je težko govoriti o uravnoteženju javnih financ, če večina ukrepov predstavlja posege na odhodkovni strani bilance in ima varčevalni predznak. Brez vloženih dodatnih naporov v zagotovitev višjih prihodkov v proračun o uravnoteženosti ne more biti govora in obravnavani zakon lahko predstavlja zgolj polovico poti za doseg cilja konsolidacije javnih financ.

Peter Požun, l. r.
podpredsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k Predlogu zakona o spremembah zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka (ZUKD-1A) – skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu zakona o spremembah zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka (ZUKD-1A) – skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 49. seji 24. 4. 2012 obravnavala Predlog zakona o spremembah zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka (ZUKD-1A), ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlog zakona podpira.

V predstavitvi je predstavnik predlagatelja zakona poudaril, da je cilj predloga zakona zagotoviti pravno podlago za enoletno prestavitev roka uveljavitve novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka, tako pa zagotoviti kontinuiteto v sistemu ter posledično v uporabi podatka o katastrskem dohodku in pavšalni oceni dohodka na panj za različne javne namene.

Zakon o ugotavljanju KD določa, da se KD in pavšalna ocena dohodka na panj prvič ugotovita na novi podlagi najpozneje 30.6.2012. Tako bi se nova ocena pavšalne dohodka kmetijske in gozdarske dejavnosti lahko začela uporabljati za dohodnino ter določanje drugih obveznosti in pravic iz tega naslova najpozneje 30.6.2012 oziroma za določitev dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti za odmero dohodnine za leto 2012. Zaradi zmanjšanja obsega razpoložljivih proračunskih sredstev se naloge, potrebne za razvoj in uveljavitev novega sistema ugotavljanja KD v letu 2011 niso izvedle.

Komisija soglaša s predlogom, da se z zakonom rok uveljavitve novega sistema ugotavljanja KD, ki je določen v 14. členu zakona, s 30. 6.2012 prestavi na 30.6.2013. Posledično se za eno leto prestavi tudi prehodno obdobje za ugotavljanje KD za kmetijska zemljišča, ki niso zemljišča pod trajnimi nasadi in sicer s 30.6.2013 na 30.6.2014. Poleg tega se obveznosti povezovanja podatkov o podrobnejši dejanski rabi z zemljiškim katastrom že v letu uveljavitve novega sistema širi na nekatere druge trajne kulture (hmeljišča, trajne lastnine na njivskih površinah in plantaže gozdnega drevja, ki zasedajo skupaj okoli 2.500ha), se pa po drugi strani iz obveznosti povezovanja podatkov za trajne nasade izvzemajo ekstenzivni sadovnjak, ki zasedajo 20.000 ha oziroma več kot 40% površine vseh trajnih nasadov, s čimer se racionalizira obseg dela in stroškov teh dejavnosti v prvem letu izvajanja novega sistema. Obenem se za zagotovitev podlage za določanje KD za leto 2012 določa, da se kot KD za leto 2012 šteje enak KD, kakor je bil zemljiščem pripisan za leto 2011.

Cvetko Zupančič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Predlogu odloka o letnem načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za leto 2012 (OdRSPD12)

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu odloka o letnem načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za leto 2012 (OdRSPD12)

Komisija za državno ureditev je na 111. seji 25. 4. 2012 obravnavala Predlog odloka o letnem načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za leto 2012, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s predlogom odloka.

Predstavnik predlagatelja je predstavil sestavne dele načrta ravnanja s stvarnim premoženjem države za leto 2012. V letu 2012 je skladno z načrtom ravnanja z nepremičnim premoženjem ter načrtom ravnanja s premičnim premoženjem države predvideno skupno 149.772.039,28 evrov prihodkov in 94.803.839,85 odhodkov. Pojasnil je, da so v odloku zajeti zgolj načrti za organe državne uprave in pravosodne organe, javnih zavodov, javnih gospodarskih zavodov, javnih agencij in javnih skladov, katerih ustanoviteljica je Republika Slovenija, ne pa načrti za druge državne organe, kot so Državni zbor, Državni svet, Ustavno sodišče, Računsko sodišče, Varuh človekovih pravic. Za te organe velja, da Vlada na njihov predlog zgolj pošlje načrte ravnanja s stvarnim premoženjem v sprejem Državnemu zboru. To pa naredi posebej na njihov predlog, kar pomeni da bodo imeli drugi državni organi svoje odloke. Veljavna zakonodajna ureditev je posledica odločitve Ustavnega sodišča (U-I-294/07-16, Uradni list RS, št. 55/2009).

Komisija podpira prizadevanja za skrbno gospodarjenje in transparentno upravljanje s stvarnim premoženjem države in na Predlog odloka o letnem načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za leto 2012 ni imela pripomb.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Poročilo Komisije Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predstavitvi Predloga rebalansa proračuna Ministrstva za kmetijstvo in okolje za leto 2012

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) pripravila naslednje:

P o r o č i l o

k predstavitvi Predloga rebalansa proračuna Ministrstva za kmetijstvo in okolje za leto 2012

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano se je na 49. seji 24.4. 2012, seznanila s Predlogom rebalansa proračuna Ministrstva za kmetijstvo in okolje za leto 2012, ki ga je predstavilo Ministrstvo za kmetijstvo in okolje.

V obrazložitvi je predstavnik Ministrstva za kmetijstvo in okolje poudaril, da so sredstva za najbolj obsežen ukrep Skupne kmetijske politike – neposredna plačila – v letu 2012 zagotovljena. Tako kot pretekla leta se bo v letu 2012 izplačevala neposredna plačila za leto 2011, v razmerju 80 : 20 med evropskimi in nacionalnimi sredstvi. V sklopu ukrepov EU ureditve trgov, ki so financirani iz EU in nacionalnega vira sredstev, se bodo nemoteno izvajali vsi načrtovani ukrepi; podporni program ukrepov vinskega sektorja (5,1 mio evrov) pomoč v hrani za revne (3 mio evrov), shema šolskega sadja (0,8 mio evrov) in program ukrepov v čebelarstvu, potrjen s sklepom EU Komisije (0,8 mio evrov).

Na področju javne službe in strokovnih nalog v živinoreji bo izvajanje v letu 2012 usmerjeno v doseganje rejskih ciljev, ki so določeni v potrjenih rejskih programih za posamezne pasme živali. Znižanje proračunskih sredstev ne bo ogrozilo doseganja postavljenih rejskih ciljev, kljub temu da

bo lahko nekoliko zmanjšano število živali pri katerih se bodo ugotovljale proizvodne ali delovne lastnosti, racionalizacija pa bo pri usposabljanju.

Javno kmetijska svetovalna služba bo večino dela, kot so bile zastavljene v programu 2012 izvedla, zmanjšanja ne bo na svetovalnem delu za posamezno kmetijsko gospodarstvo, prav tako ne pri izpolnjevanju vlog za subvencije. Služba bo del prihodkov zagotavljala s povečanjem tržnega dela, na posameznih projektih in plačljivimi storitvami. Racionalizacija bo nujna tudi v organiziranosti službe, program 2012 pa bo spremenjen skladno z rebalansom.

Na področju nakupa kmetijskih zemljišč in gozdov RS trenutno Sklad kmetijskih zemljišč ne more zagotavljati proračunskih sredstev za nakup zemljišč v 10km obmejnem pasu; Sklad zagotavlja sredstva za nakup zemljišč in gozdov iz lastnih prihodkov.

Na področju strokovnih nalog v rastlinski proizvodnji je znižanje predvsem na račun načrtovanih investicij in tekočih stroškov poslovanja, ki naj v tem letu ne bi bistveno vplivalo na delovanje tekočih strokovnih nalog. Vpliv pa se zaradi manjšega obsega dela pričakuje na vrednotenju rezultatov nalog. V sklopu racionalizacije nacionalnih sredstev za subvencije so znižana tudi sredstva za programe podpor za prestrukturiranje in prenovo kmetijske proizvodnje, namenjena pomočem ob nepredvidljivih dogodkih v kmetijstvu in promociji hmelja in sredstva za podporne dejavnosti vinogradništvo – vinarskega sektorja (za 35%), namenjena predvsem sejmskim nastopom in promociji vina na ciljnih trgih. Znižanje razpoložljivih sredstev bo predvidoma pomenilo nižjo stopnjo sofinanciranja teh dejavnosti, za upati pa je da to ne bo vplivalo na manjše število izvedenih promocijskih nastopov.

Na področju Javne gozdarske službe kljub zmanjšanju sredstev za vlaganja v gozdove, bo v letu 2012 zagotovljena izvedba preventivnih varstvenih del v gozdovih nujnega obsega obnove in nege gozdov, zaščite sadik pri obnovi gozda, nujne ukrepe proti požarnega varstva, obnova gozdov prizadetih v požarih ali drugih naravnih ujmah, vzdrževanje gozdnih cest, izplačilo odškodnin, ki jih na ne lovni površinah povzroči divjad. Glede predlaganega zmanjševanja sredstev za izvajanje javne gozdarske službe Zavoda za gozdove Slovenije, je zmanjšanje v procentih kot za vse ostale javne zavode.

Na področju javne službe s področja sladkovodnega in morskega ribištva bodo zagotovljena sredstva za izvajanje nalog javne službe v sladkovodnem in morskem ribištvu, s skladu s finančnimi zmožnostmi proračuna. Racionalizacija bo predvsem na tistih nalogah javne službe, ki niso nujne oziroma bo njihovo izvajanje manj intenzivno. Naloge na področju morskega ribištva, ki so vezane na skupno ribiško politiko pa bodo ostale neokrnjene.

Na področju krajinskih parkov bo racionalizacija programov, posebej aktivnosti, ki so povezane z dodatnimi stroški; prilagoditev načrtov upravljanja; iskanje možnosti zagotavljanja sredstev za sofinanciranje projektov; racionalizacija in zmanjšanje investicij; ustanavljanje novih parkov oziroma zavodov se odloži; sodelovanje v mednarodnih projektih in iskanje drugih možnosti financiranja; spodbujanje aktivnosti in ukrepov za zagotavljanje novih delovnih mest na podeželju, ki so navezujejo na delovno področje zavoda in druge službe.

Nacionalni veterinarski inštitut bo upravljal naloge državnih referenčnih laboratorijev za kužne bolezni in živila živalskega izvora. Tako bo zagotovljena diagnostika na področju varne hrane in bolezni živali. V sklopu NVI deluje tudi Veterinarsko higienska služba. Odvoz poginulih živali bo zaradi rebalansa proračuna potekal v večjih časovnih intervalih. Država bo poskrbela, da bodo poginule živali odpeljane in bo tako preprečeno širjenje nevarnih bolezni in onesnaževanja okolja.

Na področju zdravstvenega varstva živali bo VURS izvedel vse preventivne akcije, to je cepljenja in monitoring s katerimi združujemo status države proste določenih bolezni, ki zagotavljajo nemoten promet in trgovanje. Prav tako bo opravljen monitoring za klasično prašičjo kugo, bolezen modrikastega jezika, steklino, BSE in TSE ter nekatere bolezni rib in čebel. Opravljeno bo tudi cepljenje na atipično kokoško kugo, Antraks ter jesensko in spomladansko cepljenje lisic. Zaradi

rebalansa bo opravljeno manjše število pregledov na gospodarstvih, ki jih upravljajo veterinarji koncesionarji.

Na področju gozdarstva se bo v letu 2012 kljub zmanjšanju sredstev za vlaganja v gozdove zagotovila izvedba preventivnih varstvenih del v gozdovih, nujnega obsega obnove in nege gozdov, zaščite sadik pri obnovi gozda, nujne ukrepe protipožarnega varstva, obnova gozdov prizadetih v požarih ali drugih naravnih ujmah. Vzdrževanje gozdnih cest in izplačilo odškodnin, ki jih na ne lovni površinah povzroči divjad.

Z rebalansom proračuna za leto 2012 so se ohranila sredstva za sofinanciranje zavarovalnih premij v višini realizacije leta 2011 v višini okrog 5,2 mio evrov. To pomeni da se bodo kljub varčevalnim ukrepom ohranila sredstva za sofinanciranje zavarovalnih premij, saj se ministrstvo zaveda da je zavarovanje kmetijske proizvodnje pomemben dejavnik za blažitev posledic naravnih nesreč in ohranjanja ekonomske varnosti kmetijskih pridelovalcev.

V razpravi so člani komisije na vprašanje ali se predvideva in kje krčenje zaposlenih dobili odgovor, da se bo to ugotavljalo, glede na delovne procese, poskušalo pa se bo, če bo potrebno, uveljavljati mehke ukrepe; drastično pa se bo zmanjšalo zaposlovanje preko študentskih servisov. Glede sredstev vodnega sklada je bilo pojasnjeno, da so to namenska sredstva ki ne zapadejo, marveč se prenesejo v naslednje obračunsko leto.

Komisija ugotavlja, da je koncept rebalansa napačen, saj sledi zmanjševanju aktivnosti zato bi želeli več inovativnosti. Poleg tega se predvideva na področju kmetijsko svetovalne službe znižanje sredstev kar bo vplivalo na učinkovitost svetovalne službe, predvideva pa se tudi zbiranje sredstev na račun porabnikov storitev. Zato je predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije opozoril, da KGZS že sedaj mora zagotavljati 10% potrebnih sredstev na trgu, ter da se je ta odstotek že povečal na 32%, drugače ne uspejo izvajati ustrezne javne službe. Bilo bi koristno, da bi minister za kmetijstvo in okolje določil enoten cenik za vso Slovenijo. Nujno bi bilo zagotoviti zavodom začasno financiranje, saj se programi KGZS sprejemajo zelo pozno v posameznem koledarskem obdobju glede na to, da jih potrjuje Vlada Republike Slovenije. Predlog KGZS je, da se zadeve čim prej uredijo, saj so izhodišča izvajalcev javnih služb zelo različna, zato je KGZS zaradi tega močno prizadeta.

Cvetko Zupančič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance k Predlogu zakona za uravnoteženje javnih financ (ZUJF) - nujni postopek

Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US), sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu zakona za uravnoteženje javnih financ (ZUJF) - nujni postopek

Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je na 57. seji 25. 4. 2012 obravnavala Predlog zakona za uravnoteženje javnih financ, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlog zakona podpira.

Komisija se je uvodoma seznanila s predlaganimi zakonskimi rešitvami, ki zadevajo predvsem področja pristojnosti Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo ter Ministrstva za finance,

prav tako pa je bila seznanjena z mnenji Komisije Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport, Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide ter Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj. Iz predloženih mnenj je moč razbrati, da se komisije niso poenotile glede podpore predloga zakona, izražene pa so bile številne pripombe in predlogi k posameznim delom predlaganih ukrepov.

Pripravo in sprejetje obravnavanega predloga zakona vlada utemeljuje z nujnostjo takojšnjega ukrepanja za izboljšanje javnofinančnega salda, saj bi v nasprotnem primeru, ob vse višjem državnem primanjkljaju in povečanem zadolževanju ter posledično vse večjih obveznostih iz naslova servisiranja dolga, lahko prišlo do nadaljnje destabilizacije domačega makroekonomskega okolja z negativnimi posledicami na gospodarsko aktivnost in na dolgoročni razvoj Slovenije. Vlada prav tako meni, da je predlagan način interventnega posega v nekatere zakonsko pridobljene pravice z znižanjem obsega javnih izdatkov najustreznejši, saj se tako povečujejo možnosti za dolgoročnejšo rast in izhod iz gospodarske krize. Potenciali za gospodarsko rast bi se namreč s konsolidacijo javnih financ okrepili, neizvedeno uravnoteženje pa bi povzročilo stagnacijo gospodarske aktivnosti, v perspektivi pa njeno nazadovanje.

Komisija ocenjuje kot pozitivno spoznanje vlade, da so problemi v gospodarstvu in stanje javnih financ takšne narave, da zahtevajo učinkovite ukrepe. V komisiji pa so bila izražena različna mnenja o tem, ali je način sprejemanja predloga zakona najustreznejši. Prevladalo je sicer mnenje, da je koncept, pri katerem se država prilagaja danim možnostim dolgoročno edino možna pot in da predložene rešitve z zniževanjem obsega in strukture javnih izdatkov sledijo tej usmeritvi. Vendar pa predvideni ukrepi, v številnih primerih še neusklajeni med socialnimi partnerji, z učinki zgolj na odhodkovni strani ne ponujajo trdnega zagotovila, da se bo stanje izboljšalo ter tako pripomoglo k dvigu BDP.

Varčevalni ukrepi znižanja plač, materialnih stroškov in investicij v javnem sektorju po mnenju komisije niso zadostni. Večjo stopnjo učinkovitosti javnega sektorja in znižanje stroškov bi bilo moč doseči tudi z optimiziranjem delovnih procesov in kadrovskim krčenjem povsod tam, kjer se ugotovi predimenzioniranost javnega sektorja. Pristopiti bi bilo potrebno k pozitivni kadrovski selekciji za izboljšanje kakovosti storitev javnega sektorja.

Paketno nastajanje in uveljavljanje ukrepov, brez zadostnega temeljnega razmisleka o ceni in socialnih učinkih takih predlogov ne more ostati brez negativnih posledic pri nadaljnjem reševanju gospodarskih problemov. Nekateri člani komisije so namreč opozorili tudi na negativni vpliv zniževanja javne porabe, predvsem predvidenega drastičnega zmanjševanja javnih investicij, na realni sektor. Čeprav se ukrepi neposredno ne dotikajo gospodarskega področja pa obstaja bojazen, da bo podhranjena investicijska dejavnost države povzročila dodatne težave gospodarstvu. Tudi zadolženost podjetij in bank v tujini je problem, ki ga je potrebno v čim krajšem času rešiti, česar pa med predloženimi ukrepi ni zaslediti.

Predlogu zakona bi bilo moč očitati tudi pomanjkanje konsistentnosti, saj na eni strani z varčevalnimi prijemi temeljito posega v odhodkovno sfero, malo pa je govora o prihodkovni strani, kjer bi na primer morali izboljšati donosnost pri upravljanju državnega premoženja. Slovenija potrebuje tudi spremenjen zakonski okvir za vzpostavitev konkurenčnega okolja, ki bo naravnano k stimuliranju domače proizvodnje in ki bo usposabljal slovenska podjetja za uspešno nastopanje na mednarodnih trgih ter privabljal tuj kapital.

Pomembno vprašanje, na katerega bo treba že v procesu sprejemanja zakona odgovoriti je, ali ponujeni predlogi v zadostni meri zagotavljajo uresničitev zastavljenega in potrebnega fiskalnega uravnoteženja, posebno, ko je tudi sposobnost ustvarjanja javnofinančnih prihodkov precej omejena. Stanje naraščajočega proračunskega primanjkljaja zahteva razmislek o temeljitejših strukturnih spremembah, o strategiji razvoja ter usmerjanje prizadevanj za preseganje finančne, gospodarske in socialne krize.

V zvezi s predlaganimi spremembami Zakona o odpravi posledic naravnih nesreč komisija predlaga, da se črta 96. člen predloga zakona. S tem se ohranja upravičenost do sredstev

državnega proračuna za odpravo posledic škode, ki jo povzročijo neugodne vremenske razmere, če povzročijo škodo na stanovanjskih stavbah, kulturnih spomenikih ter na gospodarskih objektih kmetijskega gospodarstva in na stvareh, za obnovo katerih je do sredstev za odpravo posledic nesreč po tem zakonu upravičen državni organ ali občina.

V zvezi s predlaganimi spremembami, ki zadevajo dodatne obremenitve nepremičnega premoženja komisija predlaga, da se na koncu 2. odstavka 154. člena predloga zakona doda besede » ter za kmetijsko in gozdarsko rabo.« Po 154. členu predloga zakona se v nepremičnine, ki so predmet obdavčenja, če njihova skupna vrednost znaša najmanj 1.000.000,00 evrov štejejo vse nepremičnine, razen nepremičnine za poslovno in industrijsko rabo ter javni namen. Zaradi jasnosti zakonske določbe in enakopravnosti zavezancev komisija predlaga enako izvzetje iz osnove nepremičnine za kmetijsko in gozdarsko rabo, sicer lahko postanejo zavezanci za davek večji kmetijski in gozdarski proizvajalci, bodisi kmetje, kmetijska podjetja in tudi kmetijske zadruge.

Mag. Stojan Binder, l. r.
predsednik

Mnenje Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance k Predlogu zakona o spremembah Zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-1F) - skrajšani postopek

Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US), sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu zakona o spremembah Zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-1F) - skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je na 57. seji 25. 4. 2012 obravnavala Predlog zakona o spremembah Zakona o davku na dodano vrednost, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlog zakona podpira.

V zvezi s sistemom obveznega večstranskega pobota, povezanim z določbami Zakona o davku na dodano vrednost komisija ugotavlja, da osnovni namen uvedbe obveznega večstranskega pobota obveznosti, ki ga je uveljavil Zakon o preprečevanju zamud pri plačilih, ni dosežen, zato predlaga premislek, da se določba o obveznem pobotu iz zakona črta, saj so se po mnenju komisije kot učinkovitejše sredstvo izkazale medsebojne kompenzacije.

Mag. Stojan Binder, l. r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Predlogu za začetek postopka za spremembe Ustave Republike Slovenije z osnutkom Ustavnega zakona (UZ 90, 91, 93, 96 – 101)

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje

M n e n j e

k Predlogu za začetek postopka za spremembe Ustave Republike Slovenije z osnutkom Ustavnega zakona (UZ 90, 91, 93, 96 – 101)

Komisija za državno ureditev je na 111. seji, dne 25. 4. 2012, obravnavala Predlog za začetek postopka za spremembe Ustave Republike Slovenije z osnutkom Ustavnega zakona (UZ 90, 91, 93, 96 – 101; v nadaljevanju: predlog sprememb Ustave), z dne 17. 4. 2012, ki ga je Državnemu zboru predložila skupina 42-ih poslank in poslancev, s prvopodpisanim dr. Gregorjem Virantom, predsednikom Državnega zbora in aktualne ustavne komisije.

Komisija predloga sprememb Ustave ne podpira.

Predstavnica predlagateljev Kristina Valenčič, poslanka Državnega zbora, je uvodoma predstavila predlog sprememb Ustave, s katerim naj bi se ukinilo Državni svet tako, da se v Ustavi črtajo določila, ki se nanašajo na njegov obstoj in delo. V stranki Državljanska lista, katere poslanci so med prvopodpisanimi pod predlogom za spremembe Ustave, so se že pred volitvami zavzemali za ukinitvev Državnega sveta, zatrjujoč, da je ta po svoji sestavi neobičajen in za Slovenijo nepotreben organ.

Predlog sprememb Ustave podpirajo poslanci vseh koalicijskih strank, razen Slovenske ljudske stranke. Predlagatelji predlog sprememb Ustave utemeljujejo z naslednjimi razlogi: izboljšanje kvalitete zakonodajnega postopka, ker naj bi delovanje Državnega sveta podaljševalo zakonodajni postopek; razrešitev dileme o dvodomnosti slovenskega zakonodajnega organa; poenostavitev političnega sistema in državne ureditve ter uravnoteženja javnih financ ter zniževanja javne porabe na vseh področjih.

Predstavnica predlagateljev je v razpravi o predlogu za ukinitvev Državnega sveta pojasnila, da po njihovem mnenju ukinitvev Državnega sveta ne vpliva na stopnjo demokracije. Postopek za spremembo Ustave je dolg in terja dvotretjinsko podporo v Državnemu zboru. Predlagatelji so glede na situacijo ocenili, da je potrebno neko preoblikovanje Državnega sveta. Predstavnica predlagateljev tudi meni: »pustimo času čas in bomo videli, kam se bo vse skupaj zapeljalo.«

Komisija soglasno ugotavlja, da je predlog sprememb Ustave slabo pripravljen in ne temelji na argumentih, ki bi zasledovali višjo stopnjo demokracije, ampak jo celo zmanjšuje. Tovrsten predlog izhaja predvsem iz lahkotnosti obravnavanja te ustavne tematike. Nekatere izjave poslancev, ki Državni svet poimenujejo kot »nenormalen« organ ali navajajo, da ima 44 članov, kažejo na pomanjkljivo poznavanje slovenskega parlamentarizma in s tem delovanja Državnega sveta, kar je po eni strani razumljivo, saj se je mandatna doba šestega sklica Državnega zbora ravno dobro začela in poslanci še niso imeli priložnosti docela spoznati dela Državnega sveta, ki je oblikovan kot interesno predstavništvo, preko katerega se uveljavljajo različni interesi, tudi lokalni, kar je pomembna okoliščina, posebej zdaj, ko je zakonsko prepovedano, da bi bili npr. župani in podžupani lahko tudi poslanci.

V današnji nehomogeni družbi in v času, ko je demokracija na preizkušnji, je za doseganje čim širšega konsenza bistvenega pomena institucionalizacija dialoga, kar se v veliki meri dosega že z različno interesno sestavo Državnega sveta. Zato bi bilo treba v njegovem obstoju iskati prednosti in možne potencialne ter jih izboljšati, ne pa ga ukinjati.

Strokovna analiza o veljavnem političnem sistemu je torej utemeljena in potrebna, ker lahko prispeva h konstruktivnemu razmisleku o izboljšanju delovanja celotnega slovenskega parlamentarnega sistema. Le-ta lahko predstavi prednosti in slabosti delovanja Državnega sveta ter poda podlago za razmislek o možnih alternativnih rešitvah in spremembah, kot so nadgradnja in preoblikovanje Državnega sveta. Za nadgradnjo Državnega sveta bi zadoščala že sprememba oziroma dopolnitev Poslovnika Državnega zbora.

V primeru predloga sprememb Ustave in ukinitve Državnega sveta bi hkrati ukinili tudi vrsto demokratičnih institutov (npr. odločilni veto, vpliv civilne družbe ipd). Morebitne sprejete ustavne spremembe bi hkrati terjale prenos instituta odločilnega veta npr. na predsednika Republike Slovenije, terjale bi tudi vnos Ekonomsko-socialnega sveta v Ustavo ipd.

Prav je, da se zaradi vsesplošnega varčevanja kot posledice ekonomske in družbene krize racionalizira tudi delovanje političnega sistema, vendar ne v škodo demokratičnih pridobitev, standardov. Komisija poudarja, da vsebinski prispevek Državnega sveta močno odtehta stroške za njegovo delovanje (primerjalno pravno gre za najcenejši drugi dom). Letošnji proračun Državnega sveta bo znašal le 1,9 mio evrov, z ukinitvijo Državnega sveta bi znašal dejanski »prihranek« za državni proračun le okrog 300 tisoč evrov, saj je treba upoštevati, da bi cca 1 mio evrov, ki gre za plače 28 zaposlenih, še vedno na takšen ali drugačen način ostal kot strošek v državnem proračunu. Upoštevati gre tudi, da se skoraj polovica sredstev od izplačanih sejin državnim svetnikom, ki svojo funkcijo sicer opravljajo nepoklicno, vrne preko dohodnine v državni proračun. Precejšen del materialnih stroškov Državnega sveta predstavlja participacijo na obratovalnih stroških parlamentarnega objekta. To torej pomeni, da dejanski »prihranek« pri ukinitvi Državnega sveta predstavlja zgolj 1% proračuna Državnega zbora.

Državni svet je s svojimi funkcijami, ki bi jih bilo potrebno s spremembo veljavne zakonodaje in Poslovnika Državnega zbora še okrepiti, garant za uveljavljanje demokratičnih procesov na zakonodajnem področju. S svojim delovanjem oziroma izvajanjem nadzorne funkcije v razmerju do Državnega zbora že v okviru danih pristojnosti (npr. mnenja, pobude, odločilni veto in zahteve za začetek postopka za oceno ustavnosti oziroma zakonitosti ipd.) prispeva k sprejemu kvalitetnejše zakonodaje.

Tudi različnost konstituiranja Državnega sveta in Državnega zbora omogoča komplementarnost delovanja dveh parlamentarnih institucij in dodatno osmišlja ohranjanje dvodomnosti slovenskega parlamenta tudi v prihodnje. Vendar je bilo v preteklosti žal zaznано stalno omejevanje pristojnosti Državnega sveta (npr. preko Poslovnika Državnega zbora, z neustavno spremembo zakona glede poklicnega opravljanja funkcije predsednika Državnega sveta ipd.), kar zmanjšuje njegovo nadzorno funkcijo in nenehno spodbuja željo nekaterih po njegovi ukinitvi. Po mnenju komisije bi bilo bolje, da bi se zaradi višanja ravni demokracije s sprejemanjem kakovostne zakonodaje zagotavljalo tvorno sodelovanje obeh institucij, Državnega zbora in Državnega sveta. Za doseg navedenega cilja bi bilo, v primeru odločilnega veta, smotno razmisliti o uzakonitvi t. i. četrtega branja (obravnavanja) predpisov v zakonodajnem postopku. Na to možnost so državni svetniki že večkrat opozorili, vendar volje za ustrezne spremembe, kljub nenehnim predlogom, nikoli ni bilo dovolj. Z uzakonitvijo četrtega branja pri sprejemanju predpisov bi imeli poslanci Državnega zbora možnost vnovičnega odločanja zgolj o posameznih določbah predpisa v primeru, ko bi Državni svet podal odločilni veto oziroma zahtevo za ponovno odločanje o zakonu. V skladu z veljavno ureditvijo poslanci v primeru odločilnega veta vnovič le glasujejo o celotnem zakonu, čeprav Ustava govori o vnovičnem odločanju. Glasovanje je le zaključna stopnja postopka odločanja, torej bi morali poslanci o zahtevi za ponovno odločanje tudi razpravljati, ne samo glasovati. Državni svetniki so sedaj pri svojem delovanju močno omejeni tudi pri predstavitvi odločilnega veta v Državnem zboru, saj imajo na voljo relativno malo časa, le 5 minut. Težko si je predstavljati, da ima državni svetnik le pet minut za obrazložitev odločilnega veta na npr. Kazenski zakonik, ki obsega preko 500 členov. Po mnenju komisije je bistvo vloge Državnega sveta prezrta. Državni svet je v osnovi korektiv in posvetovalni organ v smislu zavor in ravnesij.

Komisija poleg navedenega poudarja, da tudi organizacije civilne družbe in posamezniki poudarjajo pomen delovanja Državnega sveta za zagotavljanje pravne in socialne države. Z različnimi posveti in sprejetimi zaključki Državni svet omogoča izražanje potreb in zahtev ali zaskrbljenosti na različnih interesnih področjih. Po mnenju komisije Državni zbor in Vlada spoznanja iz dejanskega življenja zelo malo upoštevata pri svojem delu. Včasih se zdi, da gre za sistemsko ignoriranje dela Državnega sveta, npr. pri neupoštevanju izsledkov, ki so plod idej in delovanja civilne družbe preko Državnega sveta.

Komisija se je v svoji razpravi seznanila tudi z mnenjem prof. dr. Cirila Ribičiča »Deset razlogov proti ukinitvi Državnega sveta ali: če Državnega sveta ne bi bilo, bi ga morali nemudoma ustanoviti« in se mu v celoti pridružuje. V mnenju je zapisano:

1. Slovenija kot mlada demokracija ne sme ukinjati svetovalno-nadzornih mehanizmov kot je Državni svet, nad katerimi Državni zbor in še zlasti njegova vladna večina, ne bosta nikoli navdušeni.
2. Svojevrsten absurd je, da se v imenu varčevanja ukinja ravno tista institucija, katere člani delajo nepoklicno.
3. Zastopnost lokalnih interesov v Državnem svetu pridobiva na pomenu tudi zato, ker je bila ukinjena možnost sočasnega opravljanja županske in poslanske funkcije.
4. Zgražanje nad tem, da deluje Državni svet tudi pod vplivom političnih strank ni prepričljivo; vsekakor deluje pod tem vplivom v precej manjši meri kot Državni zbor. Politične stranke ki bi lahko samooomejile svoje poseganje v Državni svet namesto tega predlagajo njegovo ukinitvev.
5. Če je dolgoročna perspektiva v oblikovanju zbora pokrajin v majhni, toda zelo raznoliki Sloveniji, potem je ukinjanje slaba rešitev, ki bo samo otežila doseganje potrebne večine za ustanovitev zbora pokrajin, ko bodo pogoji zanj dozoreli.
6. Ne gre podcenjevati pomena tistih elementov v delovanju Državnega sveta, ki so ključni za delovanje socialne države. Bolje je, da vladnim predlogom ugovarja Državni svet kot pa ulica, demonstracije in štrajki.
7. Nemoč Državnega sveta ni argument za njegovo ukinjanje, temveč za njegovo krepitev, na primer tako, da se njegov veto, ki bi bil možen na posamezno rešitev in ne samo na celoten zakon, lahko zavrne le z 2/3 relativno večino poslancev.
8. Predlagatelji ukinitve Državnega sveta zamenjujejo učinkovitost in hitrost odločanja; hitro odločanje Državnega zbora brez možnosti ugovaranja Državnega sveta prispeva h hitrosti sprejemanja odločitev, kar pa nikakor ni učinkovito, če gre za slabo premišljene odločitve.
9. Opozoriti velja, da danes ravno tisti, ki so storili vse, da stališča Državnega sveta ne bi bila sprejeta, govorijo o ukinjanju Državnega sveta zaradi njegove neučinkovitosti pri uveljavljanju stališč.
10. dr. Leonid Pitamic je v knjigi Država v 20. letih prejšnjega stoletja poudarjal, da je naloga zgornjega doma, oblikovanega po drugačnih načelih od spodnjega, da zavira sprejemanje premalo premišljenih odločitev spodnjega doma in s svojo modrostjo umirja preveliko zagnanost poslancev, ki jih usmerjajo politične stranke.

Komisija se je seznanila tudi z mnenjem Službe Državnega sveta za pravne in analitične zadeve in ga v celoti podpira. Mnenje je razdeljeno na tri vsebinske sklope (splošne ugotovitve glede predloga sprememb Ustave, podrobna razčlenitev posameznih delov predloga sprememb Ustave in napake v osnutku Ustavnega zakona):

Splošne ugotovitve o predlogu sprememb Ustave

- Predlog sprememb Ustave temelji na predlogu za začetek postopka za spremembe Ustave, ki ga je dr. Gregor Virant kot minister za javno upravo pred šestimi leti pripravil za Vlado. Tudi takrat je dr. Virant želel ukiniti Državni svet pred volitvami v Državni svet, ki so sledile leta 2007, vendar se Vlada z njegovim predlogom ni strinjala in Državnemu zboru sprememb Ustave ni predlagala. Predlagatelj je besedilo predloga izpred šestih let zgolj minimalno popravil tako, da:
 - je iz predloga izpuščen del o možnosti ustanovitve Zbora pokrajin, saj njihove ustanovitve s strani Državnega zbora trenutno ni realno pričakovati;
 - je dodanega manj kot deset odstotkov besedila, ki se nanaša predvsem na ekonomsko-varčevalni vidik ukinitve Državnega sveta;
 - je predlog dopolnjen z nekaterimi (nepopolnimi) podatki iz obdobja zadnjih šestih let.
- Predlog sprememb Ustave vsebuje (podobno kot dokument izpred šestih let) vrsto vsebinskih in slovničnih napak.
- Predlog sprememb Ustave ne vsebuje vrste pomembnih podatkov, na podlagi katerih bi bila odločitve o nadaljnji usodi Državnega sveta lažja. Pričakovali bi, da bo predlog sprememb Ustave, s katerim se predlaga ukinitvev drugega doma parlamenta, vseboval podatke o tem, kako je v dvajsetih letih obstoja Državni svet deloval in izvajal svoje pristojnosti ter da bo

predlagatelj to statistiko primerjal s statistiko drugih domov po Evropi in svetu. Po naših podatkih je namreč slovenski Državni svet svoje pristojnosti izvrševal podobno kot drugi domovi po Evropi, ki imajo primerljive pristojnosti (avstrijski Zvezni svet, češki Senat). Poleg tega je Državni svet najcenejši izmed drugih domov, z najnižjim letnim proračunom v Evropi in najnižjimi plačili članom drugega doma (v tujini imajo plače).

- Predlog sprememb Ustave je osredotočen le na eno možno rešitev ureditve zakonodajne veje oblasti, čeprav stroka večinoma navaja tri možne rešitve: poleg ukinitve drugega doma tudi nadgradnjo njegove obstoječe ureditve in njegovo preoblikovanje.
- Predlog sprememb Ustave ne vsebuje nekaterih pomembnejših odločb Ustavnega sodišča (npr. Odločba št. U-I-295/07 z dne 22. 10. 2008) in strokovne literature, ki vsebujejo vrsto podatkov s področja dvodomnosti.
- Predlog sprememb Ustave ni dosleden, saj je v uvodu predloga navedeno, da je ukinitve Državnega sveta potrebna zaradi izboljšanja kvalitete zakonodajnega postopka, v obrazložitvi pa ne samo, da ta trditev ni obrazložena, navedeno je ravno nasprotno - da se *»pogosto navaja tudi, da obstoj drugega doma omogoča sprejemanje kakovostnejših odločitev (zlasti zakonov) v parlamentu«*.
- Predlog sprememb Ustave je primer nekvalitetno pripravljenega akta, saj je obrazložitev skopa, pomanjkljiva, nedosledna in vsebuje vrsto vsebinskih napak. Dokler se poslanke in poslanci odločajo na podlagi tako slabo pripravljenih predlogov aktov, je Državni svet potreben tudi zato, da Državni zbor opozori na takšne napake.
- Predlog sprememb Ustave zapostavlja dejstvo, da je bila z zakonom v letu 2011 urejena ločenost poslanske in županske funkcije ter da med poslanci po predčasnih volitvah v Državni zbor iz leta 2011 ni več poslancev županov. Državni svet tako predstavlja edino predstavništvo lokalnih, občinskih in pokrajinskih interesov na državni zakonodajni ravni. Z ukinitvijo Državnega sveta bi le-ti izgubili še zadnje zastopstvo na državni ravni.
- Dokument izpred šestih let je vseboval tudi naslednji stavek: *»Če bi poleg precejšnjega števila županov v Državnem zboru dobili še Zbor pokrajin z obstoječimi in celo večjimi pristojnostmi, kot jih ima sedanji Državni svet, bi se še okrepile centrifugalne sile lokalnih interesov v parlamentu, kar bi lahko zaviralo delo vseh državnih organov.«* To pomeni, da sedaj, ko ni več poslancev županov v Državnem zboru, ta stavek govori vsaj v prid ohranitvi, če že ne krejitvi obstoječega Državnega sveta.

Podrobna razčlenitev predloga sprememb Ustave

Podrobna razčlenitev posameznih delov predloga sprememb Ustave po vrstnem redu razčlenjuje trditve iz predloga sprememb Ustave. Urejena je tako, da je najprej v ležeči pisavi naveden citat iz predloga sprememb Ustave, sledi pa mu mnenje službe.

- *»Sprememba Ustave Republike Slovenije je potrebna zaradi izboljšanja kvalitete zakonodajnega postopka.«*

Navedba, da je ukinitve Državnega sveta potrebna zaradi izboljšanja kvalitete zakonodajnega postopka, je neutemeljena trditev predlagatelja, ki v nadaljevanju ni obrazložena. Nasprotno, prav doprinos h kvalitetnejši zakonodaji je bistven argument za obstoj Državnega sveta.

Državni svet predstavlja korektiv prenašljenim in nepremišljenim odločitvam Državnega zbora. Dokaz tej trditvi je ne tako oddaljen primer iz jeseni leta 2011: Državni zbor je brez zadržkov in z zavidljivo večino sprejel Zakon o dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1F). Na 32. redni seji 19. oktobra 2011 je za zakon glasovalo 65 poslancev in poslank ter proti zakonu 4. Zakon je bil sprejet. Ko je Državni svet na omenjeni zakon sprejel odločilni veto, je Državni zbor pri ponovnem odločanju na 50. izredni seji 2. novembra 2011 zakon ponovno sprejel. Od 74 prisotnih poslancev jih je za zakon glasovalo 48 in proti zakonu zgolj 8. Državni svet je takoj napovedal, da bo zadevo predložil v presojo Ustavnemu sodišču, kar je tudi storil. Ustavno sodišče je 8. decembra 2011 sprejelo sklep, da se do njegove končne odločitve zadrži izvrševanje 10.a in 10.b člena ter dvanajste alineje 50. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – ZGD-1-UPB3, 33/11 in 91/11). To je zgolj eden izmed dokazov, kako

Državni svet poskuša uresničevati svojo vlogo kot korektiv v zakonodajnem postopku, a ga Državni zbor pogosto preglasi iz političnih razlogov.

Državni svet je v celotnem obdobju svojega obstoja sprejel 112 odločilnih vetov, od tega je uspel v 19-ih primerih. Državni svet je v 17-ih primerih, ko je bil veto preglasovan, na Ustavno sodišče nato vložil zahtevo za presojo ustavnosti in zakonitosti. Od tega v enem primeru Ustavno sodišče še ni odločilo, v dveh primerih je postopke ustavilo, ker so bile sporne določbe zakona spremenjene in se Državni svet nato ni izrekel, da vztraja pri zahtevi, v desetih primerih pa je Ustavno sodišče ugotovilo neskladje z Ustavo. Državni svet je v celotnem obdobju svojega obstoja 45-krat vložil zahtevo za presojo ustavnosti in zakonitosti, od tega je uspel oziroma delno uspel v 20-ih primerih, ob tem, da o štirih zadevah Ustavno sodišče še odloča. Na podlagi odločitev Ustavnega sodišča je torej jasno razvidno, da je bil Državni svet v svojih zahtevah za presojo ustavnosti in zakonitosti skoraj 50-odstotno uspešen.

- *»Sprememba Ustave Republike Slovenije je potrebna zaradi razrešitve dileme o dvodomnosti parlamenta.«*

V Sloveniji ni dileme o dvodomnosti parlamenta. Ustavno sodišče je v svoji odločbi U-I-295/07 z dne 22. 10. 2008 (Uradni list RS, št. 105/2008) navedlo, da je Državni svet drugi dom. Državni svet ima poseben položaj v organizaciji oblasti, Ustava ga uvršča takoj za Državnim zborom. Pristojnosti Državnega sveta kažejo, da gre za organ, ki deluje v okviru zakonodajne funkcije. S tega vidika lahko govorimo o nepopolni (oziroma nesimetrični) dvodomnosti slovenskega parlamenta, kajti po ustavnopravni teoriji se šteje za dvodomno vsaka ureditev, v kateri delujeta na področju zakonodajne funkcije dva organa, ne glede na to, kakšno razmerje je med njima. Smisel dvodomnosti v unitarnih državah je v tem, da drugi dom sodeluje s prvim domom pri sprejemanju zakonov in opozarja na prenapljene in nezadostno preiščljene odločitve prvega doma. Drugi dom naj bi zaviral pretirane in prenapljene odločitve prvega doma ter zagotavljal večjo preudarnost pri zakonodajnem odločanju.

Pred odločbo Ustavnega sodišča je o dvodomnosti slovenskega parlamenta pisala ustavnopravna stroka (dr. Franc Grad, dr. Ciril Ribičič, dr. Ivan Kristan) v svoji literaturi.

- *»Sprememba Ustave Republike Slovenije je potrebna zaradi poenostavitve političnega sistema in državne ureditve.«*

Trditev, da bi z ukinitvijo Državnega sveta prišlo do poenostavitve političnega sistema in državne ureditve, je napačna. Tradicionalne demokratične države s parlamentarnim sistemom ne temeljijo na poenostavljenih sistemih, ampak na sistemu zavor in ravnovesij (angl. checks and balances). Državni svet predstavlja takšen vzvod sistema zavor in ravnovesij in s tem pomemben korektiv v zakonodajni veji oblasti, vendar mu mnogi pripisujejo (pre)majhen pomen zaradi nepoznavanja njegovega dela in pristojnosti.

Državni svet pomembno prispeva k sprejemanju kvalitetnejše zakonodaje. Pomembno je tudi njegovo delo na področju vzpostavljanja stika s civilno družbo, saj organizira številne posvete in okrogle mize o družbeno pomembnih temah in ne nazadnje prav v tem času, ko so v veljavi določbe o nezdružljivosti funkcije župana in podžupana s poslansko funkcijo, predstavlja prostor za zastopanje interesov lokalnih skupnosti. Prav zaradi svoje specifične sestave, ki temelji na dejstvu, da so vanj izvoljeni predstavniki različnih družbenih interesov, se trudi prispevati k sprejemanju kvalitetnejših odločitev, čeprav so njegovi poskusi dostikrat neupravičeno zatrti že na začetku.

Predlagana poenostavitev državne ureditve z ukinitvijo drugega doma bi pomenila tudi, da posledično noben organ ne bi imel pristojnosti veta. Predlog sprememb Ustave hkrati z ukinitvijo Državnega sveta ne prenaša tega pomembnega instituta na kakšen drug organ, kot to predlaga ustavnopravna stroka, ampak omogoča Državnemu zboru pospešeno in neovirano sprejemanje zakonodaje in to ne glede na kvaliteto.

- *»Sprememba Ustave Republike Slovenije je potrebna zaradi uravnoteženja javnih financ in zniževanja javne porabe na vseh področjih.«*

Da bi z ukinitvijo Državnega sveta bistveno doprinesli k zmanjševanju javne porabe, je naivno mišljenje, kaj šele, da bi z ukinitvijo Državnega sveta uravnotežili javne finance. V rebalansu proračuna za leto 2012 so za Državni svet načrtovana sredstva v višini 1,97 milijona evrov, kar je 315.000 evrov manj od realizacije proračuna Državnega sveta za leto 2011. Spada torej med skromnejše porabnike proračunskih sredstev in z njegovo ukinitvijo gospodarske in finančne krize ne bi rešili.

Pričakujemo lahko tudi, da se bo v Sloveniji še bolj razmahnilo stalno spreminjanje zakonodaje, če bo ukinjen še ta korektiv, ki Državni zbor opozarja na pomanjkljivosti predlaganih zakonov. Vprašljivo je, ali bi z ukinitvijo Državnega sveta resnično dolgoročno prihranili ali pa bi prišlo zgolj do še bolj pogostega spreminjanja zakonov oziroma bi za precej nizko ceno izgubili pomemben vzvod sistema zavor in ravnovesij.

Poudariti je potrebno, da so velika prednost slovenskega dvodomnega sistema nizki stroški Državnega sveta. **Državni svet ima izmed drugih domov najnižji letni proračun. Drugi domovi imajo letni proračun od 7,7 milijona evrov (avstrijski Zvezni svet) do 602 milijona evrov (italijanski Senat).** Letni proračun Državnega sveta znaša manj kot polovico stroškov referendumov in manj kot osem odstotkov letnega proračuna Državnega zbora. Za primerjavo naj navedemo, da Slovenija plačuje približno 12 milijonov evrov letno za članarine v različnih mednarodnih organizacijah (OZN 5,8 milijonov evrov, OECD 2,4 milijona evrov, NATO 4,5 milijonov evrov), medtem ko je Državni svet brez kakršne koli članarine član Združenja evropskih senatov, ki združuje predsednike drugih domov evropskih držav, ki so v številnih državah (npr. Francija, Romunija, Nemčija, Češka, Italija) druge osebe v preseansi, torej za šefom države in pred predsednikom prvega doma.

- *»...dvodomnega parlamenta v glavnem nimajo manjše države...«*

Podatki kažejo nasprotno. Ogromno manjših držav, tudi zahodnih (Irska, Belgija, Nizozemska, Švica), ima dvodomni parlamentarni sistem. Več kot 30 držav (več kot tretjina vseh držav z dvodomnim sistemom) ima majhne druge domove z manj kot 50-imi člani. Več kot 20 držav, ki imajo dvodomni parlamentarni sistem, ima manj kot 5 milijonov prebivalcev. Več kot deset od teh je manjših od Slovenije ali ima manjše število prebivalcev. Na svetu je deset držav z dvodomnim sistemom, ki ima manj kot milijon prebivalcev, torej manj kot polovico števila prebivalcev Slovenije.

Dvodomni parlament imajo v zahodnih demokracijah Belgija, ki je le za polovico večja od Slovenije, ter Nizozemska in Švica, ki sta enkrat večji od Slovenije. Dvodomni parlament ima tudi Irska, ki ima enkrat več prebivalcev kot Slovenija. Državni svet, ki opravlja vlogo drugega doma (ima pristojnost veta), imajo tudi v Luksemburgu, ki je manjši in ima manjše število prebivalcev (število prebivalcev: 400.000; velikost: 2.586 km²).

- *»...za ureditve novejših držav je bolj značilen enodomni sistem... V 20. stoletju so opazni procesi izginjanja ali slabitve položaja drugega doma.«*

V 20. stoletju niso opazni procesi izginjanja drugega doma, saj je nastalo samo po letu 1970 30 novih drugih domov, samo od leta 2000 pa je na svetu nastalo 10 novih drugih domov. Na drugi strani pa so v predlogu sprememb Ustave navedeni le štirje primeri ukinitve v 20. stoletju.

V začetku 20. stoletja je imela velika večina obstoječih držav dvodomno predstavniško telo. Od tedanjih 50-ih obstoječih držav so imele enodomne parlamente le nekatere države na Balkanu, v Srednji Ameriki ali zelo majhne države (Luksemburg, Liechtenstein in Monako). Še v 50-ih letih prejšnjega stoletja je bila dvodomnost prevladujoča parlamentarna ureditev v državah sveta. Več kot tri petine držav (29 od skupaj 80-ih držav) je imelo dva domova parlamenta.

V 20. stoletju tudi niso potekali procesi slabitve položaja drugega doma, ampak procesi demokratizacije parlamentarnega sistema in dvodomnosti. To je pomenilo, da so demokratično izvoljeni drugi domovi izpodrivali imenovane aristokratske druge domove oziroma domove z dednim članstvom. V primerjavi z drugimi domovi so se v postopkih parlamentarne demokratizacije krepili prvi domovi, ki so bili voljeni neposredno, drugi dom pa ni več enakopravno odločal s prvim domom, ampak je lahko le odložil odločitev prvega doma.

- *»Ni mogoče ugotoviti, da bi imel enodomni ali dvodomni tip parlamenta kakšen vpliv na bolj ali manj demokratično politično življenje v neki državi.«*

Nasprotno. Drugi dom, ki ima drugačno sestavo in drugačne pristojnosti kot prvi dom, predstavlja dodatno varovalko za nemoteno delovanje demokracije in ima pozitiven vpliv na razvoj demokracije ter razvoj vladavine prava.

Z drugim domom, ki opravlja vlogo nadzora nad delom prvega doma, se vzpostavi dodatna kontrola oziroma varovalo, ki prispeva k bolj kvalitetnemu sprejemanju zakonodaje. Različna sestava drugega doma pomeni, da so v zakonodajnem postopku predstavljeni drugačni interesi kot v prvem domu. Razprava o istem zakonu, ki jo je prvi dom že opravil, lahko v drugem domu privede do povsem drugačnih zaključkov. To pomeni, da lahko drugi dom opozori na vidike zakonodaje, ki v prvem domu niso prišli do izraza oziroma sploh niso bili izpostavljeni.

Dvodomni parlament je uveden v večini demokratično in gospodarsko razvitih držav Evrope (npr. Francija, Anglija, Nemčija, Italija), v ZDA, Kanadi, Rusiji, Avstraliji, Indiji in na Japonskem. **Vse gospodarsko najbolj razvite države imajo uveden dvodomni parlamentarni sistem,** izjemi sta le Južna Koreja in Kitajska. Glede slednje je potrebno posebej poudariti, da ima poleg Ljudske narodne skupščine (National People's Congress) tudi Kitajska institucijo, ki je podobna drugemu domu in se imenuje Kitajska ljudska politična svetovalna konferenca (Chinese People's Political Consultative Conference). Gre za posvetovalno telo, ki opravlja vlogo drugega doma, vendar ni urejeno v kitajski Ustavi.

- *»Pogosto se navaja tudi, da obstoj drugega doma omogoča sprejemanje kakovostnejših odločitev (zlasti zakonov) v parlamentu.«*

Trditev drži. V uvodu predloga sprememb Ustave pa je v prvi izmed štirih alinej o potrebnosti sprememb Ustave navedeno nasprotno, da je ukinitve Državnega sveta potrebna zaradi izboljšanja kvalitete zakonodajnega postopka. Takšna navedba v uvodu je nerazumna, saj je splošno uveljavljeno, da drugi dom, ki opravlja vlogo nadzora nad delom prvega doma, predstavlja dodatno kontrolo oziroma varovalo, ki prispeva k bolj kvalitetnemu sprejemanju zakonodaje.

- *»Najbolj načelen ugovor proti dvodomnosti izhaja iz narave predstavniškega telesa. Če naj to predstavlja ljudstvo in je izraz njegove suverene volje, je to lahko samo eno telo... Če ima drugi dom šibkejši položaj, se največkrat zgodi, da izgubi v praksi še tisto vlogo, ki jo sicer ima po ustavi.«*

Šibkejši položaj drugega doma v sistemu nesimetrične dvodomnosti je logična in pravilna ureditev, pri kateri lahko drugi dom opozori, odloži in omogoči dodaten premislek prvemu domu. Slednji pa mora kot predstavnik ljudstva končno odločiti o vsebini predloga zakona in prevzeti odgovornost za njegovo vsebino. V sistemu nesimetrične dvodomnosti ni smisel drugega doma v merjenju moči nasproti prvemu, ampak teži drugi dom k čim boljšemu argumentiranju svojih mnenj, da bi jih prvi dom sprejel v predloge zakonov.

Prvi dom vedno predstavlja ljudstvo, državljane, drugi pa le redko (npr. italijanski in romunski Senat). Prav zaradi tega, ker drugi dom večinoma ne predstavlja ljudstva, ima drugi dom šibkejše pristojnosti in lahko le odloži odločitev prvega doma in omogoča dodaten premislek o zakonskih rešitvah. Nesimetrična dvodomnost zato zelo dobro preprečuje blokado zakonodajnega postopka, ki je simetrična ne more. Z opozarjanjem, odlaganjem in

omogočanjem premisleka je vloga drugega doma izpolnjena. Prvi dom je tisti, ki predstavlja ljudstvo in dokončno odloči o končni rešitvi v zakonodaji.

- *»V praksi se tudi drugi dom praviloma ne more izogniti strankarskemu vplivu na njegovo delo... Vsakršno njihovo stališče je na koncu skorajda zagotovo identično ali vsaj podobno stališču neke politične stranke.«*

Ne drži, da je stališče drugega doma na koncu skorajda zagotovo identično ali vsaj podobno stališču neke politične stranke. Na vsako parlamentarno telo v demokratični Evropi in svetu ima vpliv politika. Državni svet je parlamentarno telo, na katerega politične stranke nimajo močnega vpliva. V Državnem svetu se člani ne povezujejo v politične skupine, ampak v interesne skupine. V njem ne obstaja niti pozicija niti opozicija. Tudi pri volitvah v Državni svet ni predvidena možnost vloge političnih strank, vendar ima politika vpliv na volitve predvsem predstavnikov lokalnih interesov, ki so voljeni preko elektorjev in občinskih svetov.

Skoraj 20-letna zgodovina delovanja daje osnovo za oceno, da so politične stranke vedno imele določen vpliv na odločanje članov Državnega sveta. Vprašanje je, ali je možno in ali je koristno take vplive preprečiti. Pomembno je, da lahko ugotovimo, da politične stranke niso nikoli imele systemskega, obvladujočega vpliva na državne svetnike. Državnega sveta nikoli v 20-letni zgodovini niso obvladovale ne pozicijske ne opozicijske politične stranke.

Poleg tega trditvi nasprotuje kar predlagatelj sam v nadaljevanju obrazložitve, kjer navede: *»Obenem naj bi to telo (Državni svet op.a.) do neke mere tudi nevtraliziralo prevelik vpliv strankarskih interesov v Državnem zboru...«.*

- *»Zanesljivo je samo, da dvodomni način odločanja v parlamentu običajno podaljša čas, potreben za sprejem odločitve, kar zmanjšuje sposobnost učinkovitega dela parlamenta.«*

Državni svet bistveno ne podaljša časa za sprejem odločitve v Državnem zboru. Državni svet ima sedem dni časa za vložitev suspenzivnega veta in ta rok se prekriva z rokom za zahtevo za razpis referendumu in teče znotraj osem dnevnega roka Predsednika republike za razglasitev zakona. Vsi ostali drugi domovi imajo za obravnavo zakona in sprejem odločitve o vetu več časa. Še enkrat toliko časa kot slovenski Državni svet, 14 dni, ima ruski Svet federacije. Poljski in češki Senat imata časovno omejitev 30-ih dni. Rok dveh mesecev ima na voljo španski Senat. Osem tednov za proučitev zakonov ima na voljo avstrijski Zvezni svet. Izmed drugih domov, ki imajo v zakonodajnem postopku časovno omejitev, ima dovolj časa za proučitev zakona irski Senat, saj znaša njegov rok 90 dni. Čas, ki se Državnemu zboru podaljša za sprejem odločitve v primeru veta Državnega sveta, je torej odvisen od razpisa seje Državnega zbora, na kateri Državni zbor ponovno odloča o zakonu. Po ponovnem izglasovanju zakona pa začne teči nov rok za razglasitev zakona.

Čas, ki je potreben za sprejem odločitve, ne sme biti merilo za učinkovitost dela parlamenta. Pomembnejša od časa je kvaliteta sprejete zakonodaje. Drugi dom opozarja na pomanjkljivosti, protiustavnosti sprejete zakonodaje, zato je učinkovitost dela večja, saj po sprejemu zakona ni potrebe, da bi ga popravljali z novelami zakonov.

- *»...V tem primeru bi lahko govorili o popolni dvodomnosti... Zato bi to skupino lahko šteli za obliko nepopolne dvodomnosti.«*

Izraz popolna dvodomnost izhaja predvsem iz italijanske ustavne teorije (bicameralismo perfetto), pojavlja pa se tudi v francoski ustavni teoriji (bicamérisme parfait), kjer se dejansko še večkrat pojavi kot enakopravna dvodomnost (bicamérisme égalitaire).

Terminologije popolne (complete bicameralism) in nepopolne dvodomnosti (incomplete bicameralism) pa nasprotno ni zaslediti v anglosaksonski pravni teoriji. V anglosaksonski pravni

teoriji se pojavljata predvsem izraza simetrična (symmetrical bicameralism) in nesimetrična dvodomnost (asymmetrical bicameralism).

Izraz nepopolni dvodomni parlamentarni sistem ni dober, ker kaže na to, da je nepopolni dvodomni parlamentarni sistem slabši od popolnega, kar pa ni res. V teoriji velja ravno obratno. Popolni (simetrični) dvodomni parlamentarni sistem lahko privede do blokad, kar ne velja za nepopolnega (nesimetričnega). Zaradi navedenega je bolje uporabiti izraze simetrični in nesimetrični dvodomni parlamentarni sistem.

- *»Očitno je pomanjkljiva ustavna ureditev državnega sveta posledica dejstva, da je bil državni svet v svoji končni obliki vnesen v ustavo šele tik pred sprejemom ustave, zaradi česar ni bilo mogoče urediti vseh vprašanj, ki bi sicer spadala v ustavo.«*

Vse to kaže na dejstvo, da bi bilo obstoječo ustavno ureditev Državnega sveta bolje ustrezno dopolniti, ne pa črtati iz Ustave. Poleg tega v praksi Državni svet nima problemov s pomanjkljivo ustavno ureditvijo, ampak predvsem z ureditvijo v Poslovniku Državnega zbora, ki na primer postopek ponovnega odločanja o zakonu ureja tako, da je skrčen zgolj na ponovno glasovanje o zakonu.

Ne glede na to, da je bil Državni svet v svoji končni obliki vnesen v Ustavo šele tik pred sprejemom Ustave, pa je snovalcem Ustave uspelo oblikovati drugi dom, ki ima nekatere pomembne primerjalne prednosti:

nizek letni proračun, ki je najnižji med vsemi drugimi domovi v Evropi, kar je posledica nepoklicnega članstva;

v njem nikoli v 20-letni zgodovini niso imele večine ne politične stranke iz koalicije političnih strank v Državnem zboru ne iz opozicije v Državnem zboru, kar je posledica interesne sestave ter manjšega vpliva politike na njegovo delovanje;

sestavljen je na drugačen način kot Državni zbor, ima drugačne pristojnosti in drugačno mandatno dobo, zato lahko opravlja svojo vlogo korektiva v zakonodajni veji oblasti.

- *»Njegove pristojnosti (Državnega sveta op.a.) pa vendarle kažejo, da gre za organ, ki deluje v okviru zakonodajne funkcije, saj lahko predlaga zakone, daje veto na zakone itd.«*

Obrazložitev uporablja izraz, da je Državni svet organ (sui generis), kar se je v preteklosti že pojavljalo v različnih besedilih. V besedilu ni upoštevano, da je Ustavno sodišče z odločbo št. U-I-295/07 z dne 22. 10. 2008 odločilo, da je Državni svet drugi dom parlamenta, saj je navedlo, da lahko govorimo o nepopolni (nesimetrični) dvodomnosti slovenskega parlamenta.

- *»Njegove pristojnosti (Državnega sveta op.a.) so torej skoraj v celoti naravnane na vpliv na delovanje državnega zbora.«*

Trditev ne drži, ker Državni svet zahtevo za presojo ustavnosti in zakonitosti aktov in predpisov vloži na Ustavno sodišče in ne v Državni zbor. Ta pristojnost ni vezana na zakonodajni postopek in jo Državni svet lahko uporabi šele potem, ko je zakonodajni postopek končan. Z navedeno pristojnostjo torej Državni svet ni naravnana na vpliv na delovanje Državnega zbora. Še bolj to velja za volilno funkcijo Državnega sveta, ko slednji imenuje predstavnika v Statistični svet Republike Slovenije.

- *»Nobenih pristojnosti pa nima na drugih področjih delovanja državnega zbora, kot so zlasti ustavnorevidijska in volilna funkcija.«*

Državni svet ima pristojnosti na vseh navedenih področjih, saj lahko vlaga mnenja o vseh zadevah iz pristojnosti Državnega zbora. To pomeni, da lahko daje tudi mnenja v ustavnorevidijskem postopku in mnenja na področju volilne funkcije Državnega zbora. Poleg tega Državni svet voli predstavnika v Statistični svet Republike Slovenije, kar je tipična volilna funkcija.

- *»Prav tako ni v nobenem razmerju do vlade, kar je sicer ena temeljnih značilnosti parlamenta.«*

Državni svet je v močnem posrednem razmerju do Vlade, ker se vse pristojnosti Državnega sveta posredno nanašajo tudi na Vlado. To se v praksi med drugim kaže tudi tako, da se predstavniki Vlade redno udeležujejo sej Državnega sveta.

V okviru zakonodajne funkcije se sprejemajo najpomembnejše odločitve državne oblasti, zato je razumljivo, da pristojnosti Državnega sveta ne vplivajo samo na delovanje Državnega zbora, temveč tudi na delovanje Vlade, čeprav na posreden način. To velja za vse pristojnosti Državnega sveta na področju zakonodajne funkcije, od najšibkejših do najmočnejših. Razmerje Državnega sveta do Vlade ureja Zakon o Državnem svetu. Državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo.

V praksi Državni svet dobro sodeluje z Vlado. Njeni člani se odzivajo in odgovarjajo na vprašanja, pobude, zahteve Državnega sveta ter se udeležujejo sej Državnega sveta in njegovih komisij.

- *»Glede na povedano je mogoče šteti državni svet za drugi dom parlamenta samo v najširšem pomenu.«*

Državni svet je drugi dom. Tako je odločilo Ustavno sodišče z odločbo št. U-I-295/07 z dne 22. 10. 2008, v kateri je navedlo, da lahko govorimo o nepopolni dvodomnosti slovenskega parlamenta. Po ustavnopravni teoriji se šteje za dvodomno vsaka ureditev, v kateri delujeta na področju zakonodajne funkcije dva organa, ne glede na to, kakšno razmerje je med njima. V tej odločbi Ustavno sodišče ni navedlo, da bi šlo za »dvodomnost v najširšem pomenu«.

- *»Ustavodajalec namreč ni izrecno opredelil državnega sveta kot del parlamenta, kar bi se sicer kazalo v tem, da bi parlament sestavljala dva domova – državni zbor in državni svet – temveč je opredelil državni svet kot poseben organ s svojimi posebnimi funkcijami, položaj in funkcije parlamenta pa je dodelil samo državnemu zboru.«*

Ustava sploh ne ureja izraza parlament. Ustavodajalec torej tudi Državnega zbora ni opredelil kot del parlamenta. Tudi položaja in funkcij parlamenta ustavodajalec ni dodelil le Državnemu zboru. Ustava v delu, ki je namenjen zakonodajni veji oblasti, ureja dva organa - Državni zbor in Državni svet. Poleg tega Ustavni zakon za izvedbo Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91 in 21/94) v tretjem odstavku 2. člena določa, da do konstituiranja Državnega zbora in Državnega sveta sprejemajo zbori Skupščine Republike Slovenije zakone in druge akte na način in po postopku, določenem z Ustavo Republike Slovenije iz leta 1974 in z njenimi spremembami ter dopolnili. To pomeni, da je Državni svet, prav tako kot Državni zbor, naslednik Skupščine Republike Slovenije, ki je bila prvo zakonodajno telo v samostojni in neodvisni Republiki Sloveniji. Državni svet je, v skladu z odločbo Ustavnega sodišča (št. U-I-295/07 z dne 22. 10. 2008), drugi dom, kar pomeni, da slovenski parlament sestavljata dva domova - Državni zbor in Državni svet.

- *»...skupna ugotovitev je, da odločitve državnega sveta niso imele bistvenega učinka.«*

Predlagatelj navaja le »učinkovitost« veta, ki jo ugotovi s številom neizglasovanih zakonov v postopku ponovnega odločanja v Državnem zboru, in zanemarljivo število zakonskih predlogov. Iz tega prikaza izvede ugotovitev, da ima delovanje in obstoj Državnega sveta zanemarljiv vpliv na sprejemanje zakonodaje.

Predlagatelj je, kot je navedeno v nadaljevanju, nepopolno pripravil analizo uporabe veta in zakonodajnih iniciativ Državnega sveta. Poleg tega ni pripravil analize ostalih pristojnosti Državnega sveta. Zaradi tega je predlagatelj prišel do sklepa, da odločitve Državnega sveta niso imele bistvenega učinka, kar seveda ni točno.

V predlogu sprememb Ustave predlagatelj ni predstavil naslednje statistike: Državni svet je v obdobju 20-ih let 45-krat vložil zahtevo za presojo ustavnosti in zakonitosti, od tega je uspel oziroma delno uspel v 20-ih primerih, ob tem, da o štirih zadevah Ustavno sodišče še odloča. Torej je v odločenih zadevah dosegel skoraj 50-odstotno uspešnost. Pri tem izstopata prvi in tretji mandat. V prvem mandatnem obdobju, od 1992 do 1997, je Državni svet vložil 14 zahtev za presojo ustavnosti in bil uspešen v devetih primerih, kar pomeni 64-odstotno uspešnost. V tretjem mandatnem obdobju, od leta 2002 do 2007, je Državni svet vložil 10 zahtev za presojo ustavnosti in zakonitosti, od tega je v enem primeru izpodbijani akt med postopkom prenehal veljati. Od devetih vloženih zahtev jih je bilo uspešno oziroma delno uspešno rešenih kar šest, kar pomeni 67-odstotno uspešnost.

Državni svet je v 20-ih letih obstoja zahteval štiri parlamentarne preiskave. Pri tem je Državni zbor ustanovil preiskovalno komisijo v treh primerih. V dvajsetih letih delovanja je Državni svet predlagal dva referendum. Potrebno je poudariti, da Državni svet te pristojnosti ne zlorablja in se zaveda njenih daljnosežnih (pravnih in finančnih) posledic, zato velikokrat zahteve za referendum ni izglasoval, čeprav so obstajali razlogi zanj. Leta 2007 je Državni svet predlagal referendum na Zakon o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic, na katerem je kar 72 odstotkov volivcev glasovalo proti zakonu, referendumska udeležba volivcev pa je bila izjemno visoka, kar 58-odstotna.

Državni svet je organizator številnih posvetov, predavanj in javnih razprav, s katerimi se predstavljajo različne družbeno pomembne teme. Na leto priredi več kot 50 različnih dogodkov, s katerimi pomembno prispeva k razpravi o aktih in dokumentih ter njihovi kvalitetni pripravi. Na te dogodke prihajajo tudi predstavniki Vlade, ki zaključke posvetov upoštevajo pri pripravi vladnih predlogov zakonov in drugih aktov in predpisov.

- *»Tako je slednji (Državni svet op.a.) od leta 1993 do 2000 vložil odločilni veto proti 54 zakonom, vendar pa je bil ta v zelo veliki večini (80%) preglasovan. Še slabši pa so statistični podatki v letih 2003-2011, ko je državni svet vložil odločilni veto proti 58 zakonom, uspel pa le z osmimi.«* V nesimetrično dvodomnem parlamentarnem sistemu ni pomemben rezultat veta, torej kolikokrat je prvi dom ponovno izglasoval zakon. Pretirana uspešnost veta drugega doma bi pomenila, da je drugi dom velikokrat blokiral sprejem zakona. Bolj pomembno je, kolikokrat je imel drugi dom drugačno mnenje od prvega in je s svojim mnenjem pomagal kvalitetno pripraviti predlog zakona.

Poznanih je kar nekaj primerov, ko je Državni zbor preglasoval veto Državnega sveta in ponovno izglasoval zakon, nato pa je Državni svet bodisi uspel z zahtevo za presojo ustavnosti zakona pred Ustavnim sodiščem, tako da je Ustavno sodišče razveljavilo neustavno določbo zakona, ali pa je Državni zbor takoj začel s sprejemom novele zakona, ki je popravila neustrezno ali celo protiustavno ureditev v zakonu. Zaradi navedenega se Državni svet zavzema za ureditev četrte faze zakonodajnega postopka, v kateri bi Državni zbor v postopku ponovnega odločanja o zakonu lahko popravil sporni del zakona.

Uspeh veta se torej ne more meriti le z rezultatom glasovanja v postopku ponovnega odločanja o zakonu v Državnem zboru. Državni svet lahko po vložitvi veta in po preglasovanju le-tega v Državnem zboru vloži zahtevo za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti predpisov in splošnih aktov. Uspeh Državnega sveta v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti se zelo razlikuje od rezultata učinkovitosti veta. Značilno je, da je veliko zahtev za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti vloženih po tem, ko so bili veti na zakone, ki po mnenju Državnega sveta niso v skladu z Ustavo, v Državnem zboru preglasovani. Tako je Državni svet od 27-ih vloženih zahtev na Ustavno sodišče v obdobju prvega in drugega mandata, kar v trinajstih primerih vložil zahtevo za oceno ustavnosti na zakon, ki ga je Državni zbor sprejel z absolutno večino v ponovnem postopku glasovanja. Ustavno sodišče je v primeru sedmih zakonov spoznalo, da so določbe v tistem delu zakona, v katerem je preverjanje zahteval Državni svet, v nasprotju z Ustavo. Rezultat kaže na visoko stopnjo utemeljenosti vložitve odločilnega veta in sprožitve ustavnega spora. Uspešnost Državnega sveta v postopkih

pred Ustavnim sodiščem pomeni, da so bili nekateri odložilni veti vloženi utemeljeno, čeprav jih je Državni zbor zavrnil.

- *»V celotnem razdobju svojega obstoja je predlagal zanemarljivo število zakonskih predlogov... Tako je npr. državni svet v letih od 2003 do 2005 vložil le štiri predloge sprememb zakonov, v obdobju do 2011 pa še 17 predlogov.«*

Predlog sprememb Ustave v tem delu sploh ne zajema celotnega obdobja obstoja Državnega sveta, saj je navedeno le obdobje od leta 2003 do 2011. Glede na to, da Državni svet obstaja od leta 1992, manjka celotna statistika zakonodajnih iniciativ od začetka delovanja Državnega sveta. V celotnem obdobju svojega obstoja je Državni svet vložil 42 zakonodajnih pobud (in ne samo 21, kot to navaja predlagatelj), od tega je bilo pet zakonov tudi dejansko sprejetih.

Državni svet torej v povprečju vloži dve zakonodajni iniciativi na leto. Razlogov za tako redko uporabo instituta zakonodajne iniciative je več. Člani Državnega sveta niso zaposleni v Državnem svetu, tako da svojo funkcijo opravljajo nepoklicno. To pomeni, da člani kot predstavniki določenih interesov ohranjajo stik z delovnim področjem interesa, ki ga zastopajo, in še naprej opravljajo svoj poklic, ki so ga opravljali do izvolitve v funkcijo svetnika. Državni svet v strokovni službi tudi nima dovolj zaposlenih, ki bi lahko natančneje spremljali stanje na posameznih segmentih sicer vsebinsko izredno širokih področij javnih politik in opozorili na potrebne spremembe zakonodaje.

Največ zakonov v zakonodajni postopek vloži Vlada, ki ima na voljo ogromen aparat državne uprave. Le-ta je usposobljena za pripravo zakonodajnih iniciativ, ki jih nato Vlada vloži v Državni zbor. Vlada vloži v zakonodajni postopek veliko več predlogov zakonov, ne samo v primerjavi z Državnim svetom, ampak tudi s poslanci Državnega zbora.

- *»Ob preučitvi delovanja lahko tako pridemo do ugotovitve, da je delovanje navedene institucije osredotočeno na dajanje mnenj in pobud državnemu zboru ter organiziranju raznovrstnih posvetov, predavanj in pobud, ki pa seveda niso mogle imeti vpliva na sprejemanje kakovostne zakonodaje.«*

Navedena trditev ni resnična, ker je predlagatelj izpustil analizo nekaterih pristojnosti (npr. zahteve za presojo ustavnosti), poleg tega pa ni navedel, kakšen je vpliv Državnega sveta preko posvetov in mnenj, ki jih v svoje predloge aktov vključi že Vlada.

Državni svet je v 20-ih letih delovanja sprejel 554 mnenj in jih posredoval Državnemu zboru. Komisije Državnega sveta so sprejele preko 2000 mnenj in jih posredovale delovnim telesom Državnega zbora. Potrebno je poudariti, da Državni svet v fazi obravnave predlogov zakonov v delovnih telesih med potekom zakonodajnega postopka v Državnem zboru dejansko predlaga amandmaje. Te amandmaje večinoma vnese v svoja mnenja, ki jih lahko v skladu s 97. členom Ustave daje Državnemu zboru in njegovim delovnim telesom. Vendar Državni zbor in njegova delovna telesa amandmajev ne morejo obravnavati kot amandmaje Državnega sveta, ampak jih lahko obravnavajo samo, če jih prevzame delovno telo Državnega zbora ali posamezen poslanec, kar se pogosto tudi dogaja.

Dajanje mnenj je pristojnost Državnega sveta, s katero opozarja na interese, ki so bili v posameznem primeru posebej izpostavljeni. V nasprotju z odložilnim vetom, za pristojnost dajanja mnenj ni mogoče ugotoviti njene učinkovitosti, saj se mnenja uveljavljajo v zakonodajnem postopku v Državnem zboru na različne načine. Kljub temu pa na splošno velja, da se mnenja, v katerih so poudarjeni interesi članov Državnega sveta, prelivajo v predloge zakonov, še posebej, če predloge rešitev iz mnenj "posvojijo" matična delovna telesa Državnega zbora.

- *»Glede na šibke ustavne pristojnosti državnega sveta in glede na predhodne ugotovitve, po katerih je vloga državnega sveta v zakonodajnem postopku zanemarljiva, se upravičeno postavlja vprašanje smiselnosti, racionalnosti in ekonomičnosti obstoja tovrstnega državnega organa. Po prepričanju predlagatelja stanje govori popolnoma v prid temu, da Republika*

Slovenija tovrstnih institucij, ki NE MOREJO in NE ZMOREJO doprinesti ničesar bistvenega k sistemu, čemur naj bi bile namenjene, ne potrebuje.«

Predlagatelj ni naredil kvalitativne analize dela Državnega sveta, zato ni izvedel optimalnih sklepov. Če bi imel Državni svet prešibke pristojnosti, bi ga bilo potrebno okrepiti in ne ukiniti. Po našem mnenju ima ustrezne pristojnosti, saj bi močnejše pristojnosti predstavljale možnost blokade v zakonodajnem postopku.

Iz natančne predstavitve statistike dela Državnega sveta in razumevanja njegovega delovanja sledi, da Državni svet more in zmore doprinesti k večji kvaliteti predlagane in sprejete zakonodaje.

Dokaz tej trditvi predstavlja npr. nedavno mnenje Vlade (št. 02402-5/2012/5 z dne 12. 4. 2012) o sklepih Državnega sveta, v katerem je Vlada navedla: »Vlada pozdravlja interes in prispevek Državnega sveta k obravnavi tematike nakupov, lastninske pravice in posesti tujcev na nepremičninah v Republiki Sloveniji... Kot pomemben prispevek je šteti organizacijo posveta z naslovom Slovenija in uveljavitev zaščitne klavzule na Primorskem...«.

- *»Glede na to, da državni svet v dosedANJI pojavnI obliki ne opravičuje svojega obstoja, je po mnenju predlagatelja edina prava rešitev, po kateri se državni svet ukine.«*

Ukinitev ni edina prava rešitev, ampak je rešitev, ki jo favorizira predlagatelj, brez obsežne analize dela Državnega sveta. Najboljša rešitev bi bila po našem mnenju nadgradnja obstoječega sistema (npr. z uvedbo četrtega branja v zakonodajnem postopku). Možna rešitev bi bila tudi uvedba drugega doma z močnejšimi pristojnostmi, ki pa po našem mnenju ni optimalna rešitev zaradi prevelike možnosti blokade v zakonodajnem postopku.

- *»Takšna rešitev (ukinitve Državnega sveta op.a.) je pozitivna tudi z vidika javnofinančnih izdatkov...ukinitve državnega sveta ne bi imela negativnih posledic za raven demokracije v Sloveniji.«*

Varčevanje se lahko izvede in se izvaja v okviru obstoječega sistema, še posebej z vidika iskanja racionalnih rešitev sodelovanja in iskanja sinergijskih učinkov med obema institucijama, Državnim zborom in Državnim svetom. Ukinitve Državnega sveta bi imela negativen vpliv na delovanje demokracije, vladavine prava in sistema zavor in ravnovesij.

Striktno zasledovanje načela čim večje stroškovne učinkovitosti bi lahko vodilo celo do zaskrbljujoče ugotovitve, da najcenejši sistem ni demokratični parlamentarni sistem, ampak totalitarni sistem z avtokratom na čelu in učinkovito javno upravo, policijo in vojsko. Prostora za drugi dom v takšnem sistemu seveda ni, na kar kažejo tudi ukinitve drugih domov v nedemokratičnih sistemih v časih nacistične Nemčije in fašistične Italije.

- *»Tako je bil ukinjen drugi dom v Novi Zelandiji, Danskem, Švedskem in nenazadnje na Hrvaškem leta 2001.«*

V predlogu sprememb Ustave so predstavljeni le štirje primeri ukinitve drugega doma, od tega je bil hrvaški drugi dom ukinjen leta 2001, preostali trije pa so bili ukiniti v drugi polovici 20. stoletja (Nova Zelandija leta 1951, Danska leta 1953, Švedska leta 1970). Na drugi strani je po letu 1970 več kot 30 držav uvedlo drugi dom, v 90-ih letih prejšnjega stoletja je samo v Evropi nastalo devet novih drugih domov, od leta 2000 je na svetu nastalo 10 novih drugih domov.

Primer ukinitve Županijskega doma Hrvaške kaže, da so obstajali pomembni strokovni razlogi za njegovo ukinitve: Županijski dom je bil pod prevelikim vplivom Predsednika republike, ko je imela Hrvaška še polpredsedniški sistem, tako da je lahko nasprotoval delu Zastopniškega doma. Poleg tega so bile volitve v Županijski dom urejene strokovno nepravilno, saj so tudi v majhnih županijah namesto večinskega uvedli proporcionalni volilni sistem, kar je zagotovilo

močnejšim političnim strankam (takrat HDZ) več mandatov, kot bi jim jih pripadlo v primeru uporabe večinskega volilnega sistema.

- *»Ukinitve državnega sveta bi prispevala tudi k transparentnosti demokratičnega političnega procesa.«*

Delovanje Državnega sveta je povsem transparentno. Načelo javnosti je izvedeno podobno kot v Državnem zboru, saj so vse seje Državnega sveta, njegovih delovnih teles in interesnih skupin javne. Ukinitve Državnega sveta torej ne bi pozitivno vplivala na transparentnost demokratičnega političnega procesa, saj je tudi sedaj s svojim delovanjem nikakor ne zmanjšuje, kvečjemu povečuje.

- *»...ni mogoče spregledati dejstva, da na odločanje državnega sveta na netransparenten in neenakopraven način vplivajo tudi politične stranke, in sicer preko predstavnikov lokalnih interesov v državnem svetu.«*

Ni res, da politične stranke na neenakopraven način vplivajo na odločanje Državnega sveta. Vse politične stranke imajo enake teoretične možnosti za vpliv na delo Državnega sveta, čeprav Državni svet ni bil nikoli zasnovan kot organ, v katerem bi se člani povezovali v politične skupine. Poleg tega politične stranke niso nikoli imele systemskega, obvladujočega vpliva na državne svetnike. Na vsako parlamentarno telo v demokratični Evropi in svetu politika vsaj delno vpliva, kljub temu pa na Državni svet kot parlamentarno telo politične stranke nimajo izrazitega in močnega vpliva. Člani Državnega sveta se namreč ne povezujejo v politične skupine, ampak v interesne skupine. V Državnem svetu ne obstajata niti pozicija niti opozicija. Tudi pri volitvah v Državni svet ni predvidena možnost vloge političnih strank, ampak ima politika posreden vpliv zgolj na volitve predstavnikov lokalnih interesov, ki so voljeni preko elektorjev in občinskih svetov.

20-letna zgodovina delovanja daje osnovo za oceno, da politične stranke niso nikoli imele systemskega, obvladujočega vpliva na državne svetnike in da Državni svet nikoli niso obvladovale niti politične stranke vladne koalicije niti opozicije. Za sprejem odločitev v Državnem svetu je bilo vedno potrebno iskati podporo med člani različnih interesnih skupin.

Zgornji predlagateljevi trditvi nasprotuje kar predlagatelj sam v nadaljevanju obrazložitve, kjer navede: *»Obenem naj bi to telo (Državni svet op.a.) do neke mere tudi nevtraliziralo prevelik vpliv strankarskih interesov v Državnem zboru...«*

Vloga drugega doma v sistemu nesimetrične dvodomnosti je torej osredotočena na opozarjanje in sooblikovanje zakonodaje, vendar je končna odločitev v rokah prvega doma. Podobna politična sestava obeh domov ne igra nobene vloge in je celo nesmiselna. Priporočljivo je, da se domova oblikujeta na različen način, celo v različnih časovnih obdobjih, saj lahko različna sestava v obeh domovih povzroči, da se v drugem domu izpostavljajo povsem drugačni interesi in predlogi kot v prvem. Seveda to ni po volji ne prvega doma ne vlade, ki je v nesimetričnem dvodomnem sistemu večinoma odvisna od prvega in ne od drugega doma. Iz tega sledi tudi ideja o drugem domu kot korektivu prvega oziroma kot "chambre de réflexion", kot se imenuje Senat v Belgiji.

- *»Preko državnega sveta se v ta (demokratično politični) proces namreč vključijo posamezne (selektivno izbrane) interesne skupine, kar vnaša vanj elemente korporativizma.«*

Potrebno je poudariti, da Državni svet ne predstavlja korporativne institucije v smislu korporativizma, ki je obstajal kot gospodarsko-družbeni sistem v začetku 20. stoletja, s katerim je hotel npr. Benito Mussolini v Italiji odpraviti razredni boj.

Državni svet predstavlja institucijo, kjer so interesne organizacije (organizacije civilne družbe) povezane v institucionalno strukturo države, saj v postopku volitev Državnega sveta interesne organizacije predlagajo člane in ostajajo z njimi povezane tudi skozi celoten mandat Državnega

sveta. Glede na različen način oblikovanja Državnega zbora in Državnega sveta, se slednji po sestavi razlikuje od prvega, kar je tudi smiselno, saj lahko le tako učinkovito opravlja svoje poslanstvo kot del parlamentarnega zakonodajnega telesa.

- *»Standardi sodelovanja javnosti sodijo v nabor standardov dobre zakonodaje in so v Sloveniji vključeni v Resolucijo o normativni dejavnosti.«*

V Sloveniji obstaja veliko dobrih zakonov in podzakonskih predpisov. Mednje spadajo tudi Resolucija o normativni dejavnosti ter standardi sodelovanja javnosti, ki pa se v praksi ne uresničujejo zadovoljivo. Stroka in javnost pogosto nista zadovoljni z možnostmi sodelovanja in vpliva na zakonodajni postopek, saj je vpliv političnih strank v Državnem zboru premočan.

Predlog sprememb Ustave je tipičen primer nekvalitetno pripravljenega akta, saj je obrazložitev skopa, pomanjkljiva, nedosledna in vsebuje vrsto vsebinskih napak. Razvidno je, da je obrazložitev predloga podrejena cilju predlagateljev (ukinitve Državnega sveta) in mu zgolj enoznačno sledi, namesto da bi bilo ravno obratno. Ustrezne rešitve izpostavljenega vprašanja vloge Državnega sveta v državni ureditvi bi se moralo iskati veliko širše, na podlagi upoštevanja prakse razvitih demokracij, razmišljanja stroke in tehtne kvalitativne analize delovanja Državnega sveta. Dokler se poslanke in poslanci odločajo na podlagi tako slabo pripravljenih predlogov aktov, je Državni svet potreben, da Državni zbor opozori na takšne napake.

Napake v II. delu osnutka Ustavnega zakona

V II. delu osnutka Ustavnega zakona je ugotovljenih veliko napak pri navajanju zakonov in aktov oziroma določb zakonov in aktov, ki prenehajo veljati hkrati s prenehanjem delovanja Državnega sveta. Pri navajanju nekaterih aktov gre le za napake v citiranju, pri drugih pa so razveljavljeni akti, ki sploh ne veljajo več. Tako je npr. razveljavljen Poslovnik Državnega sveta iz leta 1993, ki ne obstaja več in ki ga je Državni svet razveljavil s sprejemom novega poslovnika v letu 2008 - PoDS-1 (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10). Podobno velja tudi za Kazenski zakonik - KZ-1 (Uradni list RS, št. 55/08 (66/08 popr.), 39/09 in 91/11) in Zakon o državnem tožilstvu - ZDT-1 (Uradni list RS, št. 58/11), saj želi predlagatelj razveljaviti neveljavno zakonodajo.

Napačno so citirani Zakon o ustavnem sodišču (ZUstS-UPB1; Uradni list RS, št. 64/07), Poslovnik Državnega zbora - PoDZ-1 (Uradni list RS, št. 92/07-UPB1 in 105/10), Zakon o referendumu in o ljudski iniciativi - ZRLI-UPB2 (Uradni list RS, št. 26/07), Zakon o Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 112/05-UPB1, 102/07, 109/09 in 38/10-ZUKN), Zakon o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07-UPB3, 65/08, 69/08-ZTFI-A in 69/08-ZZavar-E), Zakon o poslancih (Uradni list RS, št. 112/05-UPB2, 20/06-ZNOJF-1, 109/08 in 39/11), Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11-UPB2), Zakon o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja (Uradni list RS, št. 83/03-UPB1 in 93/05), Zakon o avtorski in sorodnih pravicah (Uradni list RS, št. 16/07-UPB3 in 68/08), Poslovnik o parlamentarni preiskavi (Uradni list RS, št. 63/93, 59/00, 33/03 in 55/11 Odl.US: U-I-50/11-20).

Seznam zakonov, v katerih s prenehanjem delovanja Državnega sveta prenehajo veljati določbe v delu, ki se nanašajo na Državni svet, pa je nepopoln. V seznamu manjkajo zakoni, kot so na primer Zakon o volilni in referendumski kampanji (Uradni list RS, št. 41/07, 103/07-ZPoIS-D, 105/08 Odl.US: U-I-295/07-8, 11/2011 in 28/11 Odl.US: U-I-67/09-27), Zakon o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 86/10) in Zakon o tajnih podatkih (Uradni list RS, št. 50/06-UPB2, 9/10 in 60/11), ki prav tako vsebujejo določbe, ki se nanašajo na Državni svet.

Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik